OBI-WAN KENOBI

EFSANEVİ YAŞAM ÖYKÜSÜ

STAR

WARS

OBI-WAN KENOBI

EFSANEVİ YAŞAM ÖYKÜSÜ

Ryder Windham

Arka Bahçe Yayınları

STAR WARS
OBI-WAN KENOBI
EFSANEVİ YAŞAM ÖYKÜSÜ

Orijinal Adı:
THE LIFE AND LEGEND OF
OBI-WAN KENOBI
Genel Yayın Yönetmeni: Ahmet Kocaoğlu
Çeviri: Cem Demirkan
Düzelti: Burç Üner

Arka Bahçe Yayıncılık ve Reklamcılık Ltd. Şti.
Hacı Emin Efendi Sok. No: 42 D: 4 Özgül Apartmanı
Nişantaşı/İstanbul
Tel: 0212 291 06 89 - 90 Faks: 0212 296 06 33

Arka Bahçe Yayınları
©2010 Lucasfilm Ltd & TM All Right Reserved. Used Under Authorization Translation copyright
© 2010 Lucasfilm Ltd.
©2010 Arka Bahçe Yayıncılık Ve Reklamcılık Ltd.Şti.
Yayın hakları Max Licesing vasıtasıyla alınmıştır.

ÖNSÖZ

Luke Skywalker, Tatooine'de bulunan Ben Kenobi'nin terk edilmiş kulübesinin yanındaki buharlaştırıcıyı görünce şaşırmıştı. Ben gezegenden gideli üç yıldan uzun zaman olduğu için buharlaştırıcının çoktan ortadan kaybolmuş olmasını beklerdi, Jawa'lar ya da Kum Adamları tarafından el konarak. Hem buharlaştırıcı hem de Ben'in kulübesinin hâlâ sapasağlam orada durması inanılır gibi değildi.

Güneşin altında kavrulan kulübe Jundland Wastes'taki sapa ve kayalık bir uçurumun kıyısında yer alıyordu, bulundukları yerden bakıldığında tüm Western Dune Sea manzarası ayaklarının altına seriliyordu. Luke X-kanat avcısını yakınlarda bir yere indirmişti ve bir an önce Tatooine'in ikiz güneşinin yakıcı sıcağından kendisini kurtarmak istiyordu. Fakat kayalık arazide yürüyerek Ben'in kulübesinin plasteel kapısına yaklaştığında havada farklı bir gerginlik hissetti. Ona Dagobah'ta, Güç'ün karanlık tarafının çok yoğun olduğu o mağarada, hissettiklerini hatırlatan bir duygu. Fakat o mağaradan yayılan soğuk ve ölüm duygusu Luke'u hem içeri girmesi için davet edip hem de ona meydan okurken bu onda tümüyle farklı hisler uyandırıyordu – sanki tüm arazi hep bir ağızdan *Uzak Dur!* der gibiydi.

Fakat Luke bu mesajın ona yönelik olmadığını da sezebiliyordu. *Acaba Ben evini korumak için Güç'ü bu şekilde mi kullandı,* diye düşündü ve kısa sürede de sorusunun cevabını öğrendi.

Plasteel kapı kilitli değildi. Luke kapıyı açıp içeri girdi. Havası ağırdı ama en azından burası sıcaktan az da olsa bir koruma sağlıyordu. Çevresindeki küçük masa ve raflardaki eski eşyalara ve bir zamanlar Ben'in yatağı olan yarım daire şeklindeki kanepenin üzerine serilmiş hayvan postlarına baktı, Luke hasarlı ya da eksik bir şey göremiyordu. Her

şeyin üzerini örtmüş olan ince kum tabakasının arasında göze çarpan tek şey Ben'in yokluğuydu.

Küçük oturma odasına geçti ve orada bir kolonun yanında yerde duran vakum-kilitli bir sandık gördü. Ben'in, Luke'un ilk ışın kılıcını çıkardığı sandık buydu, Luke'un babasına ait olduğunu iddia ettiği ışın kılıcı.

Luke sandığın kapağını örtmüş olan kumları sildi, sonra da kapağı açıp içine baktı.

Boştu.

Luke iç çekti. Sandıkta ikinci bir ışın kılıcı bulmayı beklemiyordu ama en azından işe yarar bir şeyler çıkar diye ümit etmişti. Bir veri bandı ya da holografik kayıt olmasa bile en azından aylardır, Cloud City'de Dart Vader'la yaptığı düellodan beri, cevaplarını bulabilmek için can attığı sorulara dair ufak ipuçları.

Ona sadece kendisine miras kalan silahı değil, aynı zamanda da sağ eline mal olan kahredici karşılaşmayı düşünmesiyle birlikte bileğinin aniden sızladığını hissetti. *Hayalet uzvun sızısı* diye düşündü. Luke'un kimi zaman hissettiği bu sızıları, tıp droidi işte böyle tanımlamıştı.

Luke, droidin büyük bir dikkatle sağ kolunun bileğine eklemiş olduğu, gerçeğin aynı olan protez elinin mekanik parmaklarını oynattı. Damarlar, kaslar ve kemiklerin yerini kablolar, pistonlar, metal ve sibernetik parmaklarının dokunduğu şeyi hissetmesini sağlayan tepki sensörleri almıştı. Luke'un asıl sağ eli Cloud City'deki reaktör şaftında kaybolmuş olmasına rağmen tıp droidi –genetik rekonstrüksiyon konusunda uzman– mükemmel bir protez benzerini yapmayı başarabilmişti, parmak izine varıncaya kadar.

Fakat hayalet sızı konusunda tıp droidinin elinden bir şey gelmezdi. Luke hayatının geri kalanında buna katlanmak zorundaydı.

Ben'in evini araştırmaya devam etti. Zemindeki mahzene açılan kapağı fark etmesi uzun sürmedi. Birkaç basamak sonrasında, bir kayanın içine oyulmuş karanlığın içinde kayboluyordu merdivenler. Luke kemerinden küçük bir el lambası çıkardı ve açıp merdivenden aşağı indi. Mahzen zifiri karanlık değildi, duvara takılmış ışık saçan bir taşın soluk ışığıyla az da olsa aydınlanıyordu.

Ben burayı yiyecek ve içeceklerini koymak için kullanırdı ve hâlâ bir sarnıca uzanan metal bir borunun üzerinde asılı duran kuru meyve, sebze ve etleri görebiliyordu. Luke ayrıca hurda metalden yapılmış bir de tezgâh bulmuştu. Aletler rafa düzgün şekilde dizilmişti ama birkaç farklı alet hâlâ tezgâhın üzerinde duruyordu, sanki sahiplerinin geri dönmesini bekler gibiydiler.

Ardından Luke bir kutu gördü. Boa ahşabından yapılma işlemeli bir kutuydu bu, tezgâhla küçük bir yedek jeneratörün arasında yerde duruyordu. Luke elinde lamba kutuya doğru yaklaşırken aniden yukarıdan gelen bir ses duydu.

Güm!

Luke son derece seri bir hareketle soluna döndü ve eli belinin sağ tarafında asılı duran tabancasına gitti, son hız mahzenin merdivenine doğru koştu. Tabancasını öyle hızlı çekmişti ki namlusu mahzen kapağından doğruca yukarı çevrilmişti. Az sonra tiz ve elektronik bir ses kulaklarını çınlattı.

Çığlık Luke'un, onunla birlikte yolculuk eden ve kendisine Tatooine'in çevresindeki İmparatorluk ablukasını atlatmasında yardımcı olan, kubbe kafalı astromech'i R2-

D2'dan geliyordu. Şaşkın haldeki droid, Luke bakarken öfkeli biplemelerini de eksik etmedi, sonra da üst katın zeminini örtmüş olan kum tabakasını yararak mahzenin kapağının yakınına geldi.

"Özür dilerim, Artoo," dedi Luke, tabancasını indirirken. "Biraz tedirginim de." Silahını kılıfına koyarken mırıldandı, "Han'ı bulana kadar da böyle olmamda fayda var."

Luke'un boğazı zaten çöl sıcağından kurumuştu ama Han'ın adını söyleyince neredeyse boğulacakmış gibi oldu. Arkadaşı Han'ın nerede olduğuna dair bir fikri yoktu, tek bildikleri zırhlı kelle avcısı Boba Fett'in, Han'ın karbonitte dondurulmuş cesediyle Cloud City'den ayrıldığıydı. Farklı kaynaklar Boba Fett'in, Han'ı Tatooine'de yaşayan gangster Hutt Jabba'ya teslim etmek niyetinde olduğunu doğrulasa da şu ana kadar Boba Fett'in izine rastlayabilen çıkmamıştı. Luke'un diğer arkadaşı ve İttifak'ın lideri Prenses Leia Organa, ona Tatooine'de saklanıp Han'dan bir haber alana kadar beklemesini söylemişti.

Ne yazık ki beklemek Luke'un başarılı olduğu bir alan değildi.

Yukarıdan R2-D2'nun bir seri biplemesi ve kısa bir ıslığı duyuldu. Islığın endişeye karşılık geldiğini az çok bilen Luke cevap verdi, "Ben iyiyim, Artoo. Git X-kanadın kamuflaj ağını kontrol et. Ben de birazdan geliyorum."

R2-D2'dan tutuk bir cevap geldi ve ardından mahzenin kapağından uzaklaşmaya başladı. Onun hareketinin kaldırdığı tozlardan oluşan bir bulut mahzenin merdivenlerinden aşağı usulca süzüldü. Luke başını iki yana salladı. Öyle ya da böyle Tatooine'de kum bir şekilde her yere girmenin yolunu buluyordu.

R2-D2, X-kanada göz kulak olmak için dışarı çıkarken Luke da boa ahşabından kutuya döndü ve önüne gelip diz çöktü.

El lambasıyla kutuyu daha yakından inceleyince, düğmelerin farkına vararak kutunun şifreli olduğunu anladı.

Luke kutunun üzerindeki tuş takımına bakakaldı. Ben mahzendeki bu kutudan hiç bahsetmemişti ve Luke'un şifrenin ne olabileceğine dair bir fikri yoktu. *Acaba Ben bana şifreyle ilgili bir ipucu vermiş miydi,* diye düşündü, Ben'in kendisine –hemen şu an bulunduğu yerin üst katında– bir Jedi Şövalyesi olduğunu söylediği ve kendisine Güç'ten bahsettiği zamanı hatırladı. Luke, Ben'in şifre olarak *JEDI* ya da *GÜÇ* haricinde bir şeyi seçmiş olabileceğini zannetmiyordu. Keşke Ben'in kendisine sorabilseydim, diye düşündü ama son karşılaşmalarının ardından bunun pek muhtemel olduğunu zannetmiyordu.

Dagobah'tan sonra Luke tek başınaydı.

Bir an için tezgâhın üzerinde gördüğü bir levyeyi kullanıp kilidi kırarak açmayı düşündü ama sonra vazgeçti. Kutunun içindekileri ne kadar merak ediyor olsa da ona zarar vermek istemiyordu. Elini yavaşça kutuya uzattı ve parmak uçlarını tuş takımının üzerine getirdi.

Çat!

Ürken Luke hemen elini geri çekerken tuş takımı da otomatik olarak yana açıldı ve arkasındaki bir parmak izi düğmesi ortaya çıktı. Nasıl olduğunu anlamasa da bir şekilde tuş takımını açmayı başarmıştı. Bir an için tereddüt etti, ardından düşündü, *sorun yok.* Sağ parmağını düğmenin üzerine getirdi.

Klik!

Dokunuşuyla düğme aktif hale geldi ve Luke kutunun kapağının alt kenarından ince ve siyah küçük bir dilin çıktığını gördü. Kapağı bir eliyle yavaşça kaldırdı ve diğer elindeki el lambasını kutunun içine tuttu. Gördüğü ilk şey

tuş takımının hemen arkasına monte edilmiş bir patlayıcı oldu.

Luke dikkatle patlayıcıya baktı. Anlaşılan Ben kutunun açılması halinde patlamasını istemişti ama nedense bomba patlamamıştı. Luke düşündü, "*Belki de bu bir...*"

Birden nedeninin farkına vardı. *Belki de Ben bu kutuyu sadece benim için bırakmakla kalmayıp benden başka birisi açarsa patlayacak şekilde ayarlamıştır. Ama nasıl? Ben Keboni'de benim parmak izlerim mi vardı? Elimi kaybedeceğimi önceden biliyor muydu? Yoksa düğme beni Güç vasıtasıyla tanıyacak şekilde mi yapılmıştı?* Luke neler olduğuna tam bir anlam veremese de en azından bombanın parmak izini tanıdığı için patlamadığına ikna olmuştu, elini yapan tıp droidine şükran duyması için bir sebep daha.

Bakışlarını bombadan uzaklaştıran Luke kutunun içinde dikdörtgen şeklinde bazı nesneler olduğunu gördü. Onların kitap olduğunu anlamıştı. Bilgi kaynağı olarak datapad'lerini kullanmaya alışık olsa da hayatı boyunca ne işi yaradıklarını ve nasıl kullanılacaklarını bilecek kadar kitap görmüştü. İçlerinde en büyüğü gayet eski olduğu anlaşılan deri ciltli bir kitaptı. Luke kitabı aldı ve onun da parmak izi düğmesiyle kilitlenmiş olduğunu gördü.

Sağ elinin parmağını düğmeye dayadı. Düğme bir ses çıkararak açıldı.

Luke bu sefer de kitabın üst kapağının altına konmuş bir bomba görünce ve bu bomba da patlamayınca şaşırmamıştı. Onu şaşırtan kitabın ilk sayfasındaki el yazısı kelimeler olmuştu.

Luke,

Bombalar gerekli bir tedbirdi. Onları uygun şekilde etkisiz hale getireceğinden eminim.

Jedi Şövalyeleri'nin geleceği senin ellerinde. Bu kitapları oku ve onları akıllıca kullan.

Güç seninle olsun.

-Obi-Wan Kenobi.

Luke sanki gerçek olup olmadıklarından emin olmak istermiş gibi gözlerini kapatıp açarak kelimelere tekrar baktı. Sanki kitap birden ağırlaşmaya başlamıştı. Kitabı yavaşça tezgâhın üzerine, el lambasının ışığının yanına koydu ve sayfalarını çevirmeye başladı. Sayfaların tümü el yazısı metinlerle doluydu ve dikkatini çeken farklı kelime ve cümlelerle kalbi heyecanla çarpmaya başlamıştı.

Jedi Konseyi... Eski Cumhuriyet... Naboo Muharebesi... Sith Lordları... Jedi Tapınağı... Ayrılıkçı Hareket... Geonosis Muharebesi... Klon Savaşları...

Luke nefesini toparlamak için durdu. En baştan başlaması gerektiğini biliyordu ama kitap çok kalındı ve o özellikle iki kelimeyi bulmak için sabredemiyordu. Aradığı soruların cevabı olduğuna inandığı kelimeleri *–Anakin Skywalker ve Darth Vader* – bulabilmek için sayfaları daha hızlı çevirmeye başladı.

Cloud City'deki düellodan beri aklını meşgul eden iki soru vardı:

Darth Vader gerçekten benim babam mı?

Eğer öyleyse Ben neden bana bu gerçeği anlatmadı?

Luke'un bileğindeki sızı geri döndü ve sayfaları çevirmeyi bıraktı. Aradığı isimleri bulamamıştı ama Ben'in ışın kılıcı yapım talimatlarını içeren bölüme denk gelmişti. Bu bölümde Ben'in eseri olan pek çok çizim de bulunuyordu.

Luke bir ışın kılıcı yapma ihtimalini hiç düşünmemişti. Ancak Cloud City'de ışın kılıcını kaybettikten sonra, değil

yeni bir tane yapmak, bir diğerini nereden bulacağına dair bile en ufak fikrinin olmadığının farkına varmıştı. Şimdi ise Ben'in kitabı sayesinde yeni bir silaha sahip olabilme imkânına yeniden kavuşmuştu.

Yetenekli bir Jedi eğer gerekirse birkaç günde bir ışın kılıcını yapabilir ama ilk kez birini yapmak aylarca sürebilir. En önemli parçası, tercihen doğal bir taştan yapılma, odaklayıcı kristaldir...

Luke konuya kendisini öyle bir kaptırmıştı ki neredeyse babasının kimliği hakkında bilgi edinmeyi bile unutmuştu. Birkaç sayfa geriye gidip girişi en başından okumaya başladı.

Pek çok genç Jedi gibi ben de ilk ışın kılıcımı Coruscant'taki Jedi Tapınağı'nda yaptım. Ancak iş görecek seviyede bir silah olsa da onu sadece eğitim amaçlı yapmış olduğumu söylersem yalan söylemiş olurum. Onu, bana gelecekte de hizmet edeceğini düşünmeye cüret ederek büyük bir itina ve azimle imal ettim.

Aslında bu silahı Üstat'ımla birlikte gittiğim ilk görevlerden birinde kullanmıştım ama ancak on üç yaşındayken...

Üstat kelimesini gören Luke ileri satırlara baktı. Ben'in Üstat Yoda'dan bahsettiğini zannetmişti ama Yoda'nın isminin yakınlarda geçtiğini göremiyordu. Kaldığı yerden okumaya devam etti.

...ama ancak on üç yaşındayken Ilum'a gittikten sonra bir ışın kılıcının gerçek gücünü takdir edebildim.

Luke sayfayı çevirdi. Kenobi'nin on üç yaşındayken *"bir ışın kılıcının gerçek gücünü,"* takdir etmesine neden olan olayla ilgili detaylı bilgi bulmayı umut ediyordu ama sonraki birkaç sayfaya göz attığında yaşlı Jedi'ın bu bilgiyi kendisine saklamayı tercih ettiğini anladı. Ben ayrıca *"Ilum'a*

gitmekten de" bahsetmişti ama başka bir yerde, en azından Luke'un gördüğü kadarıyla, Ilum kelimesi tekrar geçmiyordu.

Luke'un kaşları çatıldı. Tüm kitabı okumaya istekli olsa da öncelikli görevinin bir ışın kılıcı yapmak olduğunu düşünüyordu. Ben'in talimatına göre ilk deneme *"Aylarca,"* sürebilirdi. Luke ve dostları Han Solo'nun mevcut konumunu bilmiyorlardı ve henüz bir kurtarma planı da ortaya koyabilmiş değildiler ama eğer Boba Fett ya da Hutt Jabba'yla karşı karşıya geleceklerse Luke bir ışın kılıcının çok işe yarayacağını düşünüyordu.

Luke ışın kılıcı imal talimatlarını incelerken aklına yeniden on üç yaşındaki Obi-Wan geldi. *Acaba o zaman neye benziyordu?* Keşke daha fazla şey bilebilseydi.

BÖLÜM BİR

Jedi Tarikatı, Ilum'u kasıtlı olarak tüm yıldız haritalarından yüzyıllar önce silmiş olsa da hemen her acemi Jedi, Bilinmeyen Bölge'deki bu gizli ve kutsal gezegene gitmeyi hayal ederdi. Bunun nedeni kuşaklar boyunca tüm Jedi'ların ışın kılıçlarına güç vermek için kullanacakları kristalleri bu gezegenden topluyor olmalarıydı, bazı Jedi'lar tüm galakside Ilum kristallerinin üzerine olmadığını söylerlerdi.

Ilum'da bir ışın kılıcı yapmak bir Jedi çırağı için en zorlu sınavlardan biri değildi ama Obi-Wan'a göre bu onun bir Jedi Şövalyesi olduğunun ispatı olacaktı. Eğer Jedi olmanın kıymetini bilecek birisi varsa o da şüphesiz Obi-Wan'dı. Bir yıldan kısa süre önce, on üçüncü yaş gününe sadece birkaç hafta kala, artık hiçbir Jedi Şövalyesi ya da Üstadı'nın onu çırak olarak seçmeyeceğini düşünüyordu.

Ama o günler gerilerde kalmıştı. Jedi Şövalyesi Qui-Gon Jinn, Üstat Yoda'nın da teşvikiyle, Obi-Wan'ı Padawan'ı olarak kabul etmişti. Zaten parlak olmayan başlangıçları Obi-Wan'ın, pişman olmasının uzun sürmeyeceği bir karar alarak, kısa süre için de olsa Melida/Daam gezegenindeki isyana katılmak için Jedi Tarikatı'nı terk etmesiyle iyice sarpa sarmıştı. Qui-Gon onu affetmiş ve geri dönmesini kabul etmişti ama aralarındaki tedirginlik varlığını korumaya devam etti. Yine de, tüm anlaşmazlık ve çatışmalarına rağmen, aralarında bir bağ kurulmuş ve ikisinde de bu bağın zaman içinde daha da güçleneceğine dair umutlar filizlenmişti.

İşte Obi-Wan ve Üstat'ı, Galaksi Senatosu'nun kendilerine tahsis ettiği küçük bir nakliye gemisiyle karla kaplı Ilum gezegenine gittiklerinde genel durum bundan ibaretti. Obi-Wan buzlarla kaplı bir mağaradan aldığı mavi bir kristalle

ilgili meditasyon yaparken Qui-Gon yakınında durup onu izledi.

Güç'ü kullanan Obi-Wan Kenobi ışın kılıcının tüm parçalarını hemen önünde havada tutuyordu. Mavi kristal yavaşça döndü, sonra da ışın kılıcının enerji bölmesinin içindeki yerine oturdu. Tüm dikkatini malzemelere vermiş halde bölmeyi kapattı ve kilit mekanizmasını ayarladı. Işın kılıcının montajı tamamlanmıştı.

Işın kılıcı hâlâ önünde duran Obi-Wan'ın bakışları Üstat'ına kaydı. Obi-Wan gibi Qui-Gon da kendisini soğuktan koruyacak yalıtımlı bir cübbe giyiyordu. Qui-Gon'un gözleri havada duran ışın kılıcının üzerindeydi ama Obi-Wan adamın yüz ifadesinde farklı bir şeyler olduğunu sezdi, sanki aklı başka yerde gibiydi.

Obi-Wan'ın ışın kılıcı hafifçe titredi. "Birkaç şey söylemeniz gerekmiyor muydu, Üstat?" dedi Obi-Wan birkaç saniye bekledikten sonra.

Qui-Gon gözlerini kırparak başını Obi-Wan'a çevirdi. "Ah, evet," dedi. Gözlerini tekrar ışın kılıcına çevirdi. "Kristal kılıcın kalbidir. Kalp, Jedi'ın kristalidir. Jedi, Güç'ün kristalidir. Güç, kalbin kılıcıdır. Tümü iç içedirler: kristal, kılıç, Jedi. Siz... birsiniz."

Obi-Wan, Qui-Gon'un son cümlede durakladığını duydu ve Üstat'ının ses tonundaki üzüntü ya da pişmanlığı fark etti. Havada duran ışın kılıcını tutup yanına çekerken sordu, "Yanlış bir şey mi yaptım, Üstat?"

"Hayır, Padawan," dedi Qui-Gon. "İyi iş başardın. Böyle önemli bir anda aklım başka yerde olduğu için suç bende." Qui-Gon başını çevirdi ve mağaranın duvarlarında göz gezdirdi. "Böyle muhteşem bir ortamın güzelliğini aptalca anıların gölgelemesi ne yazık."

Obi-Wan başını iki yana salladı. "Özür dilerim, Üstat, ama anlayamadım."

Qui-Gon tekrar Obi-Wan'a baktı, "Buraya son geldiğimde yanımda Xanatos vardı."

Obi-Wan güçlükle yutkundu. Xanatos, Qui-Gon'un önceki çırağıydı. Güç'ün kendisinde yoğun olduğu yiğit bir savaşçı olan Xanatos, Qui-Gon'la birlikte pek çok göreve iştirak etmişti ama sonunda, anavatanları olan Telos IV'de bir iç savaş başlatan dönek bir vali olan gerçek babasına katılmak için Jedi Tarikatı'nı terk etmişti. Qui-Gon, Xanatos'un babasını öldürmek zorunda kalsa da bu eylem karanlık tarafa giden yolda ilerleyen Xanatos'u geri çevirmeye yetmemişti.

Bunu takip eden yıllarda Qui-Gon bir daha asla bir çırağı olmayacağını düşünmeye başlamış ama bu düşüncesi ileride Obi-Wan'ın işine yaramıştı. Fakat Obi-Wan, Qui-Gon'un çırağı olduktan kısa süre sonra Xanatos, eski Üstat'ından intikam almak amacıyla, yeniden ortaya çıkmıştı – bu amaç doğrultusunda az daha Jedi Tapınağı'nı ortadan kaldırıyordu. Telos IV'de Xanatos'u yakaladıkları zaman Obi-Wan, Qui-Gon'un yanındaydı ve ikisi de eski Jedi'ı kendisini kaynayan kara asit kuyusuna atarak intihar etmekten vazgeçirmeyi başaramamışlardı.

"Xanatos senin hatan değildi," dedi Obi-Wan hiç düşünmeden. Qui-Gon fikrini sormamıştı ve o da yüzünün kızardığını hissetti.

"Belki de haklısın," dedi Qui-Gon. "Ama bir süre için de olsa Xanatos benim sorumluluğumdaydı. Ayrıca o benim dostumdu."

Obi-Wan'ın buna verecek cevabı yoktu. Xanatos'u kötülüğün cisimleşmiş hali olarak görmüştü ve onun

herhangi birinin dostu olabileceğine inanmakta güçlük çekiyordu.

Obi-Wan bunun biraz ağırına gittiğini de hissediyordu. Ilum seyahati onun için çok önemliydi ve Üstat'ının düşüncelerinin Xanatos'a takılıp kalacağını tahmin etmemişti. Neredeyse Qui-Gon'un başarısız çırağıyla ilgili anılarının onunla birlikte Telos IV'de eriyip gitmesini isteyecekti ama bu düşünceleri aklına gelmesiyle göndermesi bir oldu. Bu tür bir düşünce şekli kişiyi ancak karanlık tarafa götürürdü – Obi-Wan'ın Üstat Yoda'nın ya da Qui-Gon'un bunu kendisine hatırlatmasına ihtiyacı yoktu.

Qui-Gon iç çekti. "Bu güne gelinceye kadar çok çalıştın ve nahoş anılarla bunu böldüğüm için senden özür diliyorum. Bağışla beni, Obi-Wan."

Obi-Wan, Üstat'ının kendisinden bağışlanma istemesine ne diyeceğini bilemedi. Cevap verip vermemesi konusunda emin olmasa da cevap verdi, "Sizi... ba-bağışlıyorum, Üstat."

"O zaman sorun yok," dedi Qui-Gon, gülümseyerek geniş elini Obi-Wan'ın omzuna koydu. "Haydi, çalışmanın sonucunu görelim, bu kılıcı Güç'ün iradesiyle yaptın."

Geriye bir adım atarak Qui-Gon'dan uzaklaşan Obi-Wan ışın kılıcını önünde tuttu ve düğmesine bastı. Kılıç açıldı ve mağaranın kristallerle kaplı duvarları ışın kılıcının kendine has vınlamasını artırırlarken kılıcın parlak mavi ışığını da yansıttılar.

Obi-Wan, Jedi Tapınağı'nda büyümüştü ve ışın kılıcı konusunda yaşıtı pek çok Padawan'dan daha tecrübeliydi. Yine de hemen önünde duran parlak mavi enerjiyi görünce gözleri hayretle kocaman açıldı. Ilum kristalinin Jedi Tapınağı'nın ışın kılıcı yapım atölyesinden seçtiği önceki silahının kristaline kıyasla daha yoğun bir enerjiye sahip

olacağını düşünmüştü. Fakat elinde tuttuğu kılıcın Ilum kristali nedeniyle vereceği farklı hisse karşı hazırlıklı değildi.

Bir şekilde farklıydı. Denemek için kılıcı havada savurdu. Kılıç ağırlığı olmayan saf enerjiydi ama daha odaklı ve hassasmış gibi görünüyordu.

Obi-Wan, sanki Padawan'ın düşüncelerini okuyormuş gibi gülümseyen Qui-Gon'a baktı. "Bazı Jedi'lar Ilum kristallerinin kişinin Güç'le olan bağını kuvvetlendirdiğini iddia ederler."

Obi-Wan'ın bir yorum yapmasına fırsat kalmadan Qui-Gon'un kemerindeki telsiz bipledi. Obi-Wan ışın kılıcını kapatırken Qui-Gon da telsizini açtı, kısa bir süre dinledi ve cevap verdi, "Hemen yola çıkıyoruz."

"Ne oldu, Üstat?"

"Bir görev," dedi Qui-Gon, telsizini kemerine takarken. "Ord Sigatt'a gidiyoruz."

"Ord Sigatt mı?" Obi-Wan başını iki yana salladı. "Hiç duymadım."

"Outer Rim'de."

Obi-Wan kaşlarını kaldırdı. Bir Jedi kolay kolay Outer Rim'e gönderilmezdi. "Biraz sıra dışı bir durum, değil mi?"

"Cumhuriyet rafineri gemisi ve mürettebatı kaybolmuşsa değil."

Qui-Gon döndü ve mağaranın ağzına yürüdü. Obi-Wan da peşinden giderken kılıcını kemerine astı ve Üstat'ının büyük adımlarına yetişebilmek için hızını artırdı. Nakliye gemisine döndüler, Ord Sigatt'ın koordinatlarını rota bilgisayarına girdiler ve buzla kaplı bu gezegenden havalandılar. Dakikalar sonra hiperuzayda Outer Rim'e doğru yol almaya başlamışlardı bile.

Obi-Wan'ın yaşadığı dönemden on iki bin yıl önce, Galaksi Cumhuriyeti idaresini ticaret yolları boyunca daha uzaklara taşımaya gayret ederken, Cumhuriyet birkaç uzak dünyada askeri ve keşif amaçlı üsler kurmuştu. Bu gezegen ve aylar Ord olarak adlandırılmıştı, Yerel İkmal Depoları isminin kısaltması (Ordnance/Regional Depots). Zaman içerisinde Cumhuriyet milislerinin yerini Jedi Tarikatı aldı ve Ord'lardan bazıları silah imha tesisleri ve depoya çevrilirken diğerleri de koloni haline getirildi.

Ord Sigatt birkaç göl ve çoğunlukla kurak arazilerle kaplı küçük ve kayalık bir gezegendi. Yüzyıllar boyunca oranın mütevazı halkı ancak gidecek başka yer bulana kadar orada geçici olarak konaklayan kişilerden ibaret olmuştu. Uzun süre koloniciler ana yerleşimin dışında yaşadılar, ama çoğu ana yerleşimi teşkil eden uzaylimanı, enerji istasyonu ve su arıtma tesisine yakın bölgelere yerleştiler. Turizm açısından ise çoğu yolcu için Ord Sigatt sadece dinlenecekleri ya da gemilerine yakıt alacakları bir yerdi. Fakat bir maden arayıcının kısa süre önce orada zengin carvanium, durasteel gibi alaşımlarda kullanılan bir metal, yatakları keşfetmesiyle her şey değişti.

Kaşla göz arasında Ord Sigatt bir maden dünyası haline geldi. Pek çok kolonici mülklerini dünya dışı konsorsiyumlara satarak kısa sürede zengin oldular. Carnavium çıkarması için muazzam büyüklükteki araçlar gezegene nakledildi ve uzaylimanı da genişletilerek rafine gemilerinin inmesine uygun hale getirildi. Akın akın gelen işçi ve paralı askerler nedeniyle yerleşimin nüfusu hızla arttı ve buna bağlı olarak pek çok geçici konaklama alanı inşa edildi.

Obi-Wan, Üstat'ıyla birlikte, gezegenler arasında ışıktan daha hızlı yolculuk yapmaya imkân veren zaman mekân boyutu, hiperuzayda yolculuk yaparken bu detayları tekrar gözden geçirmişti. Jedi Tapınağı'ndan aktarılan verileri inceleyen Obi-Wan anlatmaya başladı, "Denon'dan gelen ve

adı *Hardy Harrow* olan kayıp rafineri gemisinin sahibinin adı Denon-Ardru Mutual'mış. Gemi iki gün önce carnavium yükünü almak için yola çıkmış ama tekrar Cumhuriyet uzayına geri dönmemiş, bir Denon Senatörü Konsey'e böyle bildirmiş."

"Ord Sigatt Uzaylimanı'ndan bir açıklama var mı?" diye sordu Qui-Gon.

"*Hardy Harrow'un* Ord Sigatt'a hiç ulaşmadığını söylüyorlar."

"Sistemdeki yakın zamana ait korsanlık eylemleri ve uzay hava anomalilikleri nedir? Herhangi bir şey rapor edilmiş mi?"

"Hayır, Üstat." Nakliye gemisinin konsolunda bir sinyal ışığı yandı ve Obi-Wan sensör ekranına baktı. "Hiperuzaydan çıkıyoruz."

Nakliye gemisi hiperuzaydan çıkıp gerçek uzaya girerken hafif bir titreme oldu. Nakliye gemisinin saydamçelik kokpit penceresinin dışındaki parlak ışık seli yerini uzak yıldızların arasında duruyormuş gibi görünen tek bir gezegene bıraktı. Obi-Wan gezegenin Ord Sigatt olduğunu onaylattıktan sonra konuştu, "Uzaylimanına yaklaşmakta olduğumuzu..."

"Acele etme, Padawan," diye kesti sözünü Qui-Gon. "Uzaylimanı yetkililerinin de kayıp rafineri gemisiyle bir ilgileri olabilir. Bırak şimdilik geldiğimizi bilmesinler. Şehir dışındaki diğer hangarlardan birine inelim."

Uzaylimanından iniş izni aldıktan sonra nakliye gemilerini üstü açık bir hangara indirdiler. Ord Sigatt'ın ikliminin Ilum'dan daha sıcak olduğunu duymak Obi-Wan'ın hoşuna gitmişti ama geminin rampasından aşağı inerken havasının hiç de temiz olmadığının farkına vardı.

Bir gemi bakım droidi onları hangarın çıkışına yönlendirdi. Tam çıkışa varmışlardı ki iki üniformalı güvenlik görevlisi karanlıktan çıkıp yollarını kestiler. İki muhafızın da omzunda tüfekleri asılıydı ve yüzlerindeki ifadeden eğer gerekirse bu silahları kullanmaya hazır oldukları anlaşılıyordu. Muhafızlardan biri Qui-Gon'a bakarak ters ters konuştu, "İçinizde silah taşıyan var mı?"

Qui-Gon sağ elini kaldırdı ve hafifçe yana çevirdi, "Biz silah taşımıyoruz."

İki muhafız da Qui-Gon'un zihinlerini etkilemek için Güç'ü kullandığından habersizdi. "Hayır, silah taşımıyorsunuz," dedi Qui-Gon'a soruyu sormuş olan muhafız.

"Bizler zararsız tüccarlarız," diye ekledi Qui-Gon. "Bize yolumuza gitmemiz için izin verin."

"Kesinlikle zararsız," dedi muhafız. "Öyleyse devam edin." O ve arkadaşı yana çekildi ve iki Jedi'ın çıkıştan geçmesine izin verdiler.

Yayalar ve satıcıların tezgâhlarıyla dolu kalabalık bir caddeye çıktılar. Tezgâhların yanından geçerek yollarına devam ettiler, ışın kılıçlarını cübbelerinin altına saklamışlardı. "Etrafındakilerle ilgili garip bir şey dikkatini çekti mi?" diye sordu Qui-Gon, hafifçe Obi-Wan'a doğru eğilerek, bir yandan da yollarına devam ediyorlardı.

Obi-Wan çevresine bakındı. Farklı dünyalardan gelen insan ve yabancılar gördü, çoğu iş elbiseleri ve tulum giyiyordu. Bazıları yakındaki hangarın gölgesine kurulmuş ve üzerinde yiyecekler olan masalarda oturmuşlardı. Satıcılar ise tüm dikkatlerini müşterilerine çevirmişlerdi.

Obi-Wan omuz silkti. "Aslında," dedi, "Herhangi bir gelişmemiş dünyadaki uzaylimanından bir farkı yok. Tek farkı çevredeki kişilerin daha asık suratlı olması." Bu

doğruydu. Ord Sigatt'da yaşadığına memnun olan tek kişi görünmüyordu.

"Ayrıca üzerinde silah taşıyan kimse yok," dedi Qui-Gon.

Obi-Wan çabucak etrafına bakarak Üstat'ının gözleminde ne kadar haklı olduğunu gördü. Hangarda arkalarında bıraktıkları güvenlik görevlileri haricinde tabanca ya da herhangi tür bir silah taşıyan tek kişi yoktu.

"Bu alışılmadık bir durum," dedi Obi-Wan. "Jedi Konseyi'nden gelen raporda silah taşımanın yasaklandığı belirtilmiyordu. Belki de yerel yönetim huzuru böyle sağlamayı tercih etmiştir."

"Belki," dedi Qui-Gon ama Obi-Wan, Üstat'ının bu hususta şüpheleri olduğunu sezebiliyordu.

Yanlarından üç kişi geçip gitti ve Jedi'lar adamların, bloktaki eski görünümlü binalardan biri olan, bir bara girişlerini izlediler. "Buradan biraz bilgi toplayabiliriz. Sen dışarıda bekle. Az sonra dönerim," dedi Qui-Gon.

Qui-Gon eski binaya girdikten birkaç saniye sonra Obi-Wan şiddetli bir gürültü duydu. Ses, hemen köşenin ardındaki, ana caddeye dik açıyla devam eden, ara sokaktan gelmişti. Barın kapısına bir baktıktan sonra hemen koşarak köşeden döndü ve bir anda kendisini iri kıyım bir Besalisk'e bakar halde buldu. Dört kollu yabancı pis bir önlük giyiyor ve alt iki elinde iki tepsi tutuyordu. Yerde ayaklarının dibinde boş şişeler vardı. Anlaşılan kazayla onları yere düşürmüştü.

Obi-Wan tam arkasını dönüyordu ki Besalisk homurdanarak yere çömeldi ve üst kollarıyla şişeleri tepsilerin üzerine dizmeye başladı. Obi-Wan yabancının seri ellerini hayretle izledi. Besalisk son şişeye elini uzatırken başını kaldırıp Obi-Wan'a baktı. "Eyvah," dedi yabancı gözlerini hayretle kocaman açarak. Sonra tepsileri yere koydu ve dört

kolundaki dört parmaklı ellerini yukarı kaldırdı, "Teslim oluyorum."

"Teslim mi oluyorsun?" dedi Obi-Wan şaşırarak.

"Jedi'lara bulaşmamam gerektiğini bilirim," dedi Besalisk, seyrek sakalı hafifçe titredi. "Senin gibi genç olsalar bile."

Obi-Wan acaba kazayla ışın kılıcım mı gözüktü diye hemen yoklayarak kontrol etti. Hâlâ cübbesinin altında gizli olduğunu anlayınca Besalisk'e döndü, "Jedi olduğumu kim söyledi?"

Kolları hâlâ havada olan Besalisk güldü, "Sen söyledin, evlat. Jedi çıraklarına özgü saç örgüsü omuzlarından aşağı sarkıyor. Üstelik bilmiyorsan söyleyeyim, Jedi'ların kıyafetlerinin kendine has bir tarzı vardır. Ama asıl hatayı sakladığın ışın kılıcını yoklayıp kontrol ederken yaptın. Neyse, şöyle ya da böyle Dexter Jettster'ı yakalamış oldun."

Obi-Wan, Besalisk'in gözlem yeteneğine hayran kalmıştı. Sokağa doğru bir adım daha atıp yüz ifadesini bozmamaya dikkat ederek temkinli şekilde konuştu, "Evet... Dexter Jettster... buraya neden geldiğimi de biliyor olmalısın."

"Teslim etmem gerekirdi," dedi Jettster, Obi-Wan'a göz kırparak. "Barımdam sürekli tabanca kaçıramayacağımı biliyordum ama bir Jedi'ın peşime düşeceği hiç aklıma gelmemişti."

Tabanca kaçırmak mı? Jettster'ın itirafı Obi-Wan'ı şaşırtmıştı.

Besalisk devam etti, "Merhamet dilenecek değilim. Yaptığımın yanlış olduğunu biliyorum. Ama yemin ederim ki asıl baş belaları Denon-Ardru Mutual ve onların fedaileridir. Yerel yönetimi ele geçirip herkesin silahına kanun namına el koymaları yetmezmiş gibi bir de kolonicilerden arazi çalmaya başladıkları zaman buna bir dur denmesi

gerektiğini düşündüm. Tüm tabancalar barımdaki arka odada. Henüz arkadaşlarıma dağıtmaya başlamadım."

Obi-Wan bir yandan dinlerken bir yandan da yeni edindiği bilgileri hızla değerlendirerek daha önceden sahip olduğu bilgilerle eşleştiriyordu. "*Hardy Harrow* nerede?" diye sordu.

"Buranın yirmi kilometre kuzeyinde bir vadide gizli," dedi Jettster. "Hasarlı değil. Dostlarım ve ben gemi yörüngeye girdikten kısa süre sonra onu kaçırdık ve vericisini de söktük. Sadece Denon-Ardru'nun bizlerin Ord Sigatt'ı mücadele etmeden terk etmeyeceğimizi bilmesini istemiştik."

"Mürettebata zarar verdiniz mi?"

"Mürettebat mı?" diye sordu Jettster, kaşlarını çatarak, "Yapma, sen de benim gibi *Harrow'un* bir dron mavnası olduğunu ve droid hariç mürettebatı olmadığını..." Jettster birden durdu ve gözlerini kısarak Obi-Wan'a baktı.

"Devam et," dedi Obi-Wan.

Jettster koca kafasını iki yana salladı. "Gundarkın oğlu," dedi. "Beni kandırdın, Jedi. Gizlemeye çalışsan da gözlerinden okuyabiliyorum. Ben koca ağzımı açana kadar şişeleri devirmek haricinde ne yaptığıma dair hiçbir fikrin yoktu. Bir dakika öncesine kadar sır tutma konusunda kendimle gurur duyardım ama..."

"İmdat!"

Bir çocuğun sesine benzeyen çığlık sokağın dışından, Obi-Wan'ın arkasından gelmişti. Başını çevirdiğinde, onu ve Qui-Gon'u hangarda durdurmuş olanlarla aynı üniformayı giyen, tabanca ve tüfek taşıyan üç muhafız gördü. Muhafızlardan birisi dokuz yaşlarında olduğu anlaşılan bir çocuğun yakasından tutmuştu. Daha küçük bir çocuk ise, bir kız, korku içinde diğer çocuğa sarılmıştı.

Obi-Wan Jettster'a ters bir bakış attı, "Burada bekle!" Sonra da hemen sokaktan çıkıp yayaların iki çocuk ve muhafızların etrafında bir çember oluşturduğu yere doğru koştu.

Çocuğu tutan muhafız gürledi, "Bana taş attığını gördüm, velet! Şimdi de cezasını çekeceksin!"

"Bırak onu," dedi Obi-Wan, muhafızlara doğru yürürken.

"Geri dur, evlat," dedi muhafız Obi-Wan'a bakıp, bir eliyle de çocuğu tutmaya devam ediyordu. Ardından tüfeğini çıkarıp Obi-Wan'a doğrulttu.

Obi-Wan'ın ışın kılıcının açılmasıyla tüfeğin namlusunu kesip geçmesi bir oldu. Muhafızın bıraktığı çocuk kız kardeşinin kollarına düşerken kesilen namlu da yere düşüp caddede yuvarlanmaya başladı. İki muhafız da tüfeklerini çekmeye yeltenmişti ki gözleri ışın kılıcının ötesine kayıp Obi-Wan'ın bakışlarıyla buluştu.

"Bir Jedi," diye mırıldandı birisi kalabalıktan. "O bir Jedi!"

Tüm caddeye bir sessizlik çöktü, tüm gözler Obi-Wan ve muhafızlara çevrilmişti. Obi-Wan tam muhafızlara silahlarını bırakmalarını emredecekti ki tüm kalabalık bir anda deli gibi sevinç çığlıkları atmaya başladı.

Obi-Wan gözlerini muhafızlardan ayırmadı. Kalabalık Jedi'lara tezahürat yapmaya devam ederken muhafızlar da silahlarını bıraktılar. Silahsız muhafızlar gergin halde sokağın ortasında beklerken Obi-Wan bir parmağın kibarca omzuna vurduğunu hissetti. Döndüğünde Qui-Gon'un hemen arkasında olduğunu gördü ve ışın kılıcını kapattı.

Qui-Gon tüm kalabalığın duyabileceği kadar yüksek bir sesle konuştu, "Ben sana beladan uzak dur dememiş miydim?"

"Bana dışarıda bekle demiştin!" dedi Obi-Wan. Dexter Jettster aklına gelince hemen dönüp arka sokağa baktı ve onun bir duvara yaslanmış olduğunu gördü. Jettster da alkışlara katılmıştı, üst iki koluyla alkışlarken alt iki koluyla da yeri işaret ediyordu. Jettster ona söylediği yerde durup beklemişti.

Aslında kötü bir adam değil. Tam tersi çok da yardımcı oldu, diye geçirdi aklından Obi-Wan.

Obi-Wan tekrar Üstat'ına döndü, "Azarlamaya başlamadan önce, *Hardy Harrow'u* bulacağımız yeri bildiğimi söyleyebilir miyim?"

Qui-Gon bir an için Obi-Wan'a baktıktan sonra sordu, "Bu bilgiyi nasıl elde ettin?"

"Dört kanatlı bir kuş söyledi."

Denon-Ardru Mutual, Ord Sigatt'a güvenlik görevlilerinden oluşan küçük bir ordu göndermişti ama tümü hiç direniş göstermeden Jedi'lara teslim oldu. Nihayetinde onlara sadece sıradan insanları itip kakmaları için para ödeniyordu. Muhafızlar Denon'a *Hardy Harrow'la* döndüler ama carvanium yükü gemide değildi.

Hem Galaksi Senatosu hem de Jedi Konseyi, Denon Senatörü'nün mürettebatsız bir dron mavnasını bulmak için Jedi'ları kullanmaya kalkışmasından rahatsız olmuştu, özellikle de aynı senatörün, Ord Sigatt'ta çıkarılan carvanium üzerinde Denon-Ardru Mutual'ı kullanarak tekel kurmaya çalıştıklarını öğrendiklerinde.

Obi-Wan ve Qui-Gon, yerel hükümete her şeyi eski haline getirebilmesi için yardım etmek amacıyla Ord-Sigatt'ta birkaç gün daha kaldı. Zamanlarının çoğunu sadece gözlem yeteneği ve hafızasıyla değil, muhteşem aşçılığıyla da onları kendisine hayran bırakan Dexter Jettster'la birlikte geçirdiler.

Yemeklerden birinde Jettster Obi-Wan'a dönüp sordu, "Bir ışın kılıcının gerçek gücünü biliyor musun?"

"Gerçek güç mü?" dedi Obi-Wan. Yardımcı olması için Qui-Gon'a baktı.

"Güzel bir soru," dedi Qui-Gon.

Obi-Wan yüzünü tekrar Jettster'a döndü, "Sanırım ışın kılıcının hemen her şeyi kesebilecek güce sahip olmasıdır."

Dexter'ın gözleri parladı. "Ben de öyle zannederdim," dedi, yemek dolu bir tabağı Qui-Gon'a doğru uzatırken. "Ama günün birinde Obi-Wan Kenobi adındaki genç bir Jedi'ın Ord Sigatt'ta ışın kılıcını açtığını gördüm. İşte o silahın gerçek gücünün o zaman farkına vardım."

Obi-Wan oturduğu sandalyenin üzerinde sağa sola kımıldandı. "Pek anladığımı söyleyemem."

"Her şeyi kesebilmek ışın kılıcının sadece teknik bir özelliğidir," diye devam etti Jettster. "Onun gerçek gücü ise kişiden kişiye değişir. Işın kılıcının sadece görüntüsü bile kimine korku saçarken kimine umut verebilir. Bu tümüyle Jedi'ları dost mu yoksa düşman mı gördüğüne bağlıdır." Jettster sağ üst kolunu uzatıp Obi-Wan'ın omzuna koydu, "Işın kılıcının küçük bir hareketiyle sen, o kılıcı gören herkese umut aşıladın. Kötü adamlar ise onu görmeleriyle dize geldiler, hem de tek damla kan akmadan."

"Aslında," dedi Obi-Wan, "adamlardan birinin silahının namlusunu kes—"

"Hah!" diyerek güldü Dexter. "O da var ama yine de... bunu bir düşün, dostum. Öldürebilen pek çok silah vardır ama ancak bir ışın kılıcı korku ya da umut saçabilir. Şunu da belirteyim ki ışın kılıcını sadece Jedi'ların taşıdığına ebediyen memnun olacağım." Kadehini Qui-Gon'a doğru kaldırdı.

Jedi'lar, Ord-Sigatt'tan ayrılmaya hazırlanırken Jettster da onlarla birlikte nakliye gemilerine kadar geldi. Hangara yaklaşırlarken Jettster, Obi-Wan'ı bir kenara çekip fısıldadı, "Dinle, evlat. Tabancalar ve kayıp gemiyle ilgili nasıl boşboğazlık yaptığımı diğerlerine söylemediğin için teşekkürler. İtibarımı sana borçluyum."

Obi-Wan sırıttı. "Kendine iyi bak, Dexter," dedi elini uzatırken.

"El sıkışmak bizi kesmez," dedi Dexter ve dört koluyla gence sarılıp ayaklarını yerden kesti. "Tekrar görüşene kadar."

ARA SÖZ

Ben Kenobi'nin günlüğü önünde açık halde duran Luke Skywalker ışın kılıcı yapım talimatlarını tekrar gözden geçirdi. Ben'in mahzenindeki tezgâhta ihtiyaç duyduğu aletlerin büyük bölümü bulunuyordu ama silahın elektronik ve mekanik parçalarının büyük bölümünü satıcılardan alması gerekecekti ki bunun için de Tatooine'in uzaylimanlarını ziyaret etmek zorundaydı. Ben'in evine en yakın olan Mos Espa'ydı ama orası aynı zamanda da İmparatorluk casuslarıyla kaynıyordu, o yüzden Mos Eisley'ye gitmeye karar verdi. Prenses Leia, Han Solo'nun ikinci kaptanı Wookiee Chewbacca ve yeni dostları Lando Calrissian çoktan Mos Eisley'ye ulaşmış ve Boba Fett'in nerede olabileceğiyle ilgili bilgi toplamaya çalışıyorlardı. Luke arkadaşlarının kısa süre içinde yanına gelmesini ve son gelişmeleri kendisine anlatmasını bekliyordu, sonra hep birlikte Mos Eisley'ye geri döneceklerdi.

Işın kılıcının odaklama kristaline gelince, işte işin o kısmı gerçekten zordu. Elinin altında doğal bir kristal bulunmadığından bir kristale şekil vermek için gereken ocağı yapmak ya da satın almak zorundaydı, ardından da kristali kesmesi ve parlatması gerekecekti. Ayrıca kristalin yerleştirilmesi ve ışın kılıcının fotoharmoniklerinin ayarlanması da ayrı bir dertti. Ben'in talimatları hiç şüpheye yer bırakmayacak şekilde yazılmış olsa da tüm imal süreci başlı başına bir uzmanlık alanıydı ve muhtemelen de tehlikeliydi. Luke'un yapacağı küçük bir hata bile ışın kılıcının elinde patlamasına neden olabilirdi.

Luke, Ben'in oturma odasındaki alçak, yuvarlak masaya oturmuş Mos Eisley'de bulmayı umduğu parçaların bir listesini yapıyordu. Başını kaldıran Luke masanın diğer ucunda duran R2-D2'nun kendisine baktığını gördü. Bu

odada Ben ilk kez Luke'a babasının, Ben'in öğrencisi Darth Vader tarafından ihanete uğrayıp öldürülen, bir Jedi Şövalyesi olduğunu söylemişti. Vader'ın, Cloud City'deki çelişen hikâyesini hatırlayarak hikâyenin tümünü öğrenebilmeyi diledi.

Ben, Luke'un babasını kurnaz bir savaşçı ve iyi bir dost olarak tasvir etmişti. Dagobah'ta, Üstat Yoda, Luke'a onun da babası gibi içinde "çok fazla öfke" barındırdığını söylemişti. *Acaba gerçekten de aynı kişiden mi bahsediyorlardı?*

Luke, Ben'in günlüğünü okumaya devam etmek istiyordu ama dışarıdan gelen bir landspeeder sesi duydu. Pencereden baktığında aracın Leia ve diğerlerini taşıdığını gördü. Ben'in günlüğünü hemen mahzendeki boa ahşabından kutuya kaldırdı, sonra da R2-D2'ya kendisi Mos Eisley'deyken eve göz kulak olması talimatını verdi. Ben'in evinden ayrılırken kendini elinde olmadan düşünür halde buldu, *Acaba Ben'le ilk karşılaştığında babam neye benziyordu?*

BÖLÜM İKİ

Qui-Gon şimdiye kadar dönmüş olmalıydı diye düşündü Obi-Wan. Uzak bir gezegen olan Tatooine'in Mos Espa Uzaylimanı'na inmiş olan ışıl ışıl Naboo kraliyet yıldız gemisinin köprüsünde oturuyordu. Obi-Wan şu anda yirmi beş yaşındaydı ve on iki yıl süren çıraklığı boyunca Üstat'ının huylarına iyice aşina olmuştu.

Qui-Gon son derece yetenekli bir Jedi Şövalyesi olsa da kurallara aldırmayıp kendi bildiğini okumasıyla da nam salmıştı. Sürekli olarak otoriteyi sorgulardı, buna Jedi Konseyi de dahildi. Hatta sırf onların "geleneksel felsefelerine" bağlanıp kalmamak için Jedi Konseyi'ne girme fırsatını bile değerlendirmemişti. Görgü kurallarına riayete önem verirdi ama anlaşılan kap kacak gerektirmeyen yiyecekleri tercih ediyordu. Hemen hemen tüm yaşam formlarıyla empati içerisindeydi, kafasını koparmaya çalışan bir canavarla bile.

Fakat Obi-Wan, Qui-Gon'un son birkaç gündür yaptığı gibi mantıksızca davrandığını hiç görmemişti. Köprünün penceresinden etraflarını çevreleyen çöle baktı ama Qui-Gon'dan hiç iz yoktu*, neden bu kadar gecikti* diye geçirdi içinden.

Qui-Gon ve Obi-Wan, Naboo Kraliçesi Amidala'nın geçici muhafızlığı görevini üstlenmişlerdi. Asıl görevleri Neimoidia Ticaret Federasyonu'nun, Naboo'ya uyguladığı yasa dışı ablukaya son vermekti ama bu Ticaret Federasyonu droidleri Cumhuriyet kruvazörünü yok edip onları da öldürmeye çalışmadan önceydi. Ticaret Federasyonu'nu yasal şekilde protesto edebileceği Coruscant'a, Amidala'yı götürebilme umuduyla Jedi'lar Naboo'dan kraliçenin emrindeki kraliyet yıldız gemisiyle kaçmayı denemiş ve Ticaret Federasyonu güçlerinin saldırısına uğramışlardı. Eğer R2-D2 yoğun ateş

altında inisiyatifi ele alıp geminin hasarlı kalkan jeneratörünü tamir etmemiş olsaydı oradan sağ olarak kaçmayı başaramayacaklardı. Ne yazık ki geminin T-14 hiperiticisi tamir edilemeyecek derecede hasar aldığından Coruscant'a gitme hayalleri de suya düşmüştü.

İnecek güvenli bir yer arayan Obi-Wan geminin rota bilgisayarını kullanarak küçük, sapa ve fakir bir çöl gezegeni olan Tatooine'in yakınlarında olduklarını öğrenmişti. Bu niteliklerine Tatooine'in Hutt'ların kontrolünde olması da eklenince Ticaret Federasyonu'nun varlığının bu gezegende bulunmayacağına ikna olmuşlardı.

İnişten kısa süre sonra hem Qui-Gon hem de Obi-Wan Güç'te bir düzensizlik hissetmişti. Qui-Gon küçük bir grubun eşliğinde Mos Espa'daki bir parçacından hiperiticinin yenisini almaya giderken Obi-Wan da gemide kalmıştı. Bundan sonra ise Tatooine'e yaptıkları yolculuk hiç ummadıkları şekilde devam etmeye başladı.

Mos Espa'da çalışır durumda tek T-14 hiperitici olduğunu gördüler ama hurdacının sahibi Watto, Jedi zihin hilelerine karşı bağışıklığı olan bir Toydarialı, Qui-Gon'un kendisine teklif ettiği Cumhuriyet kredilerini kabul etmemişti. Ayrıca Qui-Gon Jedi'lara yardım etmek isteyen dokuz yaşında bir çocuğa da rastlamıştı, Watto'nun sahibi olduğu bir köle. Obi-Wan'ın hiç beklemediği şekilde Qui-Gon, çocuğun pod yarışına katılarak kazanacağı ödül parasını hiperiticiyi almaları için kullanmaları teklifini kabul etmişti. Anlaşılan çocuğun annesi de –O da Watto'nun kölesiydi– bu plana sıcak bakıyordu.

Ama bu hikâyenin sadece bir bölümüydü. Pod yarışından bir gece önce Qui-Gon çocuktan gizlice bir kan örneği almış ve örnekle ilgili veriyi de Obi-Wan'a göndermişti. Yıldız gemisindeki analiz cihazını kullanan Obi-Wan çocuğun midi-klorian seviyesinin hücre başına 20.000'in üzerinde

olduğunu görmüştü, bu oran Üstat Yoda'nınkinden bile yüksekti.

Obi-Wan böyle bir şeyin nasıl mümkün olabileceğine akıl erdiremiyordu. *Çocuk Güç'te, Yoda'dan da kudretli olabilir miydi?* Obi-Wan, Qui-Gon'un çocukla neden ilgilendiğini anlasa da bir yandan da çocuğun onları asıl görevlerinden uzaklaştırdığını düşünüyordu.

Qui-Gon'un aklından ne geçiyor acaba? Midi-klorian seviyesi bu kadar yüksek olsa bile çocuğun yaşı eğitilemeyecek kadar büyük. Onu Toydarialının elinden alıp özgür bırakmaktan başka ne yapabiliriz ki?

Takip eden olaylar neticesinde çocuk hem pod yarışını hem de özgürlüğünü kazandı. Yarışın ardından Qui-Gon gereken parçaları getirmek için gemiye döndü ama "yarım kalmış bir iş için," Mos Espa'ya geri dönmesi gerektiğini söyleyerek Obi-Wan'a hiperiticiyi yerine takması talimatını verdi.

Obi-Wan denileni yaptı. Gemi kalkışa hazırdı. Hepsi Qui-Gon'un dönmesini bekliyordu.

"*Nerede kaldı?"*

Güç'teki düzensizlik hissedilmeyecek gibi değildi, sanki havadaki yoğun elektrik yükü gibi. Obi-Wan köprüde oturduğu koltuğundan doğruldu ve onları Naboo ablukasından başarıyla kaçırmış olan geminin pilotu Ric Olie'ye baktı. Olie konsoldaki ekipmanları kontrol etmekle meşguldü ve Obi-Wan'ı huzursuz eden şeyden de tümüyle habersizdi.

Birden arkalarındaki kapı açıldı. Obi-Wan döndüğünde eski püskü elbiseli, sarı saçlı bir çocuğun kraliçenin başmuhafızı Yüzbaşı Panaka ve nedimesi Padme Naberrie eşliğinde köprüye girdiğini gördü.

"Qui-Gon'un başı dertte!" dedi Panaka.

Kraliçenin güvenliği öncelikli görev olduğundan Obi-Wan, Ric Olie'ye bakarak seslendi, "Havalan." Olie motorları ateşlerken Obi-Wan da pilotun yanına yerleşti ve pencereden dışarı baktı. Dışarıda, gemiden biraz uzakta, iki kişinin ışın kılıcı düellosuna tutuşmuş olduklarını gördü. Bu kişilerden biri Qui-Gon'du. Diğeri ise kızıl renkli bir ışın kılıcı kullanan kara cübbeli bir insansıydı.

"Şu tarafa," dedi Obi-Wan, pilota işaret ederek. "Alçaktan git."

Yıldız gemisi yerden yükseldi ve hızla Qui-Gon'un bulunduğu yere doğru gitmeye başladı. Olie iniş takımlarını içeri çekti ama rampayı açık bıraktı. Obi-Wan gözlerini düellodan alamıyordu. Görüntüleri birbirine karışan kılıçlar öfkeyle defalarca çarpıştılar. Qui-Gon'un rakibinin kimliği ve kökenine ya da ışın kılıcıyla böyle dövüşmeyi nereden öğrendiğine dair hiçbir fikri yoktu ama Qui-Gon'un daha önce böylesine tehlikeli bir rakiple karşı karşıya geldiğini hiç görmemişti.

Gemi düellocuların üzerine gelince Obi-Wan'ın görüşünden çıktılar ama tam o anda Olie monitörlerden birini işaret etti. "Gemiye bindi!" Monitör ön bölmenin içini gösteriyordu. Qui-Gon iniş rampasına sıçramış ve oradan da yükselen geminin içine atlamıştı.

Obi-Wan hemen ön bölmeye koştu, çocuk da peşindeydi. Bölmeye girdiklerinde R2-D2'nun sırtüstü yatan Qui-Gon'un yanı başında olduğunu gördüler. "İyi misin?" diye bağırdı çocuk.

"Sanırım öyle," diye cevap verdi Qui-Gon, nefes nefese oturur konuma geçerken. Obi-Wan ve çocuk yanına gelip çömeldiler.

"O da neydi?" diye sordu Obi-Wan.

"Emin değilim," diye cevap verdi Qui-Gon, nefesi hâlâ düzelmemişti. "Fakat Jedi sanatlarında iyi eğitilmişti."

R2-D2'dan endişeli biplemeler yükselirken Qui-Gon devam etti, "Sanırım Kraliçe'nin peşindeydi."

Bunu duyan çocuğun gözleri kocaman oldu, "Peki biz bu konuda ne yapacağız?"

Obi-Wan çocuğa baktı. *Biz mi?*

Qui-Gon iç çekti ve Obi-Wan'a döndü, "Sabırlı olmalıyız." Sonra da çocuğu çırağına işaret etti, "Anakin Skywalker, Obi-Wan Kenobi'yle tanış."

"Merhaba," dedi Anakin, Obi-Wan'ın elini sıkarken. "Sen de mi Jedi'sın?"

Obi-Wan gülümseyerek başını saldı.

Anakin'in de yüzü güldü. "Tanıştığımıza memnun oldum."

Çok sıradan görünüyor, diye düşündü Obi-Wan. Küçük yaşlardan itibaren eğitilen Jedi'lar kişilerin ve eşyaların göründüğünden çok farklı olabileceğini bilseler de Obi-Wan yanında duran çocuğun Üstat Yoda'dan daha güçlü olabileceğine bir türlü ihtimal veremiyordu.

Kraliçe Amidala'yı Coruscant'a getirdikten sonra, Obi-Wan ve Qui-Gon çocukla birlikte Jedi Tapınağı'na gitti. Orada küçük ve yeşil derili Jedi Üstadı Yoda, Mace Windu ve Jedi Konseyi'nin diğer on üyesi Qui-Gon'un Tatooine'de yaşanan düelloyla ilgili anlattıklarını duydukları zaman telaşlandılar. Bin yıldır Jedi Tarikatı en ölümcül düşmanları olan Sith'lerin kökünün kazındığına inanıyordu ama Qui-Gon'u dinledikten sonra Sith'lerin tekrar ortaya çıkmış olabileceğinden şüphelenmeye başladılar.

Jedi Konseyi ve Obi-Wan, Qui-Gon'un, sahip olduğu midi-klorian seviyesine bağlı olarak, Anakin Skywalker'ın kadim

kehanette bahsi geçen Sith'leri ortadan kaldırıp Güç'e dengeyi getirecek Seçilmiş Kişi olduğuna inandığını söylediğinde daha da şaşırmışlardı. Jedi'ların büyük bölümü daha bebekken Jedi Tapınağı'na getirilmiş olsa da Jedi Konseyi istemeyerek de olsa Anakin'in güçlerinin sınanmasına izin vermişti.

Sınav devam ederken Obi-Wan ve Qui-Gon Jedi Tapınağı'nın balkonuna geçtiler. Galactic City'nin üzerinde güneş batıyordu ve gökyüzünde yoğun bir trafik vardı. "Çocuk, Konsey'in sınavını geçemeyecek, Üstat. Yaşı çok büyük," dedi Obi-Wan.

"Anakin bir Jedi olacak, seni temin ederim," diye cevap verdi Qui-Gon.

"Konsey'e karşı gelmeyin, Üstat... yapmayın bir kez daha."

"Yapmam gerekeni yapacağım, Obi-Wan."

"Eğer sadece kurallara riayet etseydiniz siz de Konsey'in bir üyesi olurdunuz. Bu sefer sizin dediğinizi kabul etmeyecekler."

Qui-Gon elini Obi-Wan'ın omzuna koydu, "Daha öğreneceğin çok şey var, genç çırağım."

Obi-Wan ufku örten gökdelenlere baktı. "Ya çocuk annesiyle birlikte kalmaya karar verseydi?"

"Bu Anakin'in seçimi olurdu," dedi Qui-Gon. "Zaten çoktan annesine yardım etmek için gerekli adımı attım. Tatooine'e, Shmi Skywalker'a bir Tobal lens teslim etmesi için bir kurye gönderdim."

"Tobal lens mi?" dedi Obi-Wan. "Isıyı ışığa çeviren kristalden mi bahsediyorsun? Renatta foton iticilerinde kullanılan türden?"

Qui-Gon başını salladı. "Shmi'nin sahibi olan Toydarialı Cumhuriyet kredisi kabul etmiyordu, üstelik Shmi bir anda özgürlüğünü satın alacak kadar nakit paraya sahip olursa şüphelenebilirdi. Ama eğer Shmi, Tobal lens gibi bir şeye sahip olursa onun değerini takdir edecek ve onunla kendi özgürlüğünü takas edecektir."

Ob-Wan başını iki yana salladı. "Yaptıklarınıza aklım ermiyor, Üstat."

Qui-Gon omuz silkti. "Dediğim gibi daha öğreneceğin çok şey var."

Sınav sona erdikten sonra Obi-Wan ve Qui-Gon tekrar Konsey'in huzurundaki Anakin'in yanına geldiler. Obi-Wan'ın da tahmin ettiği gibi Konsey, Anakin'in bir Jedi olamayacak kadar büyük olduğunu öne sürmüştü. Yoda çocuğun eğitilemeyeceğini söyledi.

"O, Seçilmiş Kişi," dedi Qui-Gon. "Bunu anlamanız gerek."

Yoda kocaman, bilge gözlerini kapattı ve küçük kafasını arkaya yatırdı. "Mmm. Belirsiz geleceği bu çocuğun."

Obi-Wan, Konsey üyelerinin düşündüklerini sezebiliyordu. Anakin'in çok tehlikeli olduğunu düşünüyorlardı.

"Öyleyse onu ben eğitirim," dedi Qui-Gon, sakin ama meydan okur bir edayla. Anakin'e yaklaşıp elini çocuğun omzuna koydu, "Onu Padawan'ım olarak alacağım."

"Var zaten bir çırağın, Qui-Gon. İmkânsızdır almak bir ikincisini," dedi Yoda, Obi-Wan'ı işaret ederek.

"Yasa bunu yasaklar," diye ekledi Mace Windu.

"Obi-Wan artık hazır," dedi Qui-Gon.

Yüzünü Yoda'ya dönen Obi-Wan öne çıkıp Qui-Gon'un yanına geldi, "Sınavlara girmeye hazırım."

"Karar vermek bizim işimizdir kimin hazır olduğuna," dedi Yoda.

"Dikkafalıdır ve yaşayan Güç'le ilgili de öğrenmesi gereken çok şey var ama yetenekli. Benden öğreneceği çok az şey kaldı," dedi Qui-Gon.

Obi-Wan, Qui-Gon'a baktı. *Önce öğrenmem gereken çok şey olduğunu söyledi, şimdi de bunları mı söylüyor?*

"Verilecek karar daha sonra genç Skywalker'ın kaderine," dedi Yoda.

Mace Windu, Senato'nun yeni bir Şansölye seçmek için oylama yapacağını bildirdi, Kraliçe Amidala ise ablukayı sona erdirmesi için Ticaret Federasyonu'nun üzerindeki baskıyı artırmak üzere Naboo'ya dönmeye karar vermişti. Konsey, Qui-Gon ve Obi-Wan'ı Amidala'ya eve dönüşte refakat etmeleri için görevlendirdi ve Qui-Gon'un, Anakin'i de beraberinde götürmesine izin verdi.

Obi-Wan ve Qui-Gon, Anakin ve R2-D2 ile birlikte Amidala'nın yıldız gemisine binmeye hazırlanırken Obi-Wan Qui-Gon'la tartışıyordu. "Bu saygısızlık değil, Üstat, bu gerçek."

"Senin bakış açına göre," diye cevap verdi Qui-Gon.

"Çocuk tehlikeli," dedi Obi-Wan. Jedi Konseyi'ne atıfta bulunarak devam etti, "Hepsi bunu hissetti. Neden siz hissedemiyorsunuz?"

"Onun kaderi belirsiz. Tehlikeli değil. Anakin'in geleceğine Konsey karar verecek. Bu sana yetmeli. Şimdi gemiye bin."

Naboo'ya vardıktan kısa süre sonra, Kraliçe Amidala, Naboo'nun yerlisi Gungan savaşçılarından askeri yardım talep ederken, Obi-Wan yeşil ormanın kıyısında Qui-Gon'la konuşmaya başladı. "Davranışlarım için sizden özür dilerim,

Üstat. Çocuk konusunda size akıl vermek benim haddim değil. Ayrıca sınavlara girmeye hazır olduğumu düşündüğünüz için size minnettarım," dedi Obi-Wan.

"Sen hep iyi bir çırak oldun, Obi-Wan," dedi Qui-Gon gülümseyerek. "Üstelik sen benden daha bilgesin. İleride büyük bir Jedi Şövalyesi olacağını görebiliyorum."

Theed'de, Naboo'da bir şehir, Obi-Wan ve Qui-Gon, Tatooine'de rastladıkları aynı kara giysili savaşçının saldırısına uğrayınca Anakin'den ayrı düştüler. Kırmızı ve siyah dövmeli yüzünde ışıl ışıl parlayan sarı gözlü bu gizemli savaşçının kılıcının bir değil de iki ucu olduğunu gördüler. Jedi'lara büyük bir nefretle saldırdı ve onlar da ancak onun saldırılarına karşı koyabildiler.

Düello birkaç inanılmaz dakika boyunca sürdü ve Jedi'larla ölümcül düşmanlarını Theed'in hangarından şehrin devasa güç jeneratörüne taşıdı. Güvenlik koridoru boyunca giderlerken üç savaşçı enerji bariyerleri yüzünden kısa süre için de olsa birbirlerinden ayrı düştüler. Bariyer kalktı ve Qui-Gon rakibiyle dibi yokmuş gibi görünen güç jeneratörünün çekirdeğinin kıyısında tekrar karşı karşıya geldi, fakat bariyer tekrar aktif olarak Obi-Wan'ın, Üstat'ının yardımına koşmasına engel olmuştu.

Tam o anda yaratık ışın kılıcını Qui-Gon'un göğsüne sapladı. Üstat'ının cesedinin çekirdeğin boşluğunun hemen yanına yıkıldığını gören Obi-Wan bağırdı. Enerji bariyerinin açılmasıyla Obi-Wan saldırıya geçti.

Düşmanı olağanüstü hızlıydı. Obi-Wan'ın almış olduğu eğitim onu böylesi bir rakibe karşı hazırlamamıştı. Birbirlerine amansızca saldırdılar ve çekirdeğin kıyısı boyunca bir aşağı bir yukarı gidip geldiler. Obi-Wan, Üstat'ının ölüp ölmediğini bilmese de yine de rakibini yerde hareketsiz yatan Qui-Gon'dan uzaklaştırmaya çalışıyordu, ışın kılıcı parmak uçlarından biraz ileride duruyordu. Obi-

Wan rakibinin kılıcının kabzasını keserek kılıcın ağızlarından birini saf dışı bıraktı ama kılıcın diğer ucunu sıkıca tutmaya devam eden kara giysili rakibi savaşmaya devam etti.

Ardından hasmı Güç'ü kullanarak Obi-Wan'ı öyle bir güçle itti ki çekirdeğin boşluğuna yuvarlanırken ışın kılıcı da elinden düştü. Obi-Wan çekirdeğin üst kenarının hemen altındaki bir çıkıntıya tutunmayı başardı. Hâlâ kenara tutunmuş dururken rakibi bir tekmeyle ışın kılıcını boşluğa attı. Işın kılıcının onu geçip boşlukta kayboluşunu çaresizce izledi.

Obi-Wan asılı durmaya devam etti, kolları ağırlığını dengeleyebilmek için iyice gerilmişti. Tepesinde şeytani figür kızıl uçlu kılıcıyla havayı kesmeye devam ediyor, Obi-Wan'ı son bir çaresiz hamleye girişmesi için kışkırtıyordu. Tam o anda Obi-Wan, Qui-Gon'un ve onun ışın kılıcının olduğu yeri hatırladı.

Çekirdeğin silindir şekilli duvarından destek alarak çekirdek boyunca kendisini yukarı fırlatırken diğer taraftan da Güç'ü kullanarak Qui-Gon'un ışın kılıcını kendisine çekti. Obi-Wan, Qui-Gon'un ışın kılıcını yakaladı ve rakibinin üzerinden uçarken kılıcı açtı. Kara figür dönerken Obi-Wan da yere indi ve Qui-gon'un kılıcını savurdu, yaratığın dövmeli ve şeytani suratında bir hayret ifadesi belirdi. Çukura düşme sırası kara savaşçıya gelmişti, düşerken ortadan ikiye bölünmüş olan bedeni de çekirdeğin duvarlarından sekerek boşlukta kaybolup gitti.

Obi-Wan hemen Qui-Gon'un yanına koştu ve başını dikkatle kaldırdı. Qui-Gon mırıldandı, "Hayır, artık... artık çok geç."

"Hayır," dedi Obi-Wan, sesinin tonu ağlamaklıydı.

"Obi-Wan," dedi Qui-Gon, gözleri çırağının yüzüne dikilmiş halde. "Çocuğu eğiteceğine söz... söz ver bana."

"Peki, Üstat."

Qui-Gon titreyen parmaklarını çırağının yanağına uzattı, "O, Seçilmiş Kişi. O... Güç'e dengeyi getirecek. Onu eğit."

Obi-Wan başını salladı. Üstat'ının gözleri kapandı ve kollarında öldü.

Obi-Wan çıraklığının öyle ya da böyle günün birinde sona ereceğini biliyordu.

Jedi'ların ölümsüz olmadığının da farkındaydı, yaşam öngörülemez, ölüm ise kaçınılmazdı. Yaşlı Üstat'ından daha uzun süre yaşayacağını hayal ettiği bile olmuştu. Ama yaşadığı ya da hayal ettiği hiçbir şey onu Qui-Gon'un vereceği son nefese hazırlamamıştı, bu güçlü adamın son nefesini böyle acı bir şekilde vermesine.

Obi-Wan başını eğdi. Şaşkın ve çaresiz hissediyordu, ne yapacağını bilemiyordu. Yıllar boyunca yapılacak her şeye Qui-Gon karar vermişti ama artık Üstat'ı yoktu – hem de tahmin ettiğinden çok daha önce. Kendisini daha önce hiç bu kadar yalnız hissetmemişti; sadece en yakın dostunu değil, amacını da kaybetmişti. Artık tek yapabileceği kendisini eğitmiş olan Jedi'ı onurlandırmaya çalışmaktı.

Sonra Qui-Gon'a verdiği sözü hatırladı.

Obi-Wan, Üstat'ının kendisini yalnız bırakmadığını o an fark etti, üstelik ona yerine getirmesi için tümüyle farklı bir amaç bırakmıştı.

Naboo'da, Jedi'lardan ayrı düştükten sonra Anakin kazara geçici saklanma yerini kullanarak –bir N-1 avcı uçağının kokpiti– hem Ticaret Federasyonu işgalcileriyle savaşmış hem de Naboo yörüngesindeki droid kontrol gemisini yok etmişti. Kontrol gemisinin kaybıyla savaşın sona ermesi de bir olmuştu.

Coruscant'tan gelen bir nakliye gemisi Theed'e vardığında Anakin de Obi-Wan'la bir araya geldi. Yüce Şansölye olarak seçilmiş olan Eski Şansölye Palpatine, Yoda ve Jedi Konseyi'nin diğer üyelerinden oluşan bir grubun başında gemiden indi. Palpatine gelerek Obi-Wan ve Anakin'in önünde durdu, "Sizin cesaretinize minnettarız, Obi-Wan Kenobi." Palpatine sonra da gözlerini Anakin'e çevirip ekledi, "Ve sizin genç Skywalker. Eğitiminizi büyük bir ilgiyle takip edeceğim." Çocuğun omzuna vurdu, sonra da Kraliçe Amidala'nın yanına gitti.

Daha sonra güneş Theed'in üzerinde batarken, Obi-Wan kraliçenin sarayındaki bir odada Yoda'yla bir araya geldi. Odanın mavinin her tonunu ve şatoyu andıran bulutları barındıran gökyüzüne dönük yüksek pencereleri vardı. Obi-Wan bezemeli zeminin üzerinde diz çökmüş otururken Yoda küçük asasına dayanmış aşağı yukarı yürüyordu.

"Seçilmene Jedi Şövalyesi Konsey tarafından ben de verdim onay," dedi Yoda ve Obi-Wan'ın önünde durdu, "ama etmedim kabul almanı bu çocuğu Padawan'ın olarak."

"Qui-Gon bu çocuğa inanıyordu," dedi Obi-Wan.

Yoda iç çekti. "Seçilmiş Kişi'dir belki çocuk belki değil. Yine de seziyorum büyük tehlike onun eğitiminde."

"Üstat Yoda, Qui-Gon'a söz verdim. Anakin'i eğiteceğim."

"Ohh!" diye mırıldandı Yoda, sonra döndü ve tekrar yürümeye başladı.

"Gerekirse Konsey'in onayı olmadan."

Yoda yüzünü Obi-Wan'dan çevirdi, "Seziyorum sende Qui-Gon'un küstahlığını. Yok buna gerek." Durdu, sonra da ekledi, "Hemfikirdir seninle Konsey de." Tekrar yüzünü Obi-Wan'a döndü, "Olacak çırağın Skywalker."

Theed'de Qui-Gon için bir cenaze ateşi hazırlandı. Jedi Konseyi'nin tüm üyeleriyle birlikte Palpatine, Kraliçe Amidala ve Naboo'nun diğer önde gelenleri ve droid R2-D2 da cenazeye iştirak etmişti. Obi-Wan, Yoda'yla yapılan son konuşmadan habersiz olan, Anakin'in yanında durdu. Anakin, Qui-Gon'un onunla ilgileneceğini düşünmüştü ve Obi-Wan çocuğun yüzündeki acılı ifadeden onun geleceğinin de Qui-Gon'la birlikte öldüğünü anlayabiliyordu.

Yüzünü Obi-Wan'a çeviren Anakin sordu, "Şimdi bana ne olacak?"

Obi-Wan çocuğun tehlikeli olduğu yönündeki görüşünü değiştirmemişti ama Qui-Gon'un son sözlerini de önemsiz bir mesele uğruna sarf etmeyeceğine olan inancı tamdı. Eğer Qui-Gon Anakin'in Seçilmiş Kişi olduğuna inanmışsa Obi-Wan da en azından bunun mümkün olabileceğini düşünmek zorunda hissediyordu kendisini. Qui-Gon'un Anakin'in eğitilebileceği düşüncesinde haklı olduğuna inanmak zorundaydı, aksi taktirde... Obi-Wan bunun başka bir alternatifinin olmadığının farkına vardı. Qui-Gon'u hayal kırıklığına uğratmayacağım.

"Konsey seni eğitmem için bana izin verdi," dedi Obi-Wan ciddi bir ifadeyle. "Bir Jedi olacaksın. Söz veriyorum."

Ve böylece Anakin'in kaderi mühürlendi.

BÖLÜM ÜÇ

Obi-Wan, Coruscant'taki Jedi Tapınağı'nda Anakin'i odasında bulamayınca hem şaşırmış hem de endişelenmişti. *Sözde meditasyon yapıyor olacaktı,* diye düşündü Obi-Wan. *Nereye gitti acaba?*

Obi-Wan'ın Anakin'i Padawan'ı olarak almasının üzerinden birkaç hafta geçmişti. Anakin çoğunlukla bu duruma memnun olsa da onun havai yapısı sürekli olarak Obi-Wan'ın sabrını zorluyordu. Anakin'e defalarca gittiği yeri kendisine haber vermeden odasından ayrılmamasını tembih ettiği halde üç Jedi Üstadı çocuğu Tapınak'ta ortalıkta dolaşırken görmüştü. *Sadece itaat etmesi gereken bazı basit kurallar var,* diye düşündü. *Neden beni dinlemiyor?*

Anakin'in odasının dışında Coruscant City'ye tepeden bakan pencereleri olan bir koridor uzanıyordu. Obi-Wan koridorda birkaç adım atmıştı ki açık bir kapının eşiğinden iki kişi gördü, bir balkonda durmuşlardı ve yüzleri de diğer tarafa bakıyordu. İçlerinden biri Anakin'di. Diğeri ise zayıf erkek bir insansıydı, yaklaşık Obi-Wan'ın boyundaydı, garip ve yüzünü örten gözlüklü bir maske takıyordu ve kolunu ve bacaklarını saran elbisesinden derisini görmek mümkün değildi; kemerinde iki ışın kılıcı vardı.

Obi-Wan balkona yaklaşırken Anakin'in adama soru yağdırdığını ve maskeli adamın da sessizce durmuş devasa şehrin üzerinde beliren yıldızlara baktığını gördü. "Sen de mi Tatooine'densin?" diye sordu Anakin çıtı çıkmayan adama. "Temel lisanı anlıyor musun? İnanmayacaksın belki ama uzun süre önce bir Tusken Yağmacısı'nın hayatını kurtarmıştım! Xelric Draw'da dolaşırken buldum onu. Senden biraz daha iriydi. Belki de senin bir arkadaşındır. Xelric Draw'ın nerede olduğunu biliyor musun? Belki de senin halkın ona başka bir isim vermiştir? Merak ediyorum da..."

"İyi akşamlar," dedi balkona çıkan Obi-Wan.

Hem Anakin hem de maskeli insansı yüzünü Obi-Wan'a döndüler. "Merhaba, Obi-Wan, yani Üstat demek istedim," dedi Anakin. Sonra da heyecanla devam etti. "Oh! Sana nereye gittiğimi söylemeyi unuttum. Ben sadece biraz bacaklarımı açmak istemiştim. Sonra da bu adama..." Anakin maskeli adamı işaret etti.

"Ben Obi-Wan Kenobi," dedi Obi-Wan, hafifçe başını eğerek.

Adamın cevap vermesine fırsat vermeden Anakin araya girdi, "Bence o Tatooine'den bir Tusken Yağmacısı!" Tusken'in kemerindeki silahları işaret edip ekledi, "Ama aynı zamanda da bir Jedi, bizim gibi. Ama onun iki kılıcı var."

Gerçekten de balkonda duran sessiz kişi her şeyiyle bir Tusken Yağmacısı'nı andırıyordu. Obi-Wan kendi yansımasını Tusken Jedi'ın gözlüklerindeki merceklerde görebiliyordu. "Benim sabırsız Padawan'ımı bağışlayın," dedi Obi-Wan. "Jedi Tapınağı'na hoş geldiniz, A'Sharad Hett."

Maskeli adam başını eğdi. "Adını biliyor musun?" dedi Anakin, Obi-Wan'a bakarak.

Obi-Wan başını salladı. Işın kılıcı kullanan bir Tusken'i araştırmakla görevlendirilen Jedi Ki-Adi-Mundi'nin kısa süre önce tamamladığı göreviyle ilgili kendisine bilgi verilmişti. "Tusken" aslında Sharad Hett'ti, neredeyse bir efsane olan – meşhur ışın kılıcıyla birlikte– ve on beş yıl önce esrarengiz şekilde ortadan kaybolan bir Jedi. Ki-Adi-Mundi'ye göre, Sharad Hett'in Tatooine'e gitmesi, Tusken Yağmacılarının yaşam tarzını benimsemesi, onlarla birlikte yaşaması ve sonunda onların kabile şefi olması Güç'ün iradesiyle olmuştu. Ayrıca Jedi usullerini öğrettiği bir de oğlu olmuştu, A'Sharad Hett.

Ne yazık ki Ki-Adi-Mundi'nin görevi sırasında Sharad Hett, kelle avcısı Aurra Sing tarafından ağır şekilde yaralanmıştı. Sharad Hett'in son isteği Ki-Adi-Mundi'nin on beş yaşındaki oğlu A'Sharad'ı eğitiminin tamamlaması için Jedi Tapınağı'na götürmesi olmuştu.

"Baban büyük bir Jedi'dı, A'Sharad Hett. Senin acın bizim de acımızdır," dedi Obi-Wan.

Karşılık olarak A'Sharad Hett başını eğdi. Ağzını örten maskesinden hafif hırıltılı cevabı duyuldu, "Teşekkürler, Üstat Kenobi."

"Konuşuyor!" dedi Anakin. Obi-Wan azarlar gibi bakınca hemen ekledi, "Özür dilerim. Sadece ilk kez bir şey söyledi de."

"Bence senden fırsat bulup konuşamamıştır," dedi Obi-Wan. "Senin şu sırada A'Sharad'ı rahatsız etmek yerine meditasyon yapman gerekmiyor muydu?"

"Çocuk beni rahatsız etmiyor," dedi A'Sharad duygusuz ve ifadesiz bir ses tonuyla. "O da Tatooineli. Onun memleketimizi anlatmasını dinlemek... farklı bir bakışı duymak... ilginç."

Obi-Wan gülümsedi. "Nasıl istersen," dedi. "Ama sadece on dakika daha."

Obi-Wan balkondan giderken Anakin'in tekrar konuşmaya başladığını duydu. "Hiç pod yarışı izledin mi? İster inan ister inanma ben Boonta Eve Classic'i kazandım! Yarış sırasında bazı Tusken'lar bana ateş etti ama sen aralarında yoktun, değil mi? Hey, hiç krayt ejderi gördün mü?"

Anakin'in odasına geri dönmesi on beş dakikadan daha fazla sürdü, oraya vardığında Obi-Wan'ı oturmuş onu bekler halde buldu.

"Özür dilerim, geciktim, Üstat," dedi Anakin, kapı arkasından kapanırken. "A'Sharad'ın öğretmeni olan Ki-Adi-Mundi'yi tanıyor musun? Bizimle konuşmaya geldi. Malastare'ye bir göreve gideceklermiş! Fakat geç kalmamın asıl nedeni, Ki-Adi-Mundi benim Malastare'deki pod yarışları hakkında her şeyi bildiğimi öğrendiği zaman Phoebos Run hakkında bana bir sürü şey sordu. Malastare'de yapılmış en büyük yarıştır o ve..."

Obi-Wan sessizce ve bir kaşını kaldırarak Anakin'in bitirmesini bekledi.

"Ve... neyse," diye sözünün tamamladı Anakin. "Sadece yardım etmek istedim."

"Ki-Adi-Mundi'nin bunu takdir ettiğinden eminim," dedi Obi-Wan. "Umarım A'Sharad Hett'le iyi dost olursunuz. İyi bir dinleyiciymiş gibi görünüyor."

"Öyle de denebilir."

Obi-Wan tam Padawan'ını meditasyon egzersizlerini astığı için azarlayacaktı ki Anakin'in yüz ifadesinin değiştiği fark etti. Gözlerine hüzün çökmüştü. "Ben de A'Sharad Hett'i düşünüyordum, maske takıp tüm vücudunu örtmesi... kimseye dokunamaması ya da yüzüne vuran havayı hissedememesi. Birisi neden böyle bir şey yapar ki?" dedi Anakin.

"Tusken'lar hakkında benden fazla şey biliyorsun," dedi Obi-Wan. "Ama sanırım onların geleneği böyle."

"Ama o artık bir Jedi."

Obi-Wan hafifçe omuz silkti, "O zaman bu onun seçimi."

"Ben kesinlikle böyle yaşayamazdım."

"Kimse senden istemiyor zaten," dedi Obi-Wan sırıtarak. "Diğer taraftan," diye devam etti ciddi bir ifadeyle, "senden

meditasyon egzersizlerini aksatmamanı istiyorum. Onlar çok önemli. Benim görevim nasıl sana öğretmekse senin görevin de benden öğrenmektir. Anlaşıldı mı?"

Bir an için garip bir sessizlik oldu ve sonunda Anakin cevap verdi, "Evet, Üstat."

Obi-Wan emin değildi ama Anakin'in ses tonunda sanki hafif bir gücenme vardı. Anakin'in Tatooine'de yaşadıkları nedeniyle herhangi birisine efendisi gibi hitap etmekten rahatsız olabileceğini hiç düşünmemişti. İç çeken Obi-Wan devam etti, "Seni ihtar etmekten keyif aldığımı zannetme, Padawan. Köle olarak büyümenin nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemem ve ben..."

"Hiç anneni özlediğin oldu mu?" diye kesti sözünü Anakin.

Soru Obi-Wan'ı hazırlıksız yakalamıştı ama hemen toparlanıp cevap verdi, "Hayır, özlemedim. Çünkü annemi hiç tanımadım. Tapınak'a getirildiğimde henüz bebektim."

"O zaman bir anlaşma yapabiliriz," dedi Anakin ve Obi-Wan çocuğun sesindeki titremeyi örtmeye çalıştığını fark etti. "Sen bana bir zamanlar köle olduğum için, ben de sana anneni özlemediğin için acımayacağım."

Obi-Wan yine nasıl cevap vereceğini bilememişti ama kişisel bağlılıkların bir Jedi'ın yargılarını ve eylemlerini etkilemek gibi tehlikelerinden bahsetmek için uygun bir zaman olmadığına karar verdi. Onun yerine oturduğu yerden doğruldu, "Birbirimizden ne kadar çok öğrenecek şeyimiz olduğunu hatırlattın bana, Padawan. Şimdi şunu iyi bil, sana ne geçmişin ne de başka bir şey yüzünden acımıyorum."

"O zaman anlaştık," dedi Anakin, elini Obi-Wan'a uzattı.

Obi-Wan hâlâ Anakin'in anlaşmasının mantığını kavramaya çalışıyordu ama gülümsedi ve çocukla tokalaştı. "Saat geç

oldu," dedi Obi-Wan. "Belki yarın bana pod yarışı hikâyelerini anlatırsın."

"Belki de Malastare'ye gideriz!" dedi Anakin heyecanla.

"Sabırlı ol, Padawan," dedi Obi-Wan. "Sabırlı ol."

BÖLÜM DÖRT

Qui-Gon Jinn'in çırağı olduğu zamanları hatırlayan Obi-Wan kendisinin de her zaman itaatkâr bir öğrenci olmadığını biliyordu. Hatta arada bir aklına estiğini yaptığı zamanlar da olmuştu. Şu anda, Anakin'in eğitimine başlamasından on yıl sonra, Qui-Gon'un öğretmenliğini her zamankinden daha çok takdir ediyordu. Jedi Yasası söz konusu olduğunda inatçı ve başına buyruk kabul edilebilecek Qui-Gon aynı zamanda da sabırlı ve cömertti, Obi-Wan'ın kendisinde eksikliğini hissettiği iki nitelik.

Henüz yirmi yaşına basmış olan Anakin'e bir şeyler öğretebilmek bazen çok güç olabiliyordu ve Obi-Wan'ın eğitimine rağmen Anakin hâlâ duygularının –özellikle de korku ve öfke– onu yönlendirmesine izin veriyordu. En ufak bir övgü duyduğunda gururla kabarırken en ufak bir eleştiride huysuz ve alıngan oluyordu. Obi-Wan'ın endişeleri Anakin'in kendisine annesinin Tatooine'de öldüğünü gördüğü kâbuslarından bahsetmesiyle daha da artmıştı.

Keşke Anakin'in eğitimi o bebekken başlasaydı, diye geçirdi aklından pek çok kez Obi-Wan.

Qui-Gon'un, Anakin'in kehanette adı geçen Seçilmiş Kişi olduğu yönündeki görüşlerinin Tapınak'taki tüm Jedi'lar tarafından öğrenilmesi de durumu değiştirmemişti. Bu yüzden Anakin'in yaptıkları diğer Padawan'larinkinden çok daha fazla göze batıyordu. Kehanetle ilişkisi olduğunu bilmekten keyif aldığının sezilmesi ise işleri iyice içinden çıkılmaz hale getirmişti. Naboo Muharabesi'nden beri Şansölye Palpatine bile bu çocukla yakından ilgilenmeye başlamıştı.

Başta Obi-Wan, Anakin'i eğitmeyi Qui-Gon'a karşı sorumluluğu olarak görmüştü. Ama zaman içerisinde ve

gittikleri sayısız görevden sonra Obi-Wan için Anakin kişisel bir sorumluluktan öte şeyler ifade etmeye başlamıştı. Anakin –imkânsız gibi görünse de– onun yakın dostu olmuştu.

Ansion'daki bir görevden sonra Obi-Wan ve Anakin henüz Coruscant'a dönmüştü ki Jedi Konseyi onlara yüksek güvenlikli Senato konutlarına gitmelerini emretti. Orada kısa süre önce düzenlenen ve altı kişinin hayatını kaybettiği bir suikast teşebbüsünden sağ kurtulmayı başaran bir galaksi senatörüyle görüşeceklerdi. Görevleri senatörü korumaktı.

Bir asansör Jedi'ları gökdelenin üst katlarına çıkarırken Obi-Wan uzun boylu çırağının biraz gergin olduğunu fark etti. "Biraz keyifsiz gibisin," dedi Obi-Wan.

"Hiç de değil," dedi Anakin, uzun Jedi cübbesini düzeltirken.

"Gundark yuvasına düştüğümüzden beri senin bu kadar gergin olduğunu hissetmemiştim," dedi Obi-Wan, cevabı onu ikna etmemişti.

"Oraya düşen sizdiniz, Üstat, ben ise sizi kurtarmıştım, hatırladınız mı?" dedi Anakin, kaşlarını çatarak.

"Oh... evet," dedi Obi-Wan ve hatırladıkları onu gülümsetti. Anakin de gülmüştü ama Obi-Wan çırağının endişesinin asansörle birlikte yükseldiğini fark edebiliyordu. "Terliyorsun," dedi Obi-Wan. "Sakin ol. Derin nefes al."

"Onu on yıldır görmedim, Üstat."

Obi-Wan sırıttı ve başını iki yana salladı. Korumaları emredilen galaksi senatörü Padme Amidala'ydı, eski Naboo Kraliçesi. Amidala genç bir kızken kraliçe seçilmişti ve Anakin'den sadece birkaç yaş büyüktü. Obi-Wan, Anakin'in geçen on yıl içinde Amidala'yı aklından çıkaramadığını biliyordu ve çırağını bu kadar tedirgin görmek ona gülünç geliyordu.

Asansörün kapıları açıldığında eski dostları Jar Jar Binks tarafından karşılandılar, Naboo Muharebesi'nden önce tanıştıkları ince uzun bir Gungan. Obi-Wan sakal bıraktığından ve Anakin de kocaman bir adam olduğundan Jar Jar, Jedi'ları ilk görüşte tanıyamadı ama sonra gözlerini Obi-Wan'a dikerek konuştu, "Obi? Obi? Ne mutlu seni görmek!"

"Seni görmek de çok güzel, Jar Jar."

Jar Jar döndü ve seslendi, "Senatör Padme! Eski dostlar! Bakın, bakın, Senatör, Jedi'lar."

Obi-Wan ve Anakin, Jar Jar'ın peşinden lüks daireye girdiler ve orada Padme ve onun iki nedimesi tarafından karşılandılar. "Sizi tekrar görmek büyük zevk, Leydim," dedi Obi-Wan, Padme'nin elini sıkarken.

"Çok uzun zaman oldu, Üstat Kenobi," diye cevap verdi Padme. Sonra da başını çevirip Obi-Wan'ın yanındaki uzun boylu adama baktı. "Ani?" dedi belirgin bir sevinçle. "Ne kadar büyümüşsün."

"Siz de öyle," dedi Anakin saf saf, sonra da aceleyle ekledi, "Yani daha güzelleşmişsiniz demek istedim."

Obi-Wan, gözlerini Padme'den alamayan, kafası karışmış çırağına baktı. Anakin devam etti, "Yani bir senatöre göre."

Padme güldü. "Ani, sen hep benim Tatooine'de tanıdığım küçük çocuk olacaksın."

Grup Padme'nin hayatına yönelik saldırıyı tartışmaya başlamıştı ama Anakin bir türlü ayak uyduramıyordu. O ve Obi-Wan'a sadece Padme'yi korumaları emredilmiş olsa da Anakin hiç düşünmeden suikastçıyı bulup öldüreceğine söz vermişti. Anakin Padme'nin korumasıyla ilgili Jedi Konseyi'nin aldığı kararların mantığını da sorgulamaya başlayınca, Obi-Wan diğerlerinin önünde çırağını paylamak

zorunda kaldı ki bu da Anakin'in öfkeden kızarmasına neden olmuştu.

Bir Jedi gibi düşünemiyor, diye geçirdi içinden Obi-Wan. *Duygularının görevinin önüne geçmesine izin veriyor.*

Obi-Wan, acaba Jedi Konseyi Padme'nin korumasına beni ve Anakin'i tahsis etmekle hata mı yaptı, diye düşündü ama bu aslında Konsey'in kararı değildi. Bunu Konsey'e öneren kişi Şansölye Palpatine'di.

Geçen birkaç ay içerisinde Cumhuriyet'in çok sayıda eski üyesi Ayrılıkçı hareketle ittifak yapmıştı. Ayrılıkçıların lideri eski bir Jedi olan Kont Dooku'ydu. Dooku, Galaksi Senatosu'nun düzeltilemeyecek derecede yolsuzluğa battığını iddia ederek tüm galaksiye yeni bir hükümet vaat etmişti. Cumhuriyet'e sadık kalan dünyaların senatörleri ileride Ayrılıkçıların saldırılarına açık hale geleceklerini bildiklerinden Cumhuriyet'in savunulması için bir ordu kurulmasını teklif etmişlerdi. Padme Amidala'nın Coruscant'a geliş nedeni Ordu Kurma Yasası'na karşı oy kullanmaktı, çünkü bir ordu kurmanın sonunda iç savaşa yol açacağını biliyordu.

R2-D2, Naboo Muharebesi'nden beri Padme'nin yanındaydı ve Coruscant'a da onunla birlikte gelmişti. İleride R2-D2'nun Padme'nin odasında bulunmasının ne büyük bir talih olduğunu göreceklerdi. Obi-Wan ve Anakin, Padme'yi korumanın en iyi yolunu ve aldıkları emirleri tartışırken odasına girildiğine dair onları uyaran R2-D2 olmuştu.

Gizemli bir suikastçı Padme'nin odasına bir çift arthropod salmıştı. Işın kılıcını kullanan Anakin bu yaratıkları çabucak öldürdü ve ardından Obi-Wan'la ikisi gece yarısı suikastçıyı takip etmeye başladılar.

Jedi'lar ayrı düştü ve Galactic City'nin farklı seviyelerinde devam eden bu tehlikeli ve baş döndürücü takip sırasında

Anakin ışın kılıcını düşürdü. Obi-Wan çırağının kılıcını buldu ve Outlander adlı bir kumar salonunun dışında Anakin'e yetişti. "İçeriye girdi, Üstat," dedi Anakin, salonun geniş ve ışıklı kapısını işaret ederek.

"Sabırlı ol," dedi Obi-Wan. "Güç'ü kullan. Düşün."

"Özür dilerim, Üstat."

"Oraya kaçmak değil, saklanmak için girdi."

"Evet, Üstat."

Obi-Wan Anakin'e kılıcını uzattı, "Bir dahaki sefere kaybetmemeye çalış."

"Peki, Üstat."

"Bu silah senin hayatındır."

"Denerim, Üstat," dedi Anakin silahı aldıktan sonra.

Anakin'in peşinden Outlander'a girerken Obi-Wan mırıldandı, "Neden ölümüme senin neden olacağını düşünüyorum acaba?"

"Böyle söylemeyin, Üstat. Bana babam kadar yakınsınız."

Anakin'in sözleri Obi-Wan'ı fazla etkilememişti. Hızını kesmeden kalabalığa daldı, "O zaman neden sözümü hiç dinlemiyorsun?"

"Deniyorum."

Durdular ve kalabalığa baktılar. Müşteriler konuşuyor, içiyor, kumar ve bilgisayar oyunları oynuyorlardı. "Adamı görebildin mi?" diye sordu Obi-Wan.

"Bence adam değil, kadın ve sanırım o bir changeling."

"Bu durumda daha da dikkatli olmamız gerek." Obi-Wan başını Anakin'e çevirip ekledi, "Git ve onu bul."

"Siz nereye, Üstat?"

"İçmeye," diye cevap verdi Obi-Wan. Anakin'in yanından ayrılıp bara gitti ve barmene işaret etti. Az sonra barmen küçük bir bardağa saydam ve mavi bir sıvı doldurup Obi-Wan'ın önüne koydu. "Teşekkürler," dedi Obi-Wan.

Genç bir insansı, pis saçlarının arasından uzanan esnek antenleri olan bir Balosar, Obi-Wan'ın yanında belirdi, "Ölüm çubuklarından ister misin?"

Saygıdeğer kişiler için bu Balosar tam bir sıkıntı kaynağıydı. Obi-Wan içinse sadece küçük bir sorundu ama yine de rahatsız ediciydi. Obi-Wan, Balosar'ın yanında durmasına izin vererek onu tehlikeye atmak istemiyordu ama mallarını başka yerde satması için onu teşvik edecek de değildi. Obi-Wan ileri bakmaya devam ederek sağ eliyle bir işaret yapıp cevap verdi, "Bana ölüm çubuğu satmak istemiyorsun."

Balosar, Obi-Wan'ın zihnini yönlendirdiğinden habersizdi. Şaşkın halde baktı ve ardından tekrar etti, "Sana ölüm çubuğu satmak istemiyorum."

"Eve dönüp hayatını gözden geçirmek istiyorsun."

"Eve dönüp hayatımı gözden geçirmek istiyorum." Balosar bardan uzaklaştı, içkisini de arkasında yarım bırakmıştı. O uzaklaşırken Obi-Wan önündeki müşterilere bakarak sırtını savunmasız bıraktı. *Onun geldiğini fark etmediğimi düşünsün.*

Gürültü, kalabalık, ışıklar, havadaki farklı kokular ve kişinin dikkatini dağıtacak her türden şeye rağmen Obi-Wan ona arkadan yaklaşan tehlikeyi sezebilmişti. Işın kılıcını çekti ve dönerken açtı, suikastçının sağ kolunu tetiği çekmesine fırsat vermeden kesti. Hâlâ tabancayı tutmakta olan ön kolu

yere düşerken o da feryat ederek arkasındaki kumar masasına doğru geriledi.

Anakin hemen Obi-Wan'ın yanına geldi ve ne yapacağını bilemeyen şaşkın müşterilere gözlerini dikti. "Sakin olun," dedi. "Jedi meselesi. İçkinizi içmeye devam edin."

Suikastçı vizörlü bir miğfer takıyordu ve koyu mor, tek parça, dar bir kıyafet ve kısa bir yelek giyiyordu. Dişi bir insan gibi görünüyordu. Anakin arka sokağa çıkan bir kapı açtı ve Obi-Wan kadını dışarı çıkardı. Obi-Wan kadını yere yatırırken Anakin de etrafı kontrol etti. "Öldürmeye çalıştığın kişinin kim olduğunu biliyor musun?" diye sordu Obi-Wan.

Kadın inledikten sonra cevap verdi, "Naboo Senatörü."

"Seni kim tuttu?"

"Bu sadece bir iş."

Anakin ona doğru eğildi ve kibar bir ses tonuyla sordu, "Seni kim tuttu? Söyle bize." Fakat kadın hemen cevap vermeyince Anakin'in yüzü öfkeyle buruştu ve gürledi, "Hemen söyle bize!"

"Bir kelle avcısıydı, adı da..." dedi kadın.

Cümlesini bitiremeden küçük darta benzer bir ok boynuna saplandı. Obi-Wan ve Anakin başlarını çevirip dartın geldiği yöne baktılar. Sırt jeti giymiş zırhlı bir adam gördüler, uzaktaki bir çatının üzerinden havalanıp gökyüzünde kaybolup gitmişti.

Kelle avcısı mı?

Obi-Wan yeniden tutmakta olduğu kadına döndü ve Anakin'in haklı olduğunu gördü: o bir insan değildi. Bir changeling'di, şekil değiştiren bir Clawdite. Yüzünün değişip sıska ve yara izleriyle dolu bir hal aldığını gördüler. "Wee

shahnit... sleemo," dedi kadın. İri gözleri kapandı ve Obi-Wan'ın kollarında son nefesini verdi.

Obi-Wan dartı boynunda çıkardı ve onun da bakması için Anakin'e doğru tuttu. Dengeleyici kanatçıkları, ucunda enjektörü ve kurbanına takılıp kalması için tırnakları olan kaliteli bir yapımdı. "Zehirli dart," dedi Obi-Wan. Clawdite'ın katilinin az önce havalandığı çatıya tekrar baktı, *eğer isteseydi bizi de vurabilirdi,* diye geçirdi içinden.

"Son sözleri. Dediğini anladın mı?" diye sordu Obi-Wan, Anakin'e dönerek.

"Hutt lisanında konuştu," dedi Anakin. "Kelle avcısı sahtekâr, dedi."

Obi-Wan'ın zırhlı kelle avcısının kim olduğuna dair bir fikri yoktu ama adamın son derece tehlikeli olduğunu anlamak için onu tanıması da gerekmiyordu.

Jedi Konseyi'nin kendisinden kelle avcısını takip edip işverenlerinin kimliğini açığa çıkarmasını istemesi Obi-Wan'ı şaşırtmamıştı. Ama Anakin'in evine dönen Senatör Amidala'ya refakatle görevlendirilmesi onu endişelendirmişti. Bu, Anakin'in Üstat'ı olmadan gittiği ilk görevi olacaktı ve tüm yeteneklerine karşın son derece küstahtı ve Obi-Wan hâlâ onun hazır olduğunu düşünmüyordu. Diğer taraftan Konsey aldığı karardan emindi ve Obi-Wan, kendilerini Naboo'ya götürecek olan yük gemisine binecek olan Anakin, Padme ve R2-D2'ya Coruscant uzaylimanına kadar eşlik etti.

Obi-Wan işe Clawdite'ın boynundan çıkardığı zehirli dartın geldiği yeri öğrenmeye çalışmakla başladı. Jedi Arşivi'ndeki analiz droidleri dartla ilgili faydalı bir bilgi sunmakta aciz kalınca, farklı türde bir uzmana danışmak gerektiğine karar verdi.

Obi-Wan geçen zamanda Dexter Jettster'la teması kesmemişti ve neyse ki dolaşmayı seven Besalisk'i bulmak için de fazla uzaklara gitmek zorunda kalmadı. Dexter, Coruscant'taki, Galactic City'nin üst seviyelerindeki bir ticaret bölgesi olan, CoCo Town'daki Dex's Diner'ın hem sahibi hem de baş aşçısıydı. Dexter eski dostunu kucaklayarak karşıladı. İşlek bir caddeye bakan bir yemek masasına oturduktan sonra Obi-Wan dartı Dexter'ın önüne koydu.

"Bak sen, ne varmış burada!" dedi Dexter, heyecanla dartı alırken. "Outer Rim'in dışındaki Subterrel'da maden aradığımdan beri böyle bir şey görmedim."

"Bana bunun nereden geldiğini söyleyebilir misin?"

"Bu bebek, kloncuların malı. Bu bir Kamino saberdart'ı."

Obi-Wan, Dexter'ın gözlem yeteneği ve müthiş hafızasına her zaman hayran olmuştu. "Analiz arşivinde neden bulunmadığına şaşmamalı."

Küt parmaklarını dartın dengeleyici kanatçıkları üzerinde gezdiren Dexter devam etti, "Nereden geldiklerini şu yanlarındaki küçük kesiklerden anladım. Analiz droidleri ise sadece sembollere dikkat ederler. Pöh! Siz Jedi'ların bilgi ile bilgelik arasındaki farka daha çok hürmet göstermenizi beklerdim."

Obi-Wan sırıtarak cevap verdi, "Eğer droidler düşünebilseydi hiçbirimize yapacak iş kalmazdı, değil mi?" Dartı Dexter'dan geri alarak devam etti, "Kamino. Tanıdık gelmedi. Cumhuriyet'e mi bağlı?"

"Hayır, hayır. Outer Rim'in ötesinde. On iki parsek kadar var, Rishi Maze'nin dışında. Bulması zor değil. Arşivinizdeki droidler için bile."

Fakat Dexter Kamino'nun kolay bulunacağı konusunda yanılıyordu. Obi-Wan, Dex's Diner'dan ayrıldıktan sonra Jedi Arşivi'ne döndü ve kayıtlarda Kamino'ya dair hiçbir şey olmadığını öğrendi. Fakat holografik bir yıldız haritasında Dexter'ın tarif ettiği konumu incelediğinde bir güneş sisteminin bulunması gereken yerde görünmez bir çekim kaynağının olduğunu keşfetti.

Ama güneş sistemleri böyle ortadan kaybolmaz. Ne oldu acaba?

Obi-Wan, Yoda'ya danışmaya karar verdi. Yoda'yı genç Jedi'lardan oluşan bir sınıfa ders verirken buldu. Güç'ü nasıl kullanacaklarını öğreniyorlar, tepelerinde dönen hedeflere karşı ışın kılıcı yeteneklerini geliştiriyorlardı. Obi-Wan kayıp güneş sistemi ve gezegenle ilgili durumu Yoda'ya aktardıktan sonra Yoda kendisinden holografik yıldız haritasını bir harita okuyucuya takarak tüm sınıfa göstermesini istedi.

Obi-Wan küçük, gümüş rengi bir topu harita okuyucuya yerleştirdi ve yüzlerce yıldızın üç boyutlu görüntüsü odayı doldurdu. Kayıp güneş sisteminin tahmini mevkisini işaret etti. "Hmm. Yerinde hâlâ yerçekimi ama kaybolmuş yıldız ve gezegenler," dedi Yoda. Yüzünü öğrencilere dönerek sordu, "Nasıl olur bu? Hmm?"

Yoda'nın öğrencilerinden biri olan küçük bir çocuk cevap verdi. "Üstat. Birisi onu arşivden sildiği içindir."

Obi-Wan gülümsedi. Çocuk en mantıklı ihtimali söylemişti ama o zaman durum göründüğünden daha ciddiydi. Ancak bir Jedi onu silebilirdi? Ama neden?

Obi-Wan bir Delta-7 avcı uçağıyla "kayıp" güneş sistemine gittiğinde su dünyası Kamino'nun yerinde olduğunu gördü. Sağanak yağmur altında avcısını, fırtınanın hiç dinmediği bir denizin üzerine kurulmuş sayısız kubbeli binadan ibaret

olan, Tipoca City'nin yönetim merkezine yakın bir platforma indirdi.

Kaminolular, uzun boyunlu amfibilerdi. Obi-Wan, Kamino Başbakanı Lama Su kendisine bir Jedi'ın gelmesini beklediğini söylediğinde şaşırmıştı. Lama Su'nun anlattığına göre on yıl önce Jedi Üstadı Sifo-Dyas Kaminolulardan, Cumhuriyet için bir klon ordusu üretip eğitip donatmasını istemişti. Kaminolular Jedi'ların gelip Sifo-Dyas'ın siparişini teslim almasını bekliyorlardı.

Obi-Wan bu habere bir anlam verememişti. Sifo-Dyas'ın neredeyse on yıl önce öldürüldüğünü hatırlıyordu ve Sifo-Dyas veya herhangi bir Jedi'ın Kaminolulara neden böyle bir sipariş vermiş olabileceğine dair hiçbir fikri yoktu. *Sifo-Dyas, Ayrılıkçı hareketin ileride teşkil edeceği tehdidi tahmin etmiş bile olsa bu siparişi verecek kaynaklara sahip olması mümkün değil!* Diğer taraftan Obi-Wan şimdilik sanki her şeyden haberi varmış gibi davranmanın akıllıca olacağına karar verdi ve sanki Kamino'ya klon siparişini almaya gelmiş gibi devam etti.

Lama Su kendisine çok katlı ve büyük klon tesislerini gezdirirken, Obi-Wan binlerce klon olduğunu gördü. Hepsi birbirinin aynısı koyu renk saçlı erkek insanlardı ve yirmi yaşına kadar her yaştan klon bulunuyordu. Lama Su büyüme hızlandırma sayesinde klonların daha hızlı büyüdüğünü ve genetik modifikasyonlar sayesinde de tüm klonlara model teşkil eden ilk örneklerden daha az bağımsız olacaklarını açıkladı.

"Peki kimdir bu ilk örnek?" diye sordu Obi-Wan.

"Jango Fett adında bir kelle avcısı," dedi Lama Su.

Coruscant'ta saberdart'ı kullanmış olan kişiye yaklaştığını sezen Obi-Wan temkinli şekilde sordu, "Peki bu kelle avcısı şu an nerede?"

"Oh, onu burada tutuyoruz."

Obi-Wan, Jango Fett'le tanışma teklifini memnuniyetle kabul etti. Fett'in yüksek ihtimalle Coruscant'taki suikast girişiminin arkasında olan kişi olduğunu düşünse de yardıma ihtiyacı olacağını zannetmiyordu.

Jango Fett'le tanışmasından birkaç standart gün sonra, ve Kamino'dan ışık yılları uzakta, Obi-Wan kendisini havada asılı halde, Geonosis gezegenindeki droid fabrikasındaki bir güç alanı bölmesinde bulmuştu. *İşte şimdi biraz yardım fena olmazdı,* diye geçirdi içinden.

Obi-Wan, Kamino'da hem Jango Fett hem de onun on yaşındaki modifiye edilmemiş klonu Boba'yla tanışmıştı. Obi-Wan, Fett'in Coruscant'ta gördüğü zırhlı kelle avcısı olduğunu anlasa da Fettlerin Kamino'dan kaçmasına engel olmayı başaramamıştı. Neyse ki Fett'in gemisine, bir Kuat Systems Firespray sınıfı avcı uçağı, bir izleme cihazı yerleştirmeyi başarabilmiş ve bu sayede onu Geonosis'e kadar takip edebilmişti.

Bir asteroit kuşağıyla çevrili kızıl ve kayalık bir gezegen olan Geonosis'de yarı-böcek Geonosisliler yaşıyordu. Obi-Wan devasa Geonosis kovanlarından birinin içine gizlice sızarak Ayrılıkçı lider Kont Dooku'nun farklı dünyaların yöneticileriyle gizli bir toplantı tertip ettiğini keşfetmişti. Neimodia Ticaret Federasyonu'nun Padme Amidala'ya düzenlenen suikastın arkasında olduğunu ve Ticaret Loncaları ve Kolektif İttifak'ın da ordularını Dooku'nun komutasına devrettiklerini öğrenmişti. Ayrıca Ticaret Federasyonu'na kısa süre içerisinde Geonosis fabrikalarından büyük bir droid ordusu teslim edilecekti. Bu bilginin büyük bölümünü de, Obi-Wan'ın bilmediği nedenlerden ötürü, Naboo'dan Tatooine'e gitmek için yola çıkmış olan Anakin Skywalker'a gönderebilmeyi başarmıştı.

Fakat tam o sırada Obi-Wan droidlerin saldırısına uğradı ve yakalandı.

Şimdiyse bir güç alanının içerisinde el ve ayak bileklerinden enerji kelepçeleriyle asılı halde duran Obi-Wan, Anakin'in mesajını Jedi Konseyi'ne iletip iletmediğini düşünüyordu. Böyle asılı durumdayken beklemekten başka yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Sadece birkaç saat içinde Jedi'ların Kamino'daki klon askerleriyle geleceğini ve Klon Savaşları'nın böylece başlayacağını nereden bilebilirdi.

ARA SÖZ

Ben Kenobi, Luke Skywalker'a onun babası Anakin'le birlikte Klon Savaşları sırasında görev yaptığını söylemişti, bu yüzden Luke günlükte Klon Savaşları hakkında bir bölüm bulduğunda o kadar heyecanlanmıştı ki neredeyse Ben'in kulübesinin içinde kurduğu fırını unutmuştu. Fırını, yeni ışın kılıcı için gereken kristali yapmakta kullanacaktı ve istese de işlemi hızlandırabilmek gibi bir şansı yoktu, o yüzden de fırının tam olarak ısınmasını beklerken günlüğü okumaya devam edebilirdi.

Luke'un Klon Savaşları hakkındaki bilgisi nispeten sınırlıydı. Bu bilginin de çoğu İmparatorluk sansüründen geçmiş olan eski datapad'lerine dayanıyordu. Yine de Bağımsız Sistemler Konfederasyonu'na karşı klon ordularına Cumhuriyet adına Jedi Şövalyeleri'nin komuta ettiğini biliyordu. Sonunda Konfederasyon kaybetmiş, Jedi'lar Cumhuriyet'i ele geçirmeye teşebbüs etmekle suçlanmış ve Cumhuriyet'in lideri Palpatine kendisini İmparator ilan etmişti. Ben'e göre İmparatorluk'a Jedi'ları bulup yok etmesi için yardım eden Darth Vader'dı.

Fırını kontrol ettikten sonra, Luke dikkatini tekrar kitaba ve bulduğu bölüme yöneltti ve en baştan okumaya başladı. Ben'in girişe attığı tarih bu yazının en az yirmi yıllık olduğunu gösteriyordu.

Resmi olarak Klon Savaşları Geonosis Muharebesi'yle başladı, ilk kez orada Jedi'lar klon birliklerini Cumhuriyet adına Ayrılıkçı droidlerine karşı kullanmaya başlamışlardı. Ayrılıkçılar, Geonosis'de bozguna uğratılsa da Bağımsız Sistemler Konfederasyonu adı altında kısa sürede bir araya geldiler. Galaksi üç korkunç yıl boyunca devam edecek olan bir iç savaşın pençesine düştü.

Jedi dostlarım ve ben Büyük Cumhuriyet Ordusu'nda general olarak görev aldık. Cumhuriyet'in dünyaları gibi Jedi'lar da bölünmüştü ve bazıları savaşmayı reddedip Tarikat'ı terk etti.

Gayriresmî olarak ise Klon Savaşları, Geonosis Muharebesi'nden en az on yıl önce başlamıştı, Sith Lordları – sonunda farkına vardığım gibi– Cumhuriyet'in günün birinde büyük bir orduya ihtiyaç duyması için gerekli zemini hazırlamaya başladıkları zaman.

Klon Savaşları'nın her evresini Sith Lordları tezgâhlamıştı, hem Cumhuriyet'i hem de Konfederasyon'u kontrol altına alıp birbiriyle savaştırdılar, tüm amaçları Cumhuriyet'i ve Jedi Tarikatı'nı ortadan kaldırarak galaksiyi ele geçirmekti.

Eğer sözlerim size paranoyak bir münzevinin zırvaları gibi geliyorsa Sith Lordu Darth Vader'ın İmparator'a hizmet ettiğini ve tüm Jedi'ların da ortadan kalktığını bir kez daha düşünün.

Luke yazının burada sona erdiğini görünce hayal kırıklığına uğramıştı. Kitabı kenara bırakıp fırını tekrar kontrol ederken Ben'in neden Klon Savaşları'yla ilgili daha fazla şey yazmadığını merak etti. Ben'in kimi zaman Klon Savaşları'nı hiç hatırlamıyor olmayı dilediğini nereden bilecekti?

BÖLÜM BEŞ

Klon Komutanı Cody bağırdı, "Geliyor!"

Jedi Generali Obi-Wan Kenobi yaklaşan füzelerin uğultusunu çoktan duymuştu. Bağlı bulunduğu birlik olan Cumhuriyet Büyük Ordusu, 7. Sky Kolordusu şehir merkezindeki parkı henüz ele geçirmişti. Şu anda Birleşik Sistemler Konfederasyonu'yla yeni ittifak yapmış bir gezegen olan Farquar III'teydiler.

Cody'nin miğferli başı dönüp Obi-Wan'ın eliyle verdiği işarete baktı: sağ kol yana açılmış ve iki parmak gökyüzünü işaret ediyor, ardından da parmakları hızla füzelerin geldiği yöne doğru indiriyor.

Cody yüzünü hemen onun ve Kenobi'nin arkasındaki binanın geniş çatısında mevzilenmiş olan zırhlı klon askerlerine çevirdi. Tüfeğini sağ eliyle tutan Cody sol eliyle füzesavar takımına yaklaşan füzelere nişan almaları için işaret verirken ikinci bir takıma da saldırganlara ateş açmaları emrini verdi.

İlk takım silahlarını doğrulturken yaklaşan füzelerin hızını da hesapladı. İkinci takım da iki Cumhuriyet indirme gemisinden düşmanın mevzisini işaretlemesini istediler.

Yaklaşan füzeler –toplamda yedi tane– görüşe girdi. Kenobi'nin her iki füzesavar takımı da ilgili hedeflere ateş açtı. Kısa süre sonra başlarının üzerinde beş patlama oldu. İlk takım iki füzeyi ıskalamıştı.

Obi-Wan hakkında hiçbir şey bilmediği bir şairin heykelinin arkasına kendisini attı ve eldivenli elleriyle kulaklarını kapattı. Düşman füzelerinden biri Obi-Wan'ın ikinci füzesavar takımını yok ederken, ikinci füze de yakınlarındaki bir apartmana isabet etti. Şarapneller, ferrocrete parçaları ve

klon zırhları gökyüzünden Obi-Wan'ın bulunduğu yere yağdı.

Ellerini kulaklarından çekip ayağa kalkan Obi-Wan uzaktaki patlamaların seslerini duyabiliyordu, yok edilmiş olan ikinci takımının düşman hedefini vurmuş olmasını diledi. "Durum raporu!" dedi, Cody'ye dönerek.

"Yanıp kavruldu!" diye bağırdı Cody ama Obi-Wan'ın ikinci bir emir vermesine fırsat kalmadan bir savaş droidi birliği bir sokaktan çıkıp bulundukları parka doğru ilerlemeye başladı. Obi-Wan ışın kılıcını açtı. Droidlerin ateş açmasıyla kırmızı lazer ışınları 7. Sky Kolordusu'nun üç dakika önce inmiş olduğu şehir merkezine yağmaya başladı.

Cumhuriyet'in hedefi Ticaret Federasyonu'nun sahip olduğu bir droid fabrikasını imha etmekti. Ne yazık ki Konfederasyon bir şekilde Cumhuriyet Ordusu'nun geleceğini haber almıştı. Daha da beteri Farquar III'e inişleri sırasında Obi-Wan, Anakin ve takviyelere komuta eden Jedi Generali T'Teknulp'tan ayrı düşmüştü.

Obi-Wan sıçrayarak heykelden uzaklaştı, molozların arkasından takla atarak geçti ve ayağa fırlayarak üzerine gelen lazerleri ışın kılıcıyla savuşturmaya başladı. İnanılmaz bir hızla savurduğu kılıcı neredeyse görünmez olmuştu, lazerleri yaklaşan droidlere yansıtıp onları kendi açtıkları ateşle birer birer yok etti. Fakat başka bir droid birliği de hemen onların arkasındaydı, aynı caddeden onlara doğru ilerliyorlardı.

Obi-Wan yine düşünmeden edemedi, *nerede bu Anakin'le T'Teknulp?*

"Komutanım!" diye bağırdı Cody arkasından, Obi-Wan'ın dikkatini yeniden henüz ateş açmış olan savaş droidlerine çekti. Obi-Wan yine benzer şekilde kendi lazerlerini droidlerin üzerine yağdırdı. Hâlâ lazerleri savuşturmakla

meşgulken altı tane büyük ve tekerleği andıran droid caddeden çıktı ve yuvarlanarak Obi-Wan'ın bulunduğu yere doğru gelmeye başladı.

Droideka'lar!

Moloz ve savaş droidlerinin enkazları üzerinden zıplayarak geçen droideka'lar çember olacak şekilde mevzilendiler, ardından şekil değiştirip küre şeklindeki yansıtıcılarını ve çift namlulu lazer toplarını açtılar ve üç ayaklarını caddenin zeminine gömdüler.

Droideka'lar takıma ateş açtı. Ne ışın kılıcı ne de lazerlerin droidlerin kalkanına işlemeyeceğini bilen Obi-Wan üzerine gelen lazerleri droidlerin bulunduğu bölgenin zeminine doğru geri göndermeye başladı. Generalin yaptığını yapan klon askerleri DC-15 lazer tüfeklerini droideka'ların bulunduğu bölgenin çevresine doğrultup ateşe başladılar. Lazerler etraflarından uçuşup zırhlarından geri sekerken klon askerleri yere ateş etmeyi sürdürdüler, aynı anda arkalarındaki çatıda sağ kalmış olan diğer füzesavar takımı toplarını doldurmuş generalin emrini bekliyordu.

Obi-Wan droidlerin altındaki zemini çökerterek onları caddenin altına düşürmeyi umuyordu. Lazerlerin gürültüsü arasında füzesavar takımına işaret etti ve bağırdı, "Ateş!"

Emri duyan füzesavar takımı derhal toplarını ateşledi. Dört füze droideka'ların bulunduğu yere doğru uçtu. Füzeler çarpmanın tesiriyle infilak ettiler ama yerde kocaman bir delik açmak yerine sadece gökyüzünden ferrocrete yağmasına ve kalkanları açık droidlerin de birbirlerinden uzaklaşmasına neden oldular. Ayakları yerden kesilen ama kalkanları sayesinde bir hasar almayan droidler, çevre binaların duvarlarına çarpıp oyuncak toplar gibi geri sekmişlerdi. Yuvarlanarak tekrar geri geldiler ve ölüm çemberini tekrar oluşturdular. Droideka'lar yeniden ateş başladı.

Umduğum gibi olmadı!

Obi-Wan'ın her iki yanındaki iki klon askeri vurulup yere yığıldı. Obi-Wan parkın giriş kapısının arkasındaki geniş bir sütunun arkasına saklanıp telsizini kemerinden aldı. Daha önceden belirlenmiş kodları kullanarak telsizinden çağrı yaptı, "K-6'dan T-8'e! K-6'dan T-8'e!"

"T-8 dinlemede!" telsizden anormal şekilde keyifli ve yüksek bir ses duyuldu. Bu, bir Chadra-Fan Jedi olan General T'Teknulp'tu ve şartlar ne olursa olsun her zaman neşesini korumayı bilirdi. T'Teknulp devam etti, "Coşkun selamlar! Eksi beş'te görüşürüz. T-8 tamam!"

Obi-Wan telsizini kapattı. *Coşkun selamlar,* T-Teknulp'un tümeninin gezegenin yörüngesinde düşman kuvvetlerine rastladığını gösteriyordu ama Obi-Wan bu konuda fazla endişelenmedi. T'Teknulp geçen haftalarda pek çok *coşkun selamların* üstesinden gelmeyi bilmişti ve bir kez bile yara almamıştı. Eğer T'Teknulp beş dakikadan kısa süre içinde Obi-Wan'ın bulunduğu mevkide olacağını söylüyorsa o zaman beş dakika içerisinde yanında olacak demekti. Obi-Wan'ı asıl endişelendiren ise kendi tümeninin bir dakikadan daha uzun süre dayanıp dayanamayacağıydı?

O anda başını kaldırdı ve Anakin'i gördü.

Anakin güneyden alçak irtifa ve yüksek hızda gelen bir Cumhuriyet gunship'inin açık kapısında duruyordu. Gunship'in sol dengeleyicisinden dumanlar çıkıyordu. *Gemisi isabet almış!* Diğer bir düşman füzesi havada belirdi, şehrin iş merkezinden hızla yükseliyordu. Füzenin Anakin'in gunship'ine isabet etmesiyle Obi-Wan'ın gözleri kocaman oldu.

"Anakin!"

Gunship vuruldu ama Anakin füze isabet etmeden atlamıştı bile. İsabet alan gunship döne döne düşerken Obi-Wan çırağını izlemekle meşguldü, çırağı havada dönmüş, ışın kılıcını açmış ve tiyatronun bitişiğindeki bir binanın çatısına ayakları üzerinde inmişti. Yaralı helikopter bir çeşmenin üzerine düştü ve aracın klon pilotu orada öldü. Çarpmadan saniye sonra gunship infilak etti ve infilakın şiddetiyle Obi-Wan az kalsın yere yıkılıyordu.

Droideka'lar iki klon askerini daha vurdu. Obi-Wan bir sonraki hamlesini yapmayı planlarken Anakin'in koştuğunu ve indiği binadan yandaki tiyatronun çatısına atladığını gördü. Tiyatronun dış duvarına bitişik ve girişin hemen üzerinde duran sekiz metre genişliğinde ve sekizgen bir çadır bulunuyordu, droideka'ların tam tepesindeydi. Anakin ışın kılıcı elinde olduğu halde çatının kenarından atlarken Obi-Wan –bir kez daha droideka'ların atışlarını savuştururken– Anakin'in çadırın desteklerine doğru gittiğini fark etti.

Üç klon askeri daha vurulmuştu.

Obi-Wan hemen harekete geçti. Bulunduğu yerden fırladı, son sürat parkın içinde aşağı yukarı koşmaya başladı, droideka'ların ateşini üzerine çekiyordu. Koşarken bir yandan da elinde ışın kılıcıyla lazerleri savuşturmaya devam ediyordu, tek amacı droidleri meşgul ederek Anakin'in işini kolayca yapmasını sağlamaktı.

Anakin bir pencere pervazına indi. Işın kılıcını sağ elinde sıkıca tuttu, Obi-Wan çırağının Geonosis'de Kont Dooku tarafından kesilen elinin yerine konan proteze bu kadar çabuk alışmış olmasını memnuniyetle izledi. Pervazın kenarında dengesini sağlayan Anakin kılıcıyla çadırı tutan plastoid bağlantılardan ikisini kesti. Rahatsız edici bir gürültü duyuldu ve büyük çadır yavaşça binadan uzaklaşmaya başladı. Anakin diğer pencere pervazına

zıpladı ve ışın kılıcıyla diğer bağlantıları da kesti. Çadır aşağıdaki caddeye doğru düşmeye başladı.

Droideka'lar hâlâ Obi-Wan'a ateş etmekle meşgulken çadır büyük bir gürültüyle tepelerine indi. Droidlerin yansıtıcı kalkanları enerji silahlarına karşı son derece etkili olsa da ağır çadırın ezici gücüne karşı bir faydaları yoktu. Altı droid de ezilip parçalandı.

Çarpışma anında klon askerleri de ateş etmeyi kestiler. Harap haldeki şehirde sürmekte olan yangınların çatırtıları dışında ortalıkta çıt çıkmıyordu. Anakin tiyatronun duvarından kayarak yere yığılmış olan çadırın üzerine indiği sırada Obi-Wan da yanına geldi. İkisi de ışın kılıçlarını kapattı. "Aferin, Padawan," dedi Obi-Wan nefes nefese.

"Ezici bir performanstı diyebilirim," dedi Anakin, altlarındaki çadırı işaret ederek.

Bütün yıkım ve kayıplara rağmen Obi-Wan gülümsemeden edemedi. "Sözcük oyunlarına puan yok," dedi, parmağını sallayarak.

"T'Teknulp nerede? Hemen arkamdaki gunship'teydi?" diye sordu etrafına bakınan Anakin.

"Coşkun selamlar dediğine göre yoldadır." Obi-Wan Komutan Cody'nin yaklaştığını görüp sordu, "Cody, General T'Teknulp'a artık yardıma ihtiyacımız olmadığını bildirin."

Cody miğferini çıkardı. Obi-Wan'ın gözü klonlara o kadar alışmıştı ki artık onların Jango Fett'in kopyası olduklarını düşünmüyordu. "Üzgünüm, Komutanım, filodan yeni bir mesaj aldım. General T'Teknulp ve tümeni düşmanı yarmayı başaramamış," diye cevap verdi Cody.

Obi-Wan şok olmuştu. Başını önce önüne indirdi, sonra da Cody'nin raporuna en az onun kadar şaşırmış olan Anakin'e çevirdi. "O... T'Teknulp... hemen arkamdaydı."

Cody önce Anakin'e, sonra da Obi-Wan'a baktı ve sordu, "Emirleriniz, Komutanım."

Obi-Wan, Geonosis Muharebesi'nden bu yana hayatını kaybetmiş olan tüm Jedi'ları düşündü. Nedense Jedi'ların hep bir adım önünde olan Kont Dooku ve General Grievous'u, Anakin'le birlikte yakalamalarının uzun sürmemesini diledi.

"Harekete geçelim," dedi Obi-Wan asık bir yüzle. "Droid fabrikasını tahrip etmemiz gerekiyor."

Klon Savaşları sırasında Obi-Wan, Anakin'in bir Jedi olarak daha dikkatli hale geldiğinin farkına vardı. Anakin'de bu değişikliğin nedenlerinden birisi artık ölmekte olan annesiyle ilgili gördüğü kâbusların sona ermesiydi. Fakat bunun nedeni daha da acıydı.

Geonosis Muharebesi'nden önce Anakin'in sonu gelmez kâbusları onu emirlere itaatsizliğe zorlamış ve kendisi Padme Amidala'yla birlikte Naboo'dan Tatooine'e gitmişti. Kum gezegeninde Anakin annesinin Toydarialı sahibi tarafından birkaç yıl önce azat edildiğini ve onun Cliegg Lars adında bir rutubet çiftçisiyle evlendiğini öğrenmişti. Çiftçi ve ailesi Anakin'e, Shmi'nin vahşi Tusken Yağmacıları tarafından kaçırıldığını söylediler.

Anakin annesini kurtarmayı başaramasa da naaşını Tusken Yağmacıları'nın kampından alıp Lars çiftliğine getirerek defnetmişti. Tatooine'den ayrılırken çocukken yapmış olduğu protokol droidi C-3PO'yu da yanına aldı.

Obi-Wan kendi ailesini hiç tanımamış olsa da Anakin'in kaybına çok üzülmüştü. Anakin'in güçleri arttıkça Obi-Wan'ın Padawan'ının bu trajediyi atlatacağı yönündeki umutları da artmıştı.

ARA SÖZ

Ben Kenobi'nin günlüğünü okumaya devam eden Luke Skywalker Klon Savaşları'ndan bahseden bir bölüm daha buldu. Bu bölümde Anakin Skywalker ve Darth Vader'ın da adı geçiyordu. Ben bu bölümü Klon Savaşları'yla ilgili yazdığı kısa yazının ardından yazmıştı.

İki gün önce, yürüyüşlerimden biri sırasında, bir kaya kütlesinin gölgesinde yetişmiş kuru ve güdük bir çöl bitkisine denk geldim. Dün aynı bitkinin yanından geçerken bitkinin gri benekli beyaz çiçekler açtığını gördüm. Bu sabah ise tüm bitkinin ortadan kaybolduğuna şahit oldum. Muhtemelen bir hayvan tarafından yenmiş olduğunu bilmeme rağmen onun kaybına üzülmüş olmama şaşırdım. Bu bana Asajj Ventress'i hatırlattı.

Bir ışın kılıcı inşa etmek için gereken talimatları önceden yazdım. Şimdi de onları kullanan düşmanlarla ilgili bir şeyler yazmanın vaktinin geldiğini düşünüyorum.

Tarih verikitaplarından hatırladığım kadarıyla Sith'ler en azından dört bin yıldır ışın kılıcı kullanıyorlardı. On altı yıl öncesine kadar çoktan ortadan kalkmış oldukları zannediliyordu, Üstat'ım ve ben çift uçlu ışın kılıcı kullanan Iridonialı bir Zabrak'la karşılaşana dek. Bu Sith, Üstat'ımı öldürdü, ben de kendimi korumak için onu öldürdüm.

On yıl sonra çırağım Anakin Skywalker ve ben Geonosis Muharebesi'nde Kont Dooku'yla karşı karşıya geldik. Ayrılıkçı hareketin lideri olan Dooku –biz farkına varmakta geç kalmıştık– karanlık tarafa geçmiş olan eski bir Jedi'dı. Dooku'nun dönek bir Jedi olması yetmiyormuş gibi kendisi usta bir silahşordu da. Dooku Geneosis'ten kaçmıştı ama kaçmadan evvel Senato'nun bir Sith Lordu'nun kontrolünde olduğunu bildirmişti. Üç yıkıcı yılın ardından –Anakin

Dooku'yu Coruscant'ın yörüngesinde yendikten sonra– onun doğruyu söylediğini anlamıştım. Bu Sith Lordu Şansölye Palpatine'di.

Geonosis Muharebesi'nden kısa süre sonra, Anakin ve ben Asajj Ventress'le ilk kez karşılaştık. Kel kafalı ve soluk derili bir insansıydı ve aynı anda iki ışın kılıcı kullanıyordu. Bu ışın kılıçlarının kabzalarını birbirlerine takıp çift uçlu tek bir kılıç elde etmek de mümkündü. Bize saldırmadan önce bana kendisinin sefalet ve acıdan sıyrılıp geldiğini ve bir zamanlar hayran olduğu Jedi'ların da "zayıf ve ne yaptığını bilmez ahmaklardan" başka bir şey olmadıklarını gördüğünü söylemişti. Ayrıca Kont Dooku'yla birlikte galaksinin Jedi'lardan arındırılması gerektiğine karar verdiklerini de söylemişti.

Asajj Ventress o gün kaçmayı başarmıştı ama kaçmadan bir Jedi'ı öldürmüş ve onun çırağını da sakatlamıştı. Tekniğine bakılırsa Kont Dooku tarafından eğitildiğine şüphe yoktu. Klon Savaşları müddetince Anakin ve ben, Asajj'la başka dünyalarda da karşı karşıya geldik, fakat tüm öfke ve öldürme eğilimine karşın her zaman onun içinde onu Sith Lordları'ndan farklı kılan bir şey olduğuna inanmışımdır: derinlerde yatan bir korku. Çoğunlukla tek başına olmanın korkusu. Ayrıca içinde hâlâ iyi kalmış bir parça olduğunu da sezebiliyordum, Dooku tarafından henüz karartılmamış bir parça. Sith Lordları tartışmasız kötü varlıklar iken Ventress sadece karanlık tarafın kölesiydi.

Bu konuda da yalnız değildi. General Grievous –ışın kılıcı dövüşünü Dooku'dan öğrenmiş diğer bir öğrenci– Konfederasyon droid ordusunun başındaydı. Grievous pek çok Jedi'ı öldürüp hatıra olarak ışın kılıçlarını toplamış bir sayborgdu. Aynı anda dört ışın kılıcı birden kullanabiliyordu. Kısacası çok can sıkıcı birisiydi ve onu da Utapau'da yendim.

Sonra Kıyım başladı. Kısa süre sonra hayatta kalabilen az sayıdaki Jedi'dan biri olduğumu öğrendim, Palpatine'de kendisine yeni bir çırak seçmişti: benim eski öğrencim Darth Vader. Darth Vader'ın gelişiyle Anakin de ortadan kaybolmuştu.

Sonunda Ventress'in geçmişiyle ilgili bazı detaylar öğrenebildim. Outer Rim'deki bir dünya olan Rattaka'da doğmuştu, o kadar uzaktı ki Cumhuriyet tarafından bilinmiyordu. Daha çocukken ailesi yerel derebeylerinden biri tarafından katledilmişti. Rattaka'ya uğrayan Ky Narec isimli bir Jedi, yetim Ventress'i bulmuş ve onun Güç'e hassas olduğunu anlamıştı. Narec Ventress'i çırağı olarak eğitti, anlaşılan onu gayet iyi eğitmişti ki birlikte pek çok suçluyu ortadan kaldırdılar. Ne yazık ki bir grup derebeyi Narec'i öldürdü ve Ventress de Jedi usullerini onurlandırmak yerine intikam almayı tercih etti. Bir kez daha yalnız kalmıştı. Üstat'ını "terk ettiğini" düşündüğü Jedi Tarikatı'ndan bu kadar nefret ediyor olmasına şaşmamak gerek.

Aslında Vader ve Ventress birbirlerine benzeyen karakterlerdi. İkisi de sevdiklerini kaybetmişti ve Cumhuriyet ve Jedi Tarikatı'na güvenmemek için kendilerince haklı sebepleri vardı. Fakat sonunda Vader'la karşı karşıya geldiğimde onda saf kötülükten başka hiçbir şeyin kalmadığını sezdim. Ventress'ten farklı olarak Vader talihsiz olayların kurbanı değildi. Evet, onun da başından pek çok şey geçmişti ama terk edilmekten korkacak kadar zayıf birisi değildi. O daha iyi biri olabilmesi için kendisine her türlü imkân sunulmuş güçlü bir adamdı. Yine de daha fazla güç istemiş ve kendi yolunu seçerek Jedi'lara ihanet edip bir Sith olmuştu. O benim en büyük başarısızlığımdı.

Vader'la yaptığım düello vahşetten başka bir şey değildi. Sonunda kendisini korumaktan çok beni öldürmeye odaklanmıştı ve onu biçtiğimde öfkeden kudurmuştu. Onu perişan halde bir lav nehrinin kıyısında bıraktım. Onu orada

öldürmek merhametli bir davranış olurdu ama Vader'a karşı hiç merhametim yoktu.

Soğukkanlı bir katil değil de bir Jedi olduğumdan Vader'ı kaderiyle baş başa bırakmaktan başka çarem yoktu. Eğer onu orada öldürmüş olsaydım kendisinin direnmeyi başaramadığı karanlık yola bir adım da ben atmış olacaktım. Ama onu ölüme terk ettiğimi zannederek yine yanılmıştım ve kısa sürede Darh Vader'ın hayatta olduğunu öğrendim, ama farklı bir şekilde. General Grievous gibi onun da büyük bölümü artık makineydi, ölümlü kısımları karanlık tarafla beslenen, piston, çark, plastoid ve kablolardan oluşan şer bir varlık. Darth Vader ve İmparator son nefesini verene kadar Galaksi barışın ne olduğunu asla bilmeyecek.

Geleceğin neler getireceğini bilmek benim için zor. Neyse ki bir görevim var ve Güç konusunda süren çalışmalarım ve Tatooine'de hayatta kalma mücadelesi beni ayakta tutuyor. Yarın ne getirirse getirsin ona hazır olacağım.

Luke bölümün sonuna geldiğinde heyecandan nefes almayı bile unuttuğunu fark etti. Yavaşça nefes alarak başa döndü, acaba bir şeyi atladım mı diye tekrar gözden geçirdi. Asajj Ventress, Kont Dooku, Iridonialı Zabrak ya da Ben'in bahsettiği savaşları ilk kez duymuştu. Fakat bu bilgiler hakkında fazla bir açıklama yoktu – Luke, Ben'in Anakin ve Vader'la ilgili yeterli bilgi vermediğini görünce çileden çıkıyordu.

Özellikle dikkatini çeken iki satırı yüksek sesle tekrar okudu: "Palpatine de kendisine yeni bir çırak seçmişti: benim eski öğrencim Darth Vader. Darth Vader'ın gelişiyle Anakin de ortadan kaybolmuştu."

Sözcükler ağzından dökülürken düşünmeye devam etti. Ben, Darth Vader'ın Anakin'i öldürdüğünü yazmamış olsa da daha önce Ben kendisine öyle olduğunu söylemişti.

Anakin'in ortadan kayboluşuyla ilgili bir şeyler yazarken Ben neden kelimeleri bu kadar dikkatli seçmişti.

Sonrasında tekrar Ben'in –ya da Obi-Wan'ın– Vader'ı ölüme terk ettiği bölümü okudu.

Luke'un, Darth Vader'ın bir katil olduğundan şüphesi yoktu. Vader ayrıca farklı zamanlarda Prenses Leia ve Han Solo'ya da işkence etmişti. Cloud City'de Vader, Luke'u karanlık tarafa davet edip İmparator'u devirmek için yardımını istemeden önce, sakat bırakmıştı. Vader'ın yaptığı tüm bu korkunç şeylere ve Ben'in ona karşı merhameti olmamasına rağmen, Luke Sith'lerin zırhlı Kara Lordu'nu düşündüğü zaman korku ya da öfke hissetmediğini fark ederek şaşırmıştı.

Ona sadece acıyorum.

Sağ bileğindeki hayalet sızı geri dönerken Luke bilinmeyen bir dünyada, bir lav nehrinin kıyısında tam olarak neler olduğunu merak etti.

BÖLÜM ALTI

"Bitti, Anakin," diye bağırdı Obi-Wan, lava nehrinin kıyısındaki bir tümseğin üzerinden. "Senden yukarıdayım!"

Anakin, Obi-Wan'ın bulunduğu yerden daha aşağıdaydı, lavın üzerinde yüzen bir maden platformu enkazının üzerindeydi. "Güçlerimi hafife alıyorsun," diye gürledi Anakin, Obi-Wan'a bakarak.

Obi-Wan, kendi askerleri –Emir 66'ya itaat ederek– ihanet edip üzerine ateş açtıklarında Utapau'dan kaçmıştı. Utapau'dan General Grievous'un avcı uçağıyla ayrılan Obi-Wan şifreli bir mesajı takip ederek *Tantive IV'e,* Jedi'ların dostu ve Alderaan Senatörü Bail Organa'nın yanına gelmişti. Wookiee'lerin anavatanı Kashyyyk'de klonların benzer bir saldırısına maruz kalan Yoda da *Tantive IV'teydi.* Organa, Obi-Wan ve Yoda'yı, Coruscant'a geri getirdiğinde Jedi Tapınağı'nın saldırıya uğramış olduğunu gördüler, tüm Jedi'lar –çocuklarda dahil– öldürülmüştü.

Sonrasında bu katliamdan Anakin'in sorumlu olduğunu gösteren bir görüntü izledi. Ayrıca Senatör Palpatine'in bir Sith Lordu olduğunu ve Anakin'i de karanlık tarafa çekerek onu "Darth Vader" adıyla yeni çırağı olarak aldığını öğrendiler.

Obi-Wan, onu Anakin'e karşı uyarmak için Padme'ye gitti, sonra da Anakin'i aramaya giden Padme'nin gemisine saklandı. Anakin'in kısa süre önce Konfederasyon liderlerini katlettiği Mustafar gezegenine indiler. Anakin, Obi-Wan'ı gördüğünde Padme'ye kızarak onu kendisini öldürmek için komplo kurmakla suçladı. Padme'yi boğmaya çalışınca Obi-Wan'la olan savaşları da başlamış oldu.

Uzun ve zorlu bir düello onları Padme'nin gemisinin indiği iniş pistinden çok uzaklara taşıdı. Mücadele sona ermek

üzereydi.

Obi-Wan, Anakin'in ne yapmayı deneyeceğini fark etmiş ve tüm yaptıklarına rağmen yine de ona yalvarmıştı, "Sakın deneme."

Işın kılıcını sıkıca kavrayan Anakin havaya, Obi-Wan'ın üzerine doğru sıçradı. Obi-Wan'ın ışın kılıcı saldırganını biçerek tek hamlede Anakin'in sol kolunu bileğinin üzerinden ve iki bacağını da dizinden kesti.

Anakin feryat edip ışın kılıcını düşürürken sakatlanan bedeni de kara ve tütmekte olan kumların üzerine düşüp tümsekten aşağı kaydı. Obi-Wan dehşet içerisinde Anakin'in lav nehrinin kıyısına kadar kayışını ve başını kaldırıp eski dostu ve Üstat'ına bakışını izledi. Anakin'in gözlerinde insanlıkla ilgisi olmayan bir hiddet vardı.

"Sen Seçilmiş Kişi'ydin!" diye bağırdı Obi-Wan.

Anakin protez kolunu kullanarak kendisini lavlardan uzaklaştırmaya çalıştı, gözleri öfkeyle Obi-Wan'a bakmaya devam ediyordu.

"Sith'leri yok etmen gerekiyordu, onlara katılman değil!" diye devam etti Obi-Wan. "Güç'ü karanlığa terk etmek yerine ona denge getirecektin!" Eski çırağına bakmaya tahammül edemeyen Obi-Wan başını çevirdi. Anakin'in düşen ışın kılıcını gördü ve dönüp tekrar Anakin'e bakmadan önce eğilip silahı aldı.

"Senden nefret ediyorum!" diye hırladı Anakin.

Obi-Wan cevap vermedi, Anakin'den geriye kalanları görünce ne yapacağını bilemedi. "Sen benim kardeşimdin, Anakin," dedi Obi-Wan, "Seni severdim."

Elbiseleri tutuşan Anakin birden alev alınca feryat etmeye başladı.

Obi-Wan bir an için tereddüt etti. *Öldü,* diye düşündü Obi-Wan. *Anakin öldü.*

Obi-Wan sonunda dönüp uzaklaşmaya başladı.

Anakin'in feryatları devam etti.

Obi-Wan Padme'nin gemisine geri döndüğünde iki droid onu karşıladı: Mustafar'a Anakin'le birlikte gelmiş olan R2-D2 ve Padme'ye Coruscant'tan buraya kadar eşlik eden Anakin'in parlak ve altın renkli protokol droidi C-3PO.

"Oh, Üstat Kenobi," dedi C-3PO, geminin rampasından aşağı inerken. "Bayan Padme'yi gemiye taşıdık."

Obi-Wan adımlarını hızlandırırken C-3PO devam etti. "Evet. Lütfen, lütfen acele edin. Bu korkunç yerden hemen gitmemiz gerek."

Obi-Wan Padme konusunda endişeliydi, çünkü hamile olduğunu biliyordu. Çocuğun babasının Anakin olduğunu da biliyordu.

Mustafar'dan ayrılan Obi-Wan ve droidler Padme'yi Polis Massa asteroit sistemindeki bir araştırma üssüne getirdiler, Bail Organa ve Üstat Yoda onları orada bekliyordu. Padme baygındı ve Obi-Wan onu doğruca üssün hastanesine taşıdı.

Bir tıp droidi korkunç haberi duygusuz bir sesle bildirdi. Padme ölüyordu. Yaşama isteğini kaybetmişti. Droid bebekleri kurtarmak için hemen operasyon yapmaları gerektiğini de ekledi – Padme ikiz taşıyordu.

Obi-Wan, Padme'nin çocukları doğarken doğumhanedeydi. Padme oğluna Luke, kızına ise Leia adını verdi.

Obi-Wan Luke'u kollarında tutarken Padme ona seslendi, "Obi-Wan?" Obi-Wan yüzünü ona dönünce devam etti, "Onun içinde hâlâ iyilik var." Yutkundu, "Biliyorum, biliyorum hâlâ..."

Ve Padme Amidala son nefesini verdi.

Obi-Wan bir süre orada öylece durarak sessizce bebeği kollarında tuttu. Padme hayata veda ederken kendisini çaresiz hissetmişti ve bunun tek nedeni onun ölümüne engel olamaması değildi. Kendisi Anakin'in içinde iyilikten eser kalmadığına inanıyor olsa da ölmekte olan bir kadının inanarak söylediği son sözleri tartışacak değildi. Bu nedenle bu dünyadan huzur içinde göçmesini sağlamak için gülümseyerek hafifçe başını sallamıştı ama sonunda bunu bile başaracak güçte olmadığını gördü.

Bail Organa'nın konsül gemisi *Tantive IV'le,* Polis Massa'dan ayrılan grup Padme'nin naaşını Naboo'ya getirdi. Organa'nın yardımcıları Padme'nin yeni doğan çocuklarıyla ilgilenirken, Obi-Wan *Tantive IV'ün* konferans salonunda Luke ve Leia'nın geleceğini tayin etmek için Yoda ve Bail ile bir araya geldi.

Yoda uzun masanın başında oturuyordu, Obi-Wan solunda, Bail ise sağında oturmuştu. "Tutulmalı çocuklar gizli ve güvende," dedi Yoda.

Obi-Wan hemfikirdi. "Onları Sith'lerin varlıklarını sezemeyecekleri bir yere götürmeliyiz."

"Hmm," diye mırıldandı Yoda. "Ayırmalıyız onları birbirlerinden."

"Karım ve ben kız çocuğunu alırız," dedi Bail. "Hep bir kız çocuğu evlat edinmek istemiştik. Bizim aramızda sevgiyle büyür."

"Ya erkek çocuk?" diye sordu Obi-Wan.

"Tatooine," dedi Yoda. "Ailesine gönder onu."

"Çocuğu alıp ona göz kulak olacağım," dedi Obi-Wan, biraz düşündükten sonra.

Bail ve Obi-Wan birbirlerine baktılar, sonra da ayağa kalktılar. "Gelene kadar uygun zaman, kaybolacağız ortadan," dedi Yoda.

Bail konferans salonundan çıktı. Obi-Wan da tam çıkıyordu ki Yoda söz aldı, "Üstat Kenobi, durun biraz." Yaşlı Jedi Obi-Wan'a oturmasını işaret edip devam etti, "Yapacağınız Tatooine'deki yalnızlığınızda uygun bir eğitim var sizin için."

"Eğitim mi?" dedi duyduğundan emin olamayan Obi-Wan.

"Eski bir dost öğrenmiş giden yolu ölümsüzlüğe," dedi Yoda. "Güç'ün ölüler diyarından döndü birisi. Eski Üstat'ın."

"Qui-Gon mu?" dedi Obi-Wan hayretle.

"Öğreteceğim sana onunla nasıl temas kuracağını."

R2-D2, Geonosis Muharebesi'nden hemen önce Lars ailesinin rutubet çiftliğinde bulunduğundan Obi-Wan'a çiftliğin koordinatlarını verdi. Obi-Wan'ın General Grievous'tan almış olduğu avcı uçağı *Tantive IV'ün* hangarındaydı ve Obi-Wan bu avcıyla Luke'u, Hutt'ların kontrolündeki sektördeki bir ay olan Nar Shaddaa uzaylimanına getirmeyi planlıyordu. Obi-Wan, Luke'u avcı uçağının kokpitine taşırken R2-D2 da Jedi'a bipleyerek veda etti. Obi-Wan'ın protokol droidiyle vedalaşmasının bir anlamı yoktu, çünkü Bail Organa güvenlik gerekçesiyle droidin hafızasını sildirmişti.

Luke Skywalker'ı kucağında tutan Obi-Wan Tatooine'e giden kalabalık bir yıldız gemisinin rahatsız koltuğuna yerleşti. Jedi Üstadı'nın bebek taşıma konusundaki deneyimi sınırlıydı ama onu rahat ettirebilmek için elinden geleni yapıyordu.

Bail Organa kendisine kum gezegenine yapacağını yolculuğun masrafını karşılayabilmesi için izi sürülemeyecek krediler vermişti. Dikkat çekmemek için Obi-Wan Luke'la

birlikte Tatooine'e doğrudan gitmek yerine Nar Shaddaa'dan itibaren birkaç farklı gemiye binerek gitmeyi tercih etmişti. Bir uzay istasyonunda mola verdiklerinde, Obi-Wan bir Holonet kafesindeki bir grubun Coruscant'taki son haberleri aktaran bir yayını izlediklerine şahit oldu. İmparator Palpatine'in herkesten bir Jedi ya da "doğaüstü" güçleri olan birilerini gördükleri zaman ihbar etmelerini istediğini görünce daha da dikkatli olması gerektiğini anladı. Palpatine'in sözleri üzerine yolculardan biri şöyle bir yorum yaptı, "Neyse ki sonunda şu korkunç Jedi'lara bir dur dediler!"

Obi-Wan sesini çıkarmadı ve Luke'u taşımaya devam ederken başını öne eğdi. Tatooine'e giden yıldız gemisi gecikmişti ama bebeği rahat ettirebilmek için elinden geleni yapıyordu. Ne yazık ki son uçuşları tam bir kâbusa dönmüştü. Yolculardan büyük çoğunluğu ya da pod yarışçısıydı ya da pod yarışı meraklılarıydı. Daha da beteri Obi-Wan'ın Polish Massan'dan aldığı bebek mamaları ve temizlik malzemeleri azalıyordu. Acaba doğrudan gitmemekle hata mı yaptım, diye düşünmeye başlamıştı bile.

Luke mırıldandı. Obi-Wan çocuğun sırtına hafifçe vurup şefkatli bir tonla konuştu, "Sakin ol, ufaklık. Sakin ol."

Pod yarışçılarından biri, gözünde gözlükleri olan eli çabuk bir Dug, Obi-Wan'ın oturduğu koltukların önünde aşağı yukarı giderek kollarını çalıştırıyordu. Dug önünde oturan birine döndü ve bağırdı, "Hey, Bumpy! Ben's Mesa'daki yumruktan beri hâlâ burnun sızlıyor mu?" Ardından Dug kahkahayı patlattı.

Gözlerini Dug'dan ayırmayan Obi-Wan, Luke'u daha sıkıca tutarken düşündü, *şu soytarı bize bulaşırsa yumruk yemek neye benzermiş öğrenecek.*

Birkaç koltuk ileride bir Nuknog –muhtemelen "Bumpy"– ayağa fırladı ve açılmamış bir şişeyi Dug'a fırlattı. Dug gelen şişeyi görünce kendisine çarpmaması için hemen yana çekildi ve şişe onu geçip Luke'a doğru yoluna devam etti.

Dug kendisini ıskalayan şişenin nereye çarpacağını görmek için dönerken, Obi-Wan'ın sağ eli Luke'u bıraktı ve şişeyi havada yakaladı. Obi-Wan şişeyi Dug'a uzatarak konuştu, "Sanırım bu size ait."

Dug bir an için Obi-Wan'a bakakaldı ve keyifsizce mırıldandı, "Teşekkürler." Şişeyi aldı, kapağını dişleriyle açtı ve dönüp sahibine doğru salladı. "Çok çeviksin, insan," dedi, Obi-Wan'a dönerek.

Obi-Wan bir anda tüm vücudunun buz kestiğini hissetti, *eyvah, olamaz.*

Dug'ın yüzünde bir gülümseme belirdi, "İşin aslı," diye devam etti Dug, "bu kadar hızlı hareket edebilen yegâne insanlar bildiğim kadarıyla..."

"Yorgun değil misin?" diyerek sözünü kesti Obi-Wan, gözlerini Dug'ın gözlerine dikti.

Dug göz kırptı ve birden göz kapakları ağırlaştı. Önce şişeye, sonra tekrar Obi-Wan'a baktı. "Söyleyince fark ettim," dedi Dug, esneyerek. "Çok yorgunum."

"Beni gördüğünü bile unut, iyi bir uyku çek."

"Hiç kimseyi görmedim," diye mırıldandı Dug, gözleri kapanırken. Ardından sırtüstü yere düştü, elindeki şişe Obi-Wan'ın önündeki koltukların altına yuvarlanırken içindekiler de dökülmeye başladı.

Obi-Wan içinden kendisine kızdı. Şişenin Luke'a çarpmasına izin veremezdi ama Jedi refleksleri az kalsın onu

ele veriyordu. *Sadece tek bir yanlış hareket*, diye düşündü, *tek yanlış harekette işin biter.*

Luke kucağında kımıldandı.

Daha dikkatli olmalıyım.

Obi-Wan başlığıyla yüzünü daha da örttü. Luke'a söylediği birkaç sözün dışında uçuşun geri kalanında kimseyle tek laf etmedi.

R2-D2'nun sağladığı veri sayesinde Obi-Wan, Lars çiftliğini fazla zorlanmadan bulmuştu. Obi-Wan, Beru ve Owen Luke'u yetiştirmeyi kabul edince hem mutlu olmuş hem de rahatlamıştı ama görevi burada sona ermiyordu, çocuğu korumaya devam edecekti. Varlığının Owen ve Beru'ya güven vereceğini umuyordu.

Yanıldığını anlaması uzun sürmeyecekti.

BÖLÜM YEDİ

Obi-Wan eopie'siyle çölde yol alıyordu, Luke'u Owen ve Beru'ya teslim etmesinin üzerinden çok zaman geçmemişti. Eopie'yi, Tatooine'e geldikten hemen sonra, Luke'u Lars çiftliğine götürmek için bir araca ihtiyaç duyduğu zaman almıştı ve bu hayvan işe yaramaya devam ediyordu. Eopie'siyle gezerken kendisine barınacak bir yer de bulmuştu, bilinmeyen sahibi tarafından terk edilmiş ve bitişiğindeki kanyon duvarına oyularak yapılmış küçük bir kulübe – en azından sağlam bir kapısı vardı. Üstelik eopie sayesinde günde iki kez Lars çiftliğine kontrole de gidebiliyordu, güneş doğarken ve batarken.

Ne zaman yola çıksa çevresine dikkat eder ve tehlikelere karşı gözlerini dört açardı. Tusken Yağmacıları'na ait bazı izlere rastlamıştı ve en azından bir Tusken kabilesinin onun varlığından haberdar olduğuna emindi.

Kısa süre önce, Lars çiftliğinin çevresindeki geniş araziyi keşfe çıkmışken, Jundland Wastes'taki bir kanyonda bir kamptan geri kalanlara denk gelmişti. Kalıntılara yaklaştığı zaman kuma saplanmış çok sayıda bantha kemiği ve göçebe Tusken'lar tarafından kullanılan birkaç kulübeden geriye kalanları gördü. Burayı gören Obi-Wan'ın yüreğini bir anda çaresizlik ve yalnızlık duygusu kapladı ama yakındaki bir tepeden gelen insanın kanını donduran bir bağırışla tüm bu duygular bir anda uçup gitti. Tusken'lar için kutsal bir bölgeye girdiğinden şüphe ederek oradan hemen uzaklaştı.

Kimi zaman yoldayken aklına ölüm döşeğindeki Padme geliyordu. Anakin'den bahsederken son sözleri "Onun içinde hâlâ iyilik var," olmuştu.

Sonra da Mustafar'da Anakin'i nasıl ölüme terk ettiğini düşündü.

Bu düşünceleri aklından uzaklaştırmaya çalıştı. Obi-Wan'ın asıl sorunu Anakin'le pek çok güzel yıl geçirip onu kardeşi gibi seviyor olmasıydı. Anakin'in kötülüğe teslim olmasını hâlâ aklı almıyordu. Darth Vader adı altında yaptığı onca affedilmez şeye rağmen Obi-Wan hâlâ dostu Anakin Skywalker'ı özlüyordu.

Qui-Gon Jinn de aklına geliyordu. Yoda, Obi-Wan'a Qui-Gon'un bilincinin manevi bir varlık olarak yaşamaya devam ettiğini söylemiş ve ona Qui-Gon'un bedensiz sesiyle konuşabildiği söylemişti. Yoda ayrıca Obi-Wan'a Qui-Gon'la nasıl temasa geçeceğini de anlatmıştı ama şimdilik Üstat'ının ruhundan ses seda yoktu.

Lars çiftliğine yaklaşırken güneşler batmak üzereydi. Her zamanki gibi güvenlik ışıkları yanmış ve birkaç KPR hizmet droidi yer altındaki evin çevresinde devriye gezmeye başlamıştı. Önceki akşamlarda olduğu gibi Owen gece olmadan giriş kubbesinden çıkıp droidleri kontrol etti. Obi-Wan, Owen'ın bu hareketini her şeyin yolunda olduğunu gösteren bir işaret olarak kabul ediyordu ve kulübesine dönmesinin zamanı gelmişti. Ama o gece, Obi-Wan Owen'ın giriş kubbesinden birkaç metre uzakta durduğunu gördü, elinde bir tüfekle onu bekliyordu.

Owen tüfeğini namlusu yere bakacak şekilde tutuyordu. Obi-Wan silahı gördüğüne şaşırmamıştı, çünkü Owen geceleri dışarı çıkarken onu hep yanına alırdı. Ama Jedi güçleri olmadan bile Obi-Wan adamdaki huzursuzluğu görebiliyordu.

"Merhaba, Owen," dedi Obi-Wan, eopie'yle yanında dururken. "Bir terslik mi var?"

Owen bir kez başını salladı. Obi-Wan tam hayvandan iniyordu ki Owen bir elini kaldırdı, "Hiç zahmet etme. Söyleyeceklerim uzun sürmez."

Obi-Wan eopie'nin üzerinde dik dururken gözlerini de Owen'a dikti.

"Bunu nasıl söyleyeceğimi bilemiyorum," diye devam etti Owen, "O yüzden doğrudan konuya gireceğim. Sürekli buraya gelmen beni rahatsız ediyor."

Obi-Wan iç çekti. "Özür dilerim, Owen. Ama sana söyledim sadece çocuğun güvende olduğundan..."

"Dur," diye kesti sözünü Owen. "Luke'u yetiştiren karım ve ben değil miyiz? Bu konuda anlaşmamış mıydık?"

Obi-Wan başını sallarken bir yandan da konuşmanın nereye gideceğini merak ediyordu.

Owen devam etti, "Değil günde iki kez, bir sefer bile gelmeni istemiyorum. Saygısızlık etmek istemem ama yıllardır Tusken'ları arazimden uzak tutmayı başardım ve bana kalırsa buraya böyle sürekli gelmen pek iyi bir fikir değil!"

Sakin bir ses tonuyla Obi-Wan cevap verdi, "Owen emin ol ki senin Tusken'larla başa çıkabilme yeteneklerine güvenmiyor değilim. Ama daha önce de söylediğim gibi benim çekindiğim Tusken'lar değil."

"Ah, evet," dedi Owen. "Sorun İmparatorluk. O zaman şuna cevap ver." Owen devam etmeden önce yutkundu. "Eğer çocuğun sağlığından bu kadar endişeliysen neden bizden uzak durmaya çalışmıyorsun? Eğer İmparatorluk seni takip edip burnumun dibinde yaşadığını öğrenirse Luke'un başına neler geleceğini düşündün mü?"

Owen'ın sözlerini duyan Obi-Wan şaşırıp kalmıştı. Sonra başını iki yana salladı ve cevap verdi, "Affet beni, Owen. Kesinlikle haklısın. Daha dikkatli olacağım. Daha gizli."

"İyi bir başlangıç," dedi Owen. "Yine saygısızlık olarak görme ama sen sürekli ortalarda gezinirken karım ve ben Luke'u normal bir çocukmuş gibi yetiştiremeyiz. Anladın mı?"

"Evet," dedi Obi-Wan. Owen'ın başka bir şey daha söyleyeceğini beklemişti –hatta umut etmişti– ama söylemedi. "İyi geceler, Owen," dedi Obi-Wan.

Owen bir kez daha başını salladı ve giriş kubbesine döndü. Obi-Wan eopie'sini çöle doğru çevirip yola koyuldu.

Obi-Wan Luke'u korumaya devam etti ama daha uzaktan ve belli bir düzene riayet etmeden. Lars çiftliğinin yakınındaki kulübede kalmasına artık bir gerek yoktu, tıpkı kulübenin önceki kiracısı gibi Obi-Wan da oradan taşındı.

Sonunda Jundland Wastes'ta daha geniş ve terk edilmiş kubbe çatılı bir kulübe daha buldu, Dune Sea'nin güneybatı ucundaki bir uçurumun kenarındaydı. Tatooine'deki pek çok bina gibi bu da synstone'dan yapılmıştı, her türlü şekle sokulabilen taş parçaları ve eritici karışım. Kulübe Lars çiftliğinden yaklaşık 136 km uzaktaydı – Obi-Wan'ın tercih ettiğinden daha uzak ama Owen Lars'ın keyfini kaçırmaya yetecek uzaklıktaydı. Obi-Wan görebildiği kadarıyla kulübede uzun süreden beridir kimse yaşamıyordu. Hemen yanında eski bir buharlaştırıcı duruyordu. Obi-Wan çalışıp çalışmadığını kontrol etti. Çalışmıyordu.

Kulübenin gerçekten sahipsiz olduğundan emin olabilmek için Obi-Wan Tatooine'nin başkenti Bestine'deki tapu müdürlüğüne gitti. Müdürlüğün içerisinde, danışma masasının yanındaki duvarda Tatooine'in holografik bir haritası vardı. Obi-Wan'ın gözü haritada Ben's Mesa olarak işaretlenmiş olan geniş ve düz zirveli bir dağa takıldı.

Bu tanıdık geliyor, diye düşündü Obi-Wan. Sonra da kum gezegenine gelirken yolda tanıştığı boşboğaz Dug'ı hatırladı.

Eski, oval yüzlü bir droid memur danışma masasının arkasından pis fotoreseptörleriyle Obi-Wan'a baktı, "Yardımcı olabilir miyim, Bay...?"

"Ben," diye cevap verdi Obi-Wan. "Bir mülkle ilgili bilgi alacaktım. Arazinin koordinatları Alfa-1733-Mu-9033."

Droid memur fotoreseptörlerini veribankası monitörüne çevirdi ve koordinatları girdi. "Alfa-1733-Mu-9033 koordinatlarında mülke dair bir hak ya da ipotek belgesi yok, Sayın Ben."

"Diğer bir deyişle mülk müsait mi?" dedi Obi-Wan, anladığından pek emin değildi.

"Orada kimse yaşamıyor," diye cevap verdi droid.

"Hiç kimse Jundland Wastes'ta yaşamak istemez." Ardından droidin durumu değerlendirirken kafasından bir klik sesi geldi, "Resmi olarak sahibi olmak istiyor musunuz, bayım?"

Obi-Wan önce söylediği isimle araziyi almayı düşündü ama ardından vazgeçti, resmi kayıtlardan ne kadar uzak durursa Tatooine'de bulunmasının o kadar zor olacağını biliyordu. "Hayır, teşekkürler," dedi Obi-Wan, çıkışa yönelirken. "Sanırım orası olduğu gibi kalsa daha iyi olacak."

"Nasıl isterseniz, bayım," dedi droid, onun için değişen bir şey yoktu.

Obi-Wan'ın bir sonraki durağı bir nalbur oldu, geri kalan kredilerinden büyük bölümünü buradan alet ve malzeme almakta kullandı.

Tatooine'deki ilk haftalarında yaşadığı kulübe haricinde Obi-Wan bu kadar uzun süre hiçbir yerde yaşamamıştı. Pek çok Jedi gibi o da hayatının büyük bölümünü Coruscant'taki Jedi Tapınağı'nda geçirmişti. Şimdi ise en basit şeylerin bile tedarik edilmesinin sorun olduğu bir bölgede yaşıyordu ve

terk edilmiş bir kulübeyi yenilemek için hazırlıklı olduğu da söylenemezdi. Fakat takip eden aylarda bir yandan Luke'a göz kulak olurken bir yandan da kulübeyi elinden geldiğince yaşanılır hale getirmeye çalışmıştı. Tatooine'de ne kadar kalacağına dair bir fikri yoktu ama tepesindeki çatı başına yıkılırsa artık işe yarar bir Jedi olmaya devam edemezdi.

Jundland Wastes'ta şaşırtıcı miktarda vahşi yaşam örneklerine rastlamak mümkündü. Kendi eopie'sinin de dahil olduğu farklı canlıları inceleyerek Obi-Wan nerelerden yenilebilir bitkileri toplayacağını öğrenmişti. Womp sıçanı ve diğer hepçilleri izleyerek hangi hayvanların yenilebilir olduğunu da tespit etmişti. Jedi refleksleri sayesinde hızlı koşan iki ayaklı ve scurry denilen kemirgenleri pek çok insanın bir amfibi gorg'u içinde durduğu su birikintisinden eğilip alması gibi kolayca yakalayabiliyordu. Ama elinde seçme şansı olsa gorg yemeyi tercih ederdi.

Obi-Wan'ın hayatta kalabilme mücadelesinde tek başına beceremediği bazı şeyler de vardı. Kulübenin yanındaki buharlaştırıcıyı, oturma odasındaki fırını ve mahzendeki su sarnıcını tamir etmek ve temizlemek için özel aletler gerekiyordu. Şansına oradan geçen Jawa tüccarlar onu fark etmiş ve devasa sandcrawler'larını kulübesinin yakınına park etmişlerdi. Kahverengi cübbeli bu yaratıklar Jundland Wastes'a garip birinin taşındığını görmüş ve tek başına hayatta kalmaya çalışma azminden de etkilenmişlerdi anlaşılan. Jawa'lar memnuniyetle kendi aletlerini onunla paylaşmış ve ellerinde fazla olan malzemeleri ona vermişlerdi, özellikle de onlara yiyecek sunduktan sonra.

Obi-Wan asıl üç genç Jawa'nın kendi eopie'siyle ilgilendiğini görüp hayvanı onlara hediye ettiği zaman onların kalbini kazanmıştı. Sandcrawler'daki Jawa lideri bundan son derece memnun olmuş ve Obi-Wan'ı memnuniyetle şehir ve yerleşim bölgelerine taşıyacaklarını söylemişti ki onun asıl duymak istediği şey de buydu.

Nihayetinde Obi-Wan'ın artık her gün eopie'ye binmeye ihtiyacı yoktu ve sandcrawler çok daha hızlıydı.

"Teşekkürler, dostum," dedi Obi-Wan Jawa şefine. "Bu teklifinizi seve seve kabul ediyorum. Lütfen bana Ben deyin."

Jawa'larla dost olmasının üzerinden fazla geçmeden Obi-Wan onlarla birlikte Anchorhead'e gitti, Lars çiftliğinin yaklaşık yirmi kilometre doğusundaki, rüzgârın hiç dinmediği bir yerleşim. Anchorhead düşük nüfuslu bir ticaret bölgesiydi, iki küçük bar ve bir düzine pourstone binadan ibaretti. Büyük binalardan birisi Tosche Station'dı, çevredeki rutubet çiftliklerinin çoğunun enerjisini burası sağlıyordu. Obi-Wan, Jawa'lara kulübesindeki buharlaştırıcıyı tamir etmek için yedek parça ya da bir yenisini aradığını söylemişti, hâlâ onu çalışır hale getirememiş olsa da bu yolculuğa çıkmasının başka bir nedeni daha vardı. Güç'ü kullanarak Luke'un da amcası ve yengesiyle birlikte Anchorhead'e gittiğini sezmişti.

Obi-Wan barlardan birinde, Weary Traveler'da, oturmuş; Owen, Beru ve Luke'u gözlerken suyunu içiyordu. Barın karşısındaki erzak dükkânına girmişlerdi. Beru, Luke'u göğsünün üzerine astığı kundağın içerisinde taşıyordu. Obi-Wan özellikle Lars ailesinin onu göremeyeceği bir yere oturmuştu. Hepsini mutlu ve sağlıklı gördüğüne memnun olmuştu.

Barda belli aralıklarla galaksideki haberlerin görüntülerini yayınlayan bir repetör vardı. Obi-Wan, Luke'u izlemekle meşgulken HoloNet'teki kadın bir muhabirin "Jedi" dediğini duydu.

Obi-Wan kantinin HoloNet ekranına baktı ama aniden başlayan parazit yayını kesti. İki masa ötede oturan bir insan erkeğe döndü, "Ne diyordu?"

"Bir grup Jedi Kashyyyk'de öldürülmüş," diye cevap verdi adam.

Olamaz, diye geçirdi içinden Obi-Wan.

Yayın geri geldi. İmparatorluk, Kashyyyk'in isyan hazırlığı içerisinde olduğunu iddia ediyordu. İmparatorluk güçleri sadece kimliği belirsiz Jedi'ları değil binlerce Wookiee'yi de öldürmüştü. Yüz binlerce Wookiee ise esir alınmıştı.

Obi-Wan öldürülen Jedi'ları düşünürken aklı karmakarışık olmuştu. *Hangi akla hizmet yaptılar bunu? Dikkat çekmek yerine saklanmaları gerekiyordu! Wookiee'lerin akıbetinin ne olacağını düşünemediler mi?*

HoloNet ekranı tekrar cızırdayıp titredi, ardından tepeden tırnağa kara bir zırha bürünmüş birisinin görüntüsü belirdi. Seste hâlâ sorun olsa da görüntülere bakarak bile bu zırhlı kişinin Jedi'ların bulunması ve infazında önemli rolü olduğu anlaşılıyordu.

Sonrasında Obi-Wan, muhabirin Darth Vader adını söylediğini duydu.

Birkaç dakika ve bir bardak sudan sonra, Obi-Wan sırt çantasını aldı ve bardan çıktı. Anchorhead'e Luke'u kontrol etmeye geldiğini unutmamış olsa da artık Owen Lars'ın görüşünden uzak durmayı düşünecek halde değildi. Aklında Vader'dan başka bir şey yoktu.

Buna inanamamıştı. Anakin bir şekilde Mustafar'daki düellodan sağ çıkmıştı ve Sith kimliği olan Darth Vader adını almıştı. Obi-Wan ışın kılıcını cübbesinin altına gizlemişti ve Anchorhead'in ana caddesinde yürürken tedbir olarak sağ elini kılıcının kabzasında tutuyordu.

Acaba onu Mustafar'da terk ederek Anakin'in karanlık yolda daha derinlere inmesine mi neden oldum?

Anakin'le tekrar karşılaşacak mıyım?

Eğer karşılaşırsam onu öldürebilir miyim?

Sokağın karşısında Luke'u taşıyan Beru'yu gördü, yanındaki Owen'la birlikte dükkânları geziyorlardı. Neyse ki ortalıkta dolaşan çok sayıda kişi olduğundan Owen ve Beru hâlâ Obi-Wan'ın varlığını fark etmemişti. Fakat gözlerini Lars ailesinden ayırmayan Obi-Wan kendisini her zamankinden daha huzursuz hissediyordu.

Onları Vader hakkında uyarmalı mıyım? Luke'u onlardan almam gerekir mi? Onu daha uzak bir dünyaya mı saklamalıyım?

Obi-Wan korkusuz olacak şekilde eğitilmişti. Ama Luke'un güvenliğini düşündüğü zaman endişeden ne yapacağını bilemiyordu. Tam o anda nereden geldiğini anlayamadığı bir ses duydu –sanki kulağına değil de doğrudan beynine hitap ediyordu– ve olduğu yerde durdu.

"Obi-Wan."

Obi-Wan'ın sesi duymasıyla tanıması bir olmuştu. "Qui-Gon! Üstat!"

Obi-Wan birden caddede dolaşan diğerlerinin onun kendi kendine konuştuğunu düşüneceklerini fark etti. Deli damgası yememek için hemen iki dükkân arasındaki bir sokağa daldı. Qui-Gon'a soracağı yığınla soru olsa da aklına ilk gelen şey HoloNet yayınında duyduğu haber olmuştu, "Üstat, Darth Vader Anakin mi?"

"Evet," diye cevap verdi Qui-Gon'un sesi. "Fakat bizim tanıdığımız Anakin karanlık tarafta hapsedilmiş durumda."

Sokakta durmaya devam eden Obi-Wan kaşlarını çattı, "Mustafar'da onu terk etmekle hata ettim. Onun öldüğünden emin olmalıydım."

"Anakin'in geleceğini Güç tayin edecek. Obi-Wan uygun zaman gelene kadar Luke'a babasının Vader olduğu kesinlikle söylenmemeli."

"Luke'u saklamak için başka bir yer deneyeyim mi?"

"Vader'ın içinde bulunan Anakin'in özü nedeniyle Tatooine'le ilgili her şey ona büyük acı verecektir. Vader, Anakin'in tekrar uyanacağından korktuğu için Tatooine'e asla adım atmaz."

Bunu duyduğu için üzerinden büyük bir yük kalkan Obi-Wan devam etti, "O zaman sorumluluklarım değişmedi. Ama Yoda'nın bana söylediklerinden daha öğrenmem gereken çok şey olduğunu anlıyorum, Üstat."

"Sen her zaman böyleydin, Obi-Wan," dedi Qui-Gon ve sözleri silinip kayboldu. Fakat Obi-Wan tekrar konuşabileceklerini biliyordu.

Endişelerinden kurtulan Obi-Wan, Luke, Owen ve Beru'yu bir süre daha izledi ve ardından hepsi evlerine döndüler.

Obi-Wan malzeme almak için tekrar Anchorhead'e geldiğinde hurdacı da üçgen şeklinde garip bir nesne buldu. Hurdacının bu nesnenin ne olduğundan haberi olmadığı açıktı ve onu küçük kuplajları üzerine koymak için raf olarak kullanıyordu. Ama Obi-Wan –artık herkes onu Ben olarak tanıyordu–buna benzer nesneleri Jedi Arşivi'nde görmüştü ve raf olarak kullanılan bu şeyin kadim, deri kaplı bir kitap olduğunu biliyordu.

Obi-Wan kuplajları kenara itip kitabı açtı. İnanılmaz şekilde sadece birkaç sayfası sararmıştı ve tamamı boştu. Daha önce bir günlük yazmayı hiç düşünmemişti ama birden Jedi'lar hakkındaki bilgileri muhafaza edebilmek için bir günlüğün çok faydalı olacağını düşündü.

Luke'un günün birinde ihtiyaç duyacağı bilgiler.

Obi-Wan kitabı hurdacıya doğru uzattı, "Bu şey düzgün yanar mı, biliyor musun?"

Hurdacı omuz silkti. "Ben nereden bileyim, Ben," dedi. "İstersen bir krediye senindir."

Ben pazarlık yapmadı.

BÖLÜM SEKİZ

Ben Kenobi yaklaşık iki yıldır Tatooine'deydi ve Tusken Yağmacıları'nın saldırılarında olağanüstü bir artış yaşanmıştı. Bölük pörçük ulaşan bilgilere göre Tusken'lar sadece bir günde üç rutubet çiftliğine saldırıp yedi koloniciyi öldürmüşlerdi. Kenobi'yi ölümlerden ziyade onların Güç'te neden olduğu sinir bozucu düzensizlik rahatsız ediyordu. Sanki kara varlık çöl dünyasından geçmiş ve arkasında hissedilmemesi mümkün olmayan kötülükten bir iz bırakmıştı.

Bir Sith olabilir mi? Ben bilmiyordu. Elinden tek gelen Luke'u korurken daha dikkatli olmaya çalışmaktı.

Jundland Wastes'taki evinden çıktığında sürüsünden ayrı düşmüş bir bantha gördü. Bu tür hayvanları kontrol etmek Jedi'lar için basit bir iş olduğundan bantha'ya binip güneybatıya doğru gitmeye başlaması uzun sürmedi. Doğruca Lars çiftliğine gitmek istiyordu ama birkaç kilometre yol aldıktan sonra bir Tusken kampından geriye kalanları gördü –Tatooine'e vardıktan kısa süre sonra gördüğüyle aynı yer– ve durdu.

Ben ne zaman yaklaşsa kampın yıkıntılarının ürkütücü bir hisse neden olduğunu fark etmişti ama hiçbir zaman gidip daha yakından incelemeyi düşünmemişti. Fakat kendisini daha kötü ve rahatsız hissettiği bu günde Ben kampın kendisini çağırdığını sezmişti. Bantha'sını o tarafa yönlendirmek istese de bantha iki adım atıp durdu ve ne yaptıysa onu daha ileri götüremedi.

Tusken'lar kulübelerine destek olarak bantha kemikleri kullandığı için Ben bineğinin buradan uzak durmayı istemesine şaşmıyordu. Bantha'dan indi ve yıkıntılara doğru yürümeye başladı.

Yıkık bir kulübeden geriye kalanların arasında üzerinde kara lekeler olan kemer şeklindeki bir bantha kemiği gördü, kara lekelerin kan olması mümkündü. Deriden iplerin yükseklik ve konumuna bakarak Ben bunların yakalanan insanları bağlamak için kullanıldığını anlamakta zorlanmadı.

Sonunda idrak edebilmişti.

Burası Anakin'in annesinin öldüğü yer.

Bunu sadece sezmemiş, görerek de anlamıştı. Bir an için gözlerini deri iplerden çevirme dürtüsüne karşı koydu, çünkü eğer başını çevirirse harabelerinde barındırdığı bilgiyle birlikte kaybolup gideceğinden korkuyordu. Sonunda başını kan lekeli kemerden çevirebilmeyi başardığında, çevrede kuma saplanmış halde duran çok sayıda kemik olduğunu gördü, bantha'lara ait olamayacak kadar küçük kemikler. Shmi Skywalker yalnız ölmemişti.

Ben'in Tusken'ları kimin doğradığını fazla düşünmesine gerek yoktu.

"Artık biliyorsun," dedi Qui-Gon Jinn'in bedensiz sesi.

Ben hâlâ o kadar şaşkındı ki Qui-Gon'un sesini duyduğu halde bile tepki vermemişti, ses sanki Ben'in kafasının üstünden ve arkasından geliyordu. "Bana bunu neden anlatmadın?" dedi Ben.

"Hazır değildin," dedi Qui-Gon. "Hâlâ hazır değilsin."

"Hazır değil miyim?" dedi Ben. Devam etmeden önce yutkundu, "Üstat, eğer burada neler olduğunu anlamaya hazır olmadığımı düşünüyorsan bence hata ediyorsun. Anakin intikam almak için bütün bir Tusken kabilesini ortadan kaldırmış ve bunu herkesten gizlemiş. Anlaşılan siz bunun farkındaydınız ve hâlâ onun Seçilmiş Kişi olduğunu iddia ettiniz. Bilmem gereken başka bir şey var mı?"

"Anakin bunu herkesten gizlemedi," diye cevap verdi Qui-Gon.

Ben iç çekti. "Tabii ya. Padme'ye anlatmıştır. Ve Palpatine'e. Owen Lars'a söylediğini sanmıyorum ama neler olduğunu anlamış olmalı. Eğer Owen'da Jedi'ların intikam için öldürmeye eğilimli olduğu yönünde bir izlenim bıraktıysa onun benden neden uzak durmaya çalıştığına şaşmamak gerek." Ben gözlerini yeniden deri iplere çevirdi.

"Peki neden Anakin bunu senden gizledi?"

Ben cevap verecekti. *Çünkü Jedi Tapınağı'ndan atılmaktan korktu.* Ama bunun yerine başını iki yana sallayarak cevapladı, "Anakin'in kime söylediğinin bir önemi yok. Önemli olan onun bir Jedi'ken bir kasap haline gelmesi."

"Anlayamadığın şeyler üzerine hüküm vermemelisin."

"Neyi anlamalıyım, Üstat?" diye sordu Ben, sinirlenmişti.

"Dediğim gibi, hazır değilsin."

Ben nefes verdi. "Umarım hazır olduğumda bana haber verirsin." Döndü ve kendisini bekleyen bantha'ya doğru yürümeye başladı.

"En azından şunu bil, Obi-Wan," dedi Qui-Gon, sanki sesi de Ben'le birlikte hareket ediyordu. "Anakin sırrını başka birine anlattı."

"Üstat, lütfen," dedi Ben, yürümeye devam ederken. "Eğer bu yeni bir tahmin oyunuysa şu anda..."

"A'Sharad Hett."

Ben olduğu yerde durdu. Tatooine'e geldikten sonra arada bir Tusken Jedi'ın aklına geldiği olmuştu. Hett'in de Jedi Kıyımı sırasında ortadan kaldırılanlar arasında olduğunu

zannetmişti. "Sizin A'Sharad Hett'le tanıştığınızı hiç zannetmiyorum, Üstat."

"Hayır," dedi Qui-Gon. "Hiç tanışmadım. Ama babasını tanırdım. Hett ailesinde Güç yoğundur."

Tekrar yıkıntılara bakan Ben sordu, "Anakin'in öldürdüğü Tusken'lar... Hett'in kabilesi miydi? Bana A'Sharad Hett'in yaşadığını ve Tatooine'de yakın zamanda işlenen cinayetlerden sorumlu olduğunu mu söylüyorsun?"

"Bunu bilemem," diye cevap verdi Qui-Gon belli belirsiz.

O anda sıcak bir rüzgâr yıkıntılardan Ben'e doğru esmeye başladı. Qui-Gon'a bazı detayları vermeyeceğini mi yoksa veremeyeceğini mi soracaktı ki Üstat'ı ondan erken davrandı, "Güç seninle olsun , Obi-Wan."

Qui-Gon'un sözleri rüzgâra karışıp gittikten sonra, Ben bir kez daha harabelerden yüzünü çevirdi. Bantha'nın sırtına bindi ve yola koyuldu.

Ben bütün gece bantha'nın sırtında yola devam etti. Lars çiftliğinin yakınına vardığında bantha'yı serbest bıraktı ve yola yaya devam etti. Owen'ın buharlaştırıcı kulelerinin birinin yanından geçerken bir KPR droidinin buharlaştırıcının hemen arkasından çıktığını gördü.

Ben droidi görmezden geldi. *Owen geldiğimi bilse de dert değil,* diye düşündü. En azından Owen'ın Tusken'lar yerine onu görmeyi tercih edeceğini umuyordu.

Lars ailesinin yer altı evlerinin kubbe girişine yarım kilometre kala durup kum renkli alçak bir çadır kurdu. Yere uzandı, ufku izledi ve Tusken'lara dair bir işaret olabilecek her şeyi dikkatle dinledi.

İki gün ve gece geçti. Üçüncü günün sabahında, Ben sonunda birinin yaklaştığını gördü. Gelen Owen Lars'tı, giriş

kubbesinden doğruca ona doğru yürüyordu.

Her zamanki gibi tüfeği elindeydi.

Ben kumların üzerinden kalktı ve hafifçe başını eğdi, "Merhaba, Bay Lars."

Owen tüfeğini bacağına dayadı, namlusu yeri işaret ediyordu, "Sanırım saldırılardan haberin olmuş."

Obi-Wan biraz şaşırmıştı – Owen'ın onu böyle yaklaştığı için yine azarlayacağını zannediyordu. Çadırını işaret eden Ben devam etti, "O yüzden geldim, kusuruma bakma, Owen, beni arazinde istemediğini biliyorum. Elimden geldiğince sessiz olmaya çalıştım."

"Neyse, ben de tetikteyim bu aralar. Bu arada haberin olsun, geldiğini üç gün önce gördüm."

Ben, Owen'ın KPR droidlerini sürekli olarak kontrol ettiğini görünce memnun olmuştu ama Owen'ın bunu kendisine söylediğinde hoşlanacağı bir havada olmadığını görebiliyordu. Owen'ın gözlerinin kızarmış olduğunu fark etti, muhtemelen uykusuzluktandı. Ben hiç konuşmadan Owen'ın devam etmesini bekledi.

Owen dönüp evine baktı, sonra yeniden Ben'e döndü. "Normalde sana kaybolmanı söylerdim ama Bestine'deki bir dostumdan henüz bir haber aldım. Kum Adamları bir çiftliğe daha saldırmış." Owen tekrar başını çevirdi. "Sadece bir kişi hayatta kalmış," devam etti, "Küçük bir kız. Ama o da çok yaşamamış."

Ben iç çekti. "Üzüldüm, Owen."

"Daha bitirmedim!" diye tersledi Owen, bakışları değişmişti. Owen'ın dudağının kıyısı hafifçe titredi.

Sadece kızgın değil, diye geçirdi içinden Ben. *Çok korkuyor.*

Owen devam etmeden önce dudaklarını yaladı, "Küçük kız... Kum Adamları'ndan birini gördüğünü söyledi. Belki de şefleri. İki lazer kılıcı kullanıyormuş."

Qui-Gon'un ruhuyla son kez görüştüğü üç günden önceden beri, Obi-Wan'ın bu cinayetlerle A'Sharad Hett arasındaki bağlantıyı düşünmek için bolca zamanı olmuştu. Yine de Owen'ın yağmacıların lideriyle ilgili bu tarifi midesini bulandırmıştı.

Ben'in ne kadar huzursuz olduğundan habersiz olan Owen dişlerini sıkarak konuştu, "Gezegendeki kayıp ışın kılıçlarına dair bir şey duyduğunuzu zannetmiyorum, Bay Jedi."

"Aklını başına topla, Owen," dedi Obi-Wan, sesini sakin tutmaya çalışarak. "Saldırılarla ilgim olmadığını biliyorsun."

"Belki yok!" dedi Owen beş karış suratla. "Ama Jedi'ların neler yapabileceğine dair bir fikrim var!"

"Anakin'den bahsediyorsun," dedi Ben. "Annesinin Tusken'lar tarafından kaçırıldığını öğrendikten sonra yaptıklarından." Bu bir soru değildi.

Owen yüzünü buruşturdu ve başını öne eğdi. "Shmi Skywalker iyi bir kadındı," dedi "Onu kurtarmayı denedik ama babam..." sözcükler boğazında düğümlendi ve sözünü tamamlayamadı. Çenesini giriş kubbesine çevirerek devam etti, "Anakin, Shmi'nin cesedini eve getirdiğinde yüzündeki ifadeyi ömrüm boyunca unutmayacağım. Eğer beni öldürmek annesini geri getirecek olsaydı o anda beni orada öldüreceğinden hiç şüphem yoktu. Bunu gözlerinde görebiliyordum."

Ben'in yüzü asıldı. "Anakin gerçekte neler olduğunu bana hiç anlatmadı, Owen. Lütfen onun o gün yaptıklarının Jedi'ların tarzı olmadığını bil."

"Bunun içimi rahatlattığını söyleyemem," dedi Owen. "Onun bana bakışından ne kadar hoşlanmadıysam bir Tusken'ın ışın kılıcı taşımasından da o kadar hoşlanmadım. Tüm Tusken'lar ölse Tatooine'de mutlu olmayacak tek kişi yoktur."

Ben cevap vermedi. Tusken'ların ölmesinin onlara mutluluk getirmeyeceğini biliyordu ama bunu şu anda Owen'a açıklamaya çalışmanın nafile olacağının farkındaydı.

Owen tekrar Ben'in yüzüne baktı, "Dinle, Jedi'lara bir kastım yok. Sadece bu Kum Adamı'ndan haberin olsun istedim, çünkü belki de onu durdurabilecek tek kişi sensin."

Owen tekrar başını çevirdi. *Yardımımı istemeye bile yanaşmıyor. Çok gururlu ve dikkafalı,* diye geçirdi içinden Ben. "Eğer senin için bir sorun değilse," dedi Ben, "bir süre daha çiftliğe yakın durmak isterim. Her ihtimale karşı."

"Tamam," dedi Owen. En yakındaki buharlaştırıcıyı işaret etti, "Su istiyorsan oradan al." Sonra döndü ve eve doğru yürümeye başladı.

Tusken Yağmacıları ertesi sabah şafakla birlikte geldiler. Doğudan yaklaşmak yerine, çünkü yükselen güneşin ışıkları gözlerini kamaştıracaktı, bantha sırtında batı yönünden gelmişlerdi. Ben hangi yönden gelirlerse gelsinler onları fark edebilirdi ama yine başta o yönü neden seçtiklerini anlayamamıştı. Sonra düşünmeyi bıraktı. *Tusken'ları anlamaya çalışmanın bir faydası yok.*

Ben geceleyin rutubet çiftliğine daha da yaklaşmıştı. Bantha sırtındaki Tusken'lar yaklaşırken güneşi arkasına almış cübbeli bir silüet gördü. Çöl yüzeyini yalayıp geçen rüzgâr Ben'in cübbesini savurup kemerindeki ışın kılıcını ortaya çıkardı.

Tusken'ların çoğu gaderffii taşıyordu, uzun sopaya benzer bir silahtı ve bazı koloniciler onlara "gaffi sopaları" adını takmıştı. En öndeki bantha'daki Tusken biraz ötede durdu. Tusken kendi lisanında kabilenin diğer üyelerine bir şeyler söyledi sonra da bantha'sından inip yavaşça Ben'e doğru yürümeye başladı. Tusken'ın kemerinde iki tane ışın kılıcı vardı. Ben ışın kılıçlarını gördüğü anda Tusken'ın kimliği de doğrulanmış oldu.

Bu A'Sharad Hett'ti.

Ben, Hett'in Anakin Skywalker'ın Darth Vader'a dönüştüğünü bilip bilmediğinden habersizdi. Ama eğer Hett –Qui-Gon'un ruhunun iddia ettiği gibi– Anakin'in annesine işkence eden Tusken'ların ölümünden sorumlu olduğunu biliyorsa Ben onun Anakin Skywalker'ın oğlunun varlığından haberdar olduğunda neler yapabileceğini hayal bile edemiyordu. Ben, Hett'in Luke'a dair hiçbir şey bilmediğini düşünüyordu, çünkü Luke hâlâ hayattaydı. Eğer Hett'in Tatooine'de bulunmasının tek nedeni Luke'u öldürmek olsa bunu çoktan yapmış olurdu. Hett kendisine doğru yaklaşırken Ben aklından Anakin ve Luke'a dair tüm düşünceleri sildi.

Hett, Ben'in önünde durdu, o kadar yakın durmuştu ki Ben derin nefes almamaya gayret ediyordu, çünkü Hett'in pis cübbesi ve üzerindeki paçavraların kokusu dayanılır gibi değildi. "Üstat Hett," dedi Ben, Tusken'ın gözlüklerinin kızıl merceklerine bakarak.

"Güç seninle olsun, Üstat Kenobi," diye cevap verdi Hett, sesi dikkat çekici derecede sakindi. "Emir 66'dan sağ çıkmayı başarmışsın. Tek olduğumu sanıyordum. Tatooine'e seni getiren nedir, bu berbat çölü sormuyorum bile?"

"Sen, Üstat Hett," dedi Ben tereddüt etmeden. Gözlerini Hett'in gözlüklerinden ayırmadan devam etti, "Bu

Tusken'ların şefi olmuşsun. Bu bir Jedi'a yaraşır bir hareket değil."

"Bana nutuk çekme, Obi-Wan," diye cevap verdi Hett, sesi hâlâ sakindi ve tehditkâr bir havası yoktu. "İkimiz de Klon Savaşları sırasında generaldik, Cumhuriyet'in ‘şefleri' olmak zorunda bıraktılar bizi." Hett ayaklarını hafifçe döndürdü ve Ben'in arkasında duran rutubet çiftliğine baktı. "Tusken'lar hem çiftçiler hem de göçmenler tarafından avlanıp öldürülüyor. Jedi'lar ihtiyacı olanlara yardım eder. Kimi zaman saldırganın canını alarak başkalarının hayatını savunabilirsin."

"Geçmişteki hatalar şimdikileri haklı çıkarmaz," dedi Ben, gözlerini bir an için bile Hett'ten ayırmıyordu. "Asıl tehlike senin ona karşı mücadele ettiğin şeye dönüşüyor olmanda yatıyor. Jedi'ların düştüğü bir tuzak bu. Senin de şu an içinde bulunduğun tuzak. Bu sona ermeli. Bunu anlamalısın, A'Sharad Hett."

"Gerek yok," diye cevap verdi Hett ters şekilde. "Babam tarafından Tusken'lar arasında büyütüldüm. Sharad Hett kendi döneminde yaşamış en büyük Jedi'dı. Bana bir Tusken gibi düşünüp hareket etmeyi öğretti." Yüzünü çiftlikten çevirmeden binekleri üzerindeki Tusken'ları işaret etti ve sesini yükseltti, "Bunlar benim halkım! Göçmenler Tusken'ları öldürmeye bir son verecekler mi?"

Ben cevap vermedi. Tusken'lar Tatooine'deki tüm göçmenleri öldürseler de onların şiddete duydukları açlığın sona ermeyeceğine inanıyordu.

Ben'in sessizliğini hayır olarak kabul eden Hett bağırdı, "Öyleyse kana kan! Göçmenler ya bu diyardan gidecek... ya da onun altına gömülecekler."

"Buna müsaade edemem," dedi Ben, ışın kılıcını çekerken. "Sen büyük bir Jedi'dın, Hett, ve büyük bir Jedi'ın oğluydun

ama intikam duygusuna yenik düşmüşsün. Bu, burada sona erecek." Ben ışın kılıcını açtı.

"Cenazen Jedi'lara layık olacak, Üstat Kenobi," dedi Hett. "Söz veriyorum."

Hett ellerini kemerine uzattı ve iki ışın kılıcı derhal eldivenli ellerine uçtu. İki kılıcı da aynı anda açtı ve birbirlerinin aynısı yeşil ışınlar hayat buldu. Sağ elindeki kılıçla çabuk bir hamle yaptı ama Ben bu hamleyi kesti. Çarpışan ışın kılıçları büyük bir gürültüyle cazırdadı.

Ben'in Tatooine'de Jedi egzersizlerine devam ederek formunu koruması şimdi işe yarıyordu. En son ne zaman ışın kılıçlarını dövüşmek için kullandığını düşünmedi bile. Hett'in kendisinden en az on yaş daha genç olduğu, Hett'in kendi silahlarını kullanmada deneyimli olduğu ya da Tusken'ların çölde savaşmaya alışık olduklarını da hesaba katmadı. Ben böyle bir düşüncenin sonunda ölümüne yol açmaktan başka faydası olmayacağını biliyordu.

Ben pek çok şeye hazırlıklı olabilirdi ama henüz ölmeye hazır değildi. Henüz değil. Bugün değil.

Hett diğer ışın kılıcını dik açıyla savurarak Ben'i geri sıçramak zorunda bıraktı. Ben, Hett'in bacaklarına doğru hamle yaparken ışın kılıcını iki eliyle tuttu ama Hett bu hamleyi kesmeyi bildi. Kılıçların kavuşmasıyla tekrar güçlü bir cazırtı sesi yükseldi.

Hett, Ben'in karnına güçlü bir tekme indirip onun nefesini kesti. Tekme Ben'in ayaklarını yerden kesti ve o havada geriye doğru uçarken Hett ışın kılıçlarından birini ona doğru fırlattı. Ben kendi ışın kılıcını sıkıca tutmaya devam ederken kendisine doğru dönerek gelen Hett'in ışın kılıcından kaçınmak için vücudunu havada döndürdü. Hett'in ışın kılıcı Ben'in kafasını sıyırıp geçerken, Hett Güç'ü kullanarak silahı geri çağırdı ve ışın kılıcı gelip sol eline yerleşti.

Hett kendi silahını yakalarken, Ben yerden takla atarak kalkıp tekrar kılıcını savurdu. Hett bu hamleyi sağ ışın kılıcıyla kesip sol kolunu ileri doğru savurarak ışın kılıcının kabzasıyla Ben'in çenesine vurdu.

Ben yüzündeki bu şiddetli ve ani acıyı umursamadan refleks gereği ışın kılıcını yukarı kaldırdı, bu hamleyi karşılamak için sağ ışın kılıcını kaldıran Hett'in karın bölgesi bir an için savunmasız kaldı. Ben, Hett'in diğer ışın kılıcıyla saldırmasına fırsat vermeden onun karnına güçlü bir tekme indirmeyi başardı.

Hett inledi ama yere yıkılmadı. Tekrar Ben'e saldırdı, etrafa kum saçarak öldürmek için ilerledi. Binekleri üzerinde düelloyu izleyen Tusken'ların hiçbiri yerinden kımıldamamış ya da şeflerinin yardımına koşmaya kalkışmamışlardı. Sessizlik içerisinde sonucun ne olacağını bekliyorlardı.

Ben her hamleyi kesti ama bunu kolayca yaptığı söylenemezdi. Hett kum ve çöl sıcağında dövüşme konusunda ondan çok daha yetenekliydi. Ben rakibinin ne çekilmeyi ne de teslim olmayı asla kabul etmeyeceğini biliyordu. Her ne kadar elinden geldiğince Hett'i öldürmemeye çalışsa da sonsuza kadar böyle dövüşemeyeceğinin de farkındaydı.

Fakat Ben kendininki için değil, Luke'un hayatı pahasına savaştığını biliyordu.

Sol elini kaldıran Ben, Güç'ü kullanarak Hett'i geri fırlattı. Hett geriye doğru uçarken Ben'in savurduğu ışın kılıcı da Hett'in sağ kolunu kesip geçti. Kolu kesilen Hett feryat etti. Hett sendeleyerek ayakta durmaya çalışırken Ben tekrar Güç'ü kullanıp Hett'in sol elindeki ışın kılıcını da ondan çekip aldı. Hett'in her iki ışın kılıcı da Ben'in ayaklarının dibine uçarken kendiliklerinden kapandılar.

Hett dizlerinin üzerine çöktü. Kabile üyeleri Ben'in ona yaklaşıp maskesini tutarak çekip çıkarışını izlediler.

İki büklüm olmuş haldeki yaralı Jedi başını kaldırıp Ben'e baktı. Hett'in maskesiz yüzü bir insana aitti ama siyah ve köşeli dövmelerle kaplıydı.

Ben, Hett'in türünün ya da dövmelerinin Tusken'lar için bir istisna mı yoksa normal mi olduğunu bilmiyordu. Ben maskeye baktı, sonra da diz çökmüş haldeki Hett'in önünde kumun üzerine bıraktı.

Tusken'lar hiç ses çıkarmadan bantha'larını çevirip rutubet çiftliğinden uzaklaşmaya başladılar. Hett onların gidişlerine aldırmadan başı önde yere bakmaya devam etti. Elinde ışın kılıcı açık halde duruyor olan Ben, Hett'in bir sonraki hareketinin ne olacağını bekliyordu.

"İşim bitti," dedi Hett, başı hâlâ önde olduğu halde. "Beni halkımın önünde küçük düşürdün. Tek elle artık gaderffii de kullanamam. Artık Tusken'lar beni aralarına kabul etmez." Bunları söylerken sesinde duygudan eser yoktu, ekledi, "Ben artık ölü bir adamım. Bitir şu işi. Öldür beni."

"Hayır," dedi Ben, ışın kılıcını kapatırken. "Ama artık Tatooine'de kalamazsın. Gitmeli ve babanın şerefi üzerine bir daha geri dönmeyeceğine söz vermelisin."

Hett'in kaşları çatıldı.

"Söz ver," dedi Ben.

Öfkelenen Hett hâlâ Ben'in yüzüne bakmıyordu ama sonunda mırıldandı, "Söz veriyorum..."

"Tusken'lar bir zamanlar senin halkındı ama Jedi'lar da öyle. Ama sen yoldan çıktın. Belki de meditasyonla kim olduğunu hatırlar ve tekrar kendini bulursun," dedi Obi-Wan, ışın kılıcını kemerine asarken.

Hett cevap vermedi.

"Umarım öyle olur," dedi Ben. "Güç seninle olsun, A'Sharad Hett." Ben döndü ve rutubet çiftliğinin giriş kubbesine doğru yürümeye başladı. Yarı yola geldiğinde geri dönüp eski Jedi'ı bıraktığı yere baktı ama Hett çoktan gitmişti.

Owen Lars elinde tüfeği olduğu halde giriş kubbesinin kapısında Ben'i bekliyordu. Ben, Owen'ın kendi arazisinde az önce yaşananları görüp görmediğini merak etti. Görmemiş olmasını umuyordu ve ona ne diyeceğinden de emin değildi. Tek istediği Tusken'ların gittiği konusunda Owen'ı temin etmekti. Onun konuşmasına fırsat vermeden Owen lafa girdi, "Bitti, değil mi?"

"Evet," dedi Ben. Ses boğazından güçlükle çıkmıştı ve ancak o zaman ne kadar susadığının farkına vardı.

"Güzel," dedi Owen. "O zaman gitsen iyi olacak." Owen dönüp içeri girdi ve kapıyı da arkasından kapattı.

Ben cübbesinin üzerindeki kumları silkeledi. Kamp malzemelerini topladıktan sonra evine doğru yürümeye başladı.

A'Sharad Hett'i de bir daha görmedi.

BÖLÜM DOKUZ

Luke tehlikede.

Ben aniden ve hiç beklemediği bir anda bunun farkına varmıştı. Evden az önce çıkmıştı ve elinde alet çantası buharlaştırıcının bakımını yapmaya gidiyordu ki Güç'teki bariz düzensizliği sezdi.

Ben olduğu yerde durdu, buharlaştırıcının hemen yakınındaydı. Alet çantasını tutan elini daha da sıktı. On üç yıldan beridir Tatooine'de yaşıyordu, daha önce de Güç'te düzensizlik sezmişti ama böylesini değil.

Acaba kaynağı Luke mu? Ben emin değildi. Luke on üç yaşına gelmişti. Ben'in bildiği kadarıyla çocuğun hâlâ Güç konusunda bir bilgisi yoktu ama Luke'un farkında olmadan da böyle bir düzensizliğe neden olması mümkündü.

Boştaki eliyle başlığını geri atınca yakıcı güneş yüzüne vurdu. Sıcak ve sürekli bir rüzgâr çölün zeminini süpürmeye devam ederken uzaklardan henüz görüş mesafesine girmemiş olan bir Jawa sandcrawler'ının sesi geliyordu.

Ben sakin olması gerektiğini biliyordu. Derin bir nefes alıp gözlerini kapattı. Zihnini sakinleştirdi ve sandcrawler'ın motor gürültüsünü aklından atarak kendisini Güç'e teslim etti.

Birdenbire zihninde uçuşan renkler belirdi, şekilsiz açık ve koyu kahverengi...

Kum fırtınası!

Yeşil... bir dewback hızla kaçıyordu, Luke ve diğer bir çocuğu arkasında bırakarak. Ben diğer çocuğu ayırt edemiyordu ama Luke'un arkadaşı olduğunu sezebiliyordu... ama Biggs Darklighter değildi.

Bir kaza, diye düşündü Ben. *Kum fırtınasına yakalanmışlar... dewback onları sırtından atmış...*

Çocukların etrafı yüksek duvarlarla çevriliydi.

Bir kanyon. Nerede?

Gözleri hâlâ kapalı olan Ben ayaklarının yönünün değiştiğini hissetti, onu güneydoğu yönüne çevirene kadar dönmeye devam ettiler. Ensesini yakan güneşin sıcaklığını umursamadı. Saniyeler içerisinde kapalı gözleriyle kurumuş bir dere yatağının kıyısındaki bir yamacın üzerinde duran farklı yapıda ve engebeli bir kaya kütlesi gördü.

Ja-Mero Ridge.

Ben derin bir nefes alarak gözlerini açtı ve gözleri Jundland Wastes'ı taradı. Yetmiş kilometreden daha uzak mesafede olan Ja-Mero Ridge'in üzerini kara bulutlar kaplamıştı. Karışık kanyonlarında açık havada bile pek çok kişi yolunu kaybettiğinden ve birkaç saat içerisinde de karanlık çökeceğinden Luke ve arkadaşının acilen yardıma ihtiyaçlarının olacağını biliyordu.

Landspeeder'ım olmadığına hiç bu kadar yanmamıştım.

Ben yaya giderse Ja-Mero Ridge'e varmasının ne kadar süreceğini çabucak hesapladı ve çantasını kontrol ederek yeterli erzakı olup olmadığına baktı. Evin önüne gelip alet çantasını yere bırakırken, belki de Owen Lars'a haber vermesi gerektiğini düşündü ama sonra vazgeçti. Lars çiftliği de Ja-Mera Ridge'in ötesinde en az bir yetmiş kilometre daha uzaktaydı ve Owen onun yardımına ihtiyaçları olmadığını özellikle vurgulamıştı. *İnatçı ahmak kalkıp kendi başına Luke'u aramaya gidip kendi hayatını da tehlikeye atacak.*

Ben, Owen ve Beru'nun Luke'un akıbetinin ne olduğu bilmedikleri zaman endişeleneceklerini biliyordu ama şimdilik bunun için yapabileceği bir şey yoktu. Luke

tehlikedeydi ve zamanını boşa harcayamazdı. Eğer hemen şimdi yola koyulursa Luke'u güneş batmadan bulması mümkün olabilirdi.

Ben yürüyerek evden uzaklaşmaya başladı. "Yetmiş kilometre," diye mırıldandı, sakalındaki kumları silkelerken. "Buralarda taksiye denk geleceğimi de zannetmem."

O anda Jawa sandcrawler'ı görüşüne girdi. Devasa araç Xelric Draw'dan Mos Espa'ya doğru batı yönünde ilerliyordu.

"Ah," dedi Ben, yüzünde buruk bir gülümsemeyle. "Taksim geldi."

Sandcrawler hızlı gidiyordu ve Ben de Jawa'ların bir an önce gittikleri yere varmaya istekli olduklarının farkındaydı. Güç'e erişerek sandcrawler'ın içindeki Jawa şefini gördü ve düşüncesini yönlendirdi: *durup motorları kontrol etmen gerek.*

Söylediğine cevap olarak sandcrawler Ben'in evinin yakınındaki yamacın dibinde durdu ve birkaç Jawa araçtan dışarı çıktı. Ben yamaçtan aşağı Jawa'ların yanına indi ve Jawa'lar ona motorları kontrol etmek için durduklarını söylediler. Motorlarda bir sorun görememeleri Ben'i şaşırtmadı.

Ben Jawa şefiyle görüştü. Birkaç dakika sonra sandcrawler Ben de içinde olduğu halde yamaçtan uzaklaşıyordu. Sandcrawler dönüp de Jundland Wastes'a doğru gitmeye başladığında bu yön değişikliği Jawa'ların çoğunu şaşırtmıştı ama Jawa şefi Ben'i Ja-Mero Ridge'e götürmenin kendisi için bir zevk olacağını söylüyordu.

Sandcrawler dar bir kanyonun ağzında durduğunda, rüzgâr iyice şiddetlenmişti. Ben araçtan çıktı, yüzünü uçuşan kumlardan koruyabilmek için örtmüştü. Sandcrawler dönüp

uzaklaşırken, Ben de kanyonun içine doğru yürümeye başladı.

Her ne kadar Luke'la tanışacağı günü iple çekse de onun bugün olacağını nereden bilebilirdi ki? Luke ve arkadaşının onun yardımı olmadan kanyondan çıkmasını sağlamak zorundaydı ve kesinlikle gerekmediği müddetçe de varlığından Luke'u haberdar etmeyi düşünmüyordu.

Ben yoluna devam etti. Kanyonun derinliklerine doğru ilerledikçe hava kayda değer şekilde soğumaya başlamıştı. Kum fırtınası yüzünden herhangi bir yönde birkaç metreden ileriyi görmek mümkün değildi. Güneş batmaya başlamıştı ve yarım saat sonra her yerin karanlığa gömüleceğini biliyordu. Acaba Luke, Lars çiftliğinin dışında yaşamaya ne kadar hazırlıklı diye düşündü. *Eğer o da babası gibi sabırsızsa olmadığı halde bile kendisinin her şeye hazır olduğunu düşünecektir,* diye geçirdi aklından.

Kanyon zeminindeki bazı taşlar kısa süre önce yerinden oynamışa benziyordu, muhtemelen bir hayvanın işiydi, belki de Ben'in hayalinde gördüğü dewback'in marifetiydi. Çoktan gözden kaybolmuş olan patikayı izleyerek bir yol ayrımına geldi. İçinden bir ses ona sol taraftan gitmesi gerektiğini söyledi ama o yol da onu bir virajın ardından başka bir yol ayrımına getirmişti.

Burası labirent gibi, diye düşünen Ben sağ yola saptı, burası diğerinden biraz daha genişti. Gözlerini kısarak yukarıya, hayal meyal görülen kanyon duvarlarının ötesine, kum fırtınasının üzerindeki birkaç sönük yıldız ışığının göründüğü eflatun renkli gökyüzüne baktı. Onun yolunu bulmak için yıldızlara ihtiyacı yoktu ama Luke'un olabilirdi, çünkü bu kanyonda kaybolmadan yürümek herkesin harcı değildi.

Başını öne eğip karanlıkta yürümeye devam etti. Arada bir kanyondaki canlıların rüzgârın uğultusuna karışan seslerini

duyabiliyordu. Hiçbiri tehditkâr gibi gelmiyordu kulağına ama Ben çocukları ararken bir yandan da her sese kulak kabartmaya devam etti.

Ben'in sağındaki kanyon duvarındaki çatlaktan küçük ve bilinmedik türde bir kertenkele çıkıp telaşlı şekilde öttü. Az sonra hızla yaklaşan vınlama sesleri duydu ve eğilmesiyle birkaç sketto'nun üzerinden geçmesi bir oldu. Bu dört kanatlı uçan sürüngenler onu geçtikten sonra geri dönmüş ve geldikleri virajın arkasında kaybolup gitmişlerdi. Ben, sketto'ların kum fırtınalarında uçmadıklarını biliyordu ve onların bunu yapmasına neyin neden olduğunu merak etti.

Ardından kan donduran bir kükreme duydu. Gök gürültüsü gibi yüksekti ve sanki kanyonun içindeki virajın hemen ardından geliyordu. Ben bu kükremeyi derhal tanıdı.

Krayt ejderi!

Gözleri telaşla kocaman oldu ve koşabildiği kadar hızlı koşup virajı döndü. Fakat iki geçidin kesiştiği diğer bir yol ayrımına geldiğini fark edince aniden durdu. Yaratıktan bir iz yoktu.

Yankıymış, diye düşündü, aynı zamanda da Luke'un hâlâ hayatta olduğunu hissedebiliyordu... *çok korkmuş ama hâlâ sağ.* Ben amatör bir maceracı gibi harekete geçmeden önce bu kükremenin bir yankı olduğunu anlayamadığı için kendisine kızdı. Kanyonun doğal yol ayrımında kımıldamadan bekledi, takip edebilmek için bir sesin daha gelmesini bekliyor ve bunun da bir insan çığlığı olmamasını umut ediyordu.

Az sonra gürültülü bir çarpma sesi duydu, sanki kocaman bir şeyle kanyonun duvarına vuruyorlardı. Çarpma sesi Ben'in sol tarafındaki geçitten gelmişti. Gözlerini ileri dikmiş şekilde geçide daldı, engebeli arazide hız kesmeden ilerledi. Koşmaya devam ederken kanlı etin itici kokusu burnuna

geldi ve kaynağını görmesi de uzun sürmedi. Bu dewback'in leşiydi.

Ben, hemen önünde duran ve neredeyse yolu kapatmış olan leşi incelemekle zaman kaybetmedi. Üzerinden atlayıp koşmaya devam etti. Çarpma sesleri artık sürekli bir hal almıştı ve ancak birkaç adım sonra bu seslerin kaynağının deli gibi çarpan kalbi olduğunu anladı. *Yaşlanıyorum,* diye geçirdi içinden.

Kalp atışlarına odaklandı, koşmaya devam ederken kalp atışlarını da yavaşlatıp dengeledi. Duvarlar arasındaki geçit sonunda daha geniş ama kapalı bir alana tepeden bakan bir çıkıntıya açılıyordu. Karanlığa doğru baktı ve bir krayt ejderinin –bir kanyon krayt'ı, öfke ve açlıktan gözü dönmüş– bir yarığın ağzına doğru koştuğunu gördü. Yarığın içerisinde ise iki büklüm olmuş iki kişi vardı.

"Luke!" diye bağırdı Ben, hiç düşünmeden ya da Luke'un kimliğini öğreneceğini önemsemeden. Ejderin kocaman ve boynuzlu kafası yarığın dış duvarına vurdu ve çarpmanın etkisiyle taşlar parçalanmaya başladı.

Yarığın içerisinden Luke'un arkadaşı bağırdı, "Biz öldük!"

Daha değil, diye düşündü sağ olduklarını görüp rahatlayan Ben ama krayt ejderi de geri çekilmiş tekrar saldırmaya hazırlanıyordu. Ben, Güç'ü kullanarak krayt ejderinin ilkel beynine erişti.

Canavar durdu ve sarı ve büyük dişlerini göstererek gürledi. Sonra sanki bir şeyden kurtulmaya çalışırmış gibi koca kafasını iki yana salladı, yüksek sesle hırladıktan sonra yarıktan geri çekildi. Ne kadar büyük bir güçle denese ve ne kadar aç olsa da beynine giren düşünceden kendisini kurtarması mümkün olmamıştı: yorgundu, hem de çok yorgun.

Uyu.

Kum taneleri ortalıkta deli gibi uçuşmaya devam ederken krayt başını kanyonun zeminine indirdi, gözlerini kapattı ve horlayarak uyumaya başladı.

Ben çıkıntıdan aşağı indi ve uyuyan krayt'in yanından geçip yarığın ağzına yaklaştı. Saklanan çocukların olduğu yere yaklaşırken Luke'un arkadaşının sözlerini duydu, "Evin yolunu hayatta bulamayız! Günün birinde kemiklerimizi bulacaklar... sadece kemiklerimizi..."

Ben boğazını temizledi ve iki çocuk da yarıktan dışarı çıkarken onu görebilmek için başlarını çevirdiler. İki çocuğun da boyunlarında kum gözlükleri aslıydı, ikisi de rutubet çiftçilerinin tipik kıyafeti olan soluk beyaz gömlek ve pantolon giymişlerdi. Luke'la göz göze geldiği anda, aklına Ilum'daki ilk yolculuğunda Luke'la aynı yaşta olduğu geldi.

Ben nihayet Luke'la tanışmıştı.

"Adım Ben Kenobi," dedi. "Eğer sizi eve götüreceksem fazla zamanımız yok."

Luke yutkundu, "Lars çiftliğinin yolunu biliyor musun?"

Luke'un Tatooine'de bulunuş amacından ne kadar az haberi olursa o kadar iyi olacağını düşünen Obi-Wan düşünürmüş gibi yaptı, "Lars mı? Owen ve Beru Lars'ı mı kastediyorsun?"

Luke başını salladı.

"Onları görmeyeli uzun zaman oldu," dedi Ben. "Evet, yolu biliyorum."

Çocuklara gözlüklerini takmalarını ve kendisini takip etmelerini söyledi. Yarıktan çıkıp onları uyuyan krayt'ın yanından götüren Ben'in peşine düştüler. Çocuklar nereye gittiklerinden habersiz olsalar da Ben'e güvenmişler ve

kanyonun karışık yollarında sorgusuz sualsiz onu takip etmişlerdi.

Kanyondan çıktıklarında rüzgârın da şiddeti azalmaya başlamıştı ve Ben'le sandcrawler'ın yollarının ayrıldığı yerde gökyüzü daha açıktı. "Ne oldu?" diye sordu havadaki bu ani değişime şaşıran Luke'un arkadaşı.

"Fırtınanın merkezindeyiz," dedi Ben, gözü tüm ufku örtmüş gibi duran bulutlardaydı.

"Eğer hızlı hareket edersek," dedi Luke, "zamanında güvenilir bir yere erişebiliriz."

Luke'un arkadaşı başını iki yana salladı ve sonra da dizlerinin üzerine çöktü. Ben hemen çocuğun yanına gelip baktı ve nedeninin sadece yorgunluk olduğunu gördü. "Genç adam, eğer sen yürümeye devam edebilirsen ben arkadaşını taşırım," dedi Ben, Luke'a bakarak.

"Luke," dedi Luke, "Skywalker."

Ben ona şaşırmış gibi baktı, çocuğun kanyonda onun adını seslendiği zaman duyup duymadığını merak etti. Eğer Luke duymuşsa bile bundan bahsetmedi ve onun yerine diğer arkadaşını işaret etti, "Arkadaşım Windy Starkiller. Krayt ejderi uyuyakaldığı için çok şanslıyız."

"Evet," dedi Ben, Windy'yi taşımak için omzuna alırken. "Şanslıyız." Krayt meselesinin şansla alakalı olmadığını bilse de Luke'a bilmesi gerekenden fazlasını anlatmanın bir âlemi yoktu. *Gerçeği öğrenmeye hazır değil,* diye düşündü Ben. Windy sırtında, Luke yanında ve yıldızlar üzerinde olduğu halde yürürken aklına dewback geldi, anlaşılan o şanslı gününde değildi.

Belki de Luke hiç hazır olamayacak.

Ben, Luke'a baktığında alt dudağının titrediğini gördü. "Bir terslik mi var, Luke?"

"Dewback'im aklıma geldi," diye cevap verdi Luke. "Windy'nindi ama onu ikimiz büyütmüştük. Adı Huey'di."

Ben, Luke ve kendisinin aynı anda dewback'i düşünmelerini ilginç bulmuştu ama sesini çıkarmadan çocuğun anlatmaya devam etmesini bekledi.

"Ölmesi benim hatam," dedi Luke. "Windy ve ben sıkılmıştık ve bazı büyük çocuklar da velet diyerek bizimle dalga geçmişlerdi. Biz de Huey'le Wastes'a gelmeye karar verdik." Kumu tekmeledi. "Buraya yalnız gelmemiz aptallıktı ve bedelini de Huey ödedi."

Sırtındaki Windy'yi düzelten Ben cevap verdi, "Genç dostum, sorumluluk hakkında güzel bir ders öğrendin. Bunu hiç aklından çıkarma. Bizim yaşamımızdaki olayların yansımaları diğerlerinin yaşamlarına da etki eder."

Luke, Ben'e yan yan baktı ve Ben onun yüzündeki şaşkın ifadeden kullandığı tarifin çocuğu biraz aştığını anladı. Ben ekledi, "Tüm yaşamlar birbirine bağlıdır."

Luke bunu biraz düşündü ve sonunda başını salladı. *En azından dinliyor,* diye geçirdi içinden Ben.

Windy'yi taşıyan Ben'in sırtı ağrımaya başlarken rüzgâr da tekrar hızını artırmıştı. Ben, kara fırtına bulutlarına karşı ayakta durmaya çalışan dev bir ağacı andıran bir tepeyi çenesiyle işaret etti. "Şuraya sığınalım."

Ben'in eski kulübesinin dışında rüzgâr uğuldarken, Luke, kendine gelmiş olan Windy ve Ben kulübenin içinde oturuyorlardı. Ben kulübenin kamuflajlı kapısını sıkıca kapamıştı ve çocuklar erzakını onlarla paylaşmasından memnun oldular. Bir besin tabletini yuttuktan sonra, Luke

nazikçe sordu, "Ne zamandan beridir Tatooine'de yaşıyorsunuz, Bay Kenobi?"

Ben sakalını sıvazlayarak cevap verdi, "Kiminden uzun bazılarından ise kısa süredir."

"Oh," dedi Luke, anlaşılan Ben'in sorusuna cevap vermediğini fark etmemişti. Daha fazlasını öğrenme isteğiyle devam etti, "Aileniz burada mı?"

Ben başını iki yana salladı. "Sadece ben."

"Hmm," dedi Luke. "Ben, amcam ve yengemle yaşıyorum. Beru ve Owen Lars. Onları tanıdığını söylemiştin."

Luke'un bu konuşmayı Owen'a anlatacağını bilen Ben ihtiyatla devam etti, "Yaşadıkları yeri yaklaşık olarak biliyorum ama onları pek iyi tanıdığımı söyleyemem."

Cevap verirken Luke'un gözleri ışıldadı, "Bence seni gördüklerinde çok mutlu olacaklardır, özellikle de Windy ve ben bizi kurtardığını onlara söyledikten sonra."

Bu hoş olurdu, diye aklından geçirdi Ben ama Owen'ın onu gördüğü için memnun olacağını hiç sanmıyordu.

"Benim ailem de teşekkür etmek isteyecektir," dedi Windy ama Ben cevaben sadece gülümsedi.

"Sorduğum için beni bağışlayın ama," dedi Luke, "gece vakti Jundland Wastes'ta ne yapıyordunuz?"

"Ben orada yaşıyorum," dedi Ben.

Luke şaşırdı. "Wastes'da mı yaşıyorsun?" O ve Windy hayretle birbirlerine baktılar, sonra Luke, Ben'e bakıp sordu, "Tek başına mı?"

"Herkesin bir yerde yaşaması gerekiyor," dedi Ben, omuz silkerek.

"Hiç yalnızlık çekmiyor musun?"

"Hayır. Sabahları güneşler ve akşamları da aylar olduğu müddetçe ben halimden memnunum."

"Evde mi yaşıyorsun? Yoksa böyle bir yerde mi...?" Eliyle kulübenin içini işaret etti.

Ben güldü. "Aslında, genç Windy, bir evde yaşıyorum."

"Belki arada bir sizi ziyarete gelebiliriz, Bay Kenobi?"

"Bu çok hoşuma gider," dedi Ben. "Lütfen, bana Ben deyin."

"Tamam... Ben."

"Fakat daha fazla yolculuk planı yapmadan evvel," dedi Ben, "biraz uyumayı deneyelim. Sabaha tekrar konuşuruz."

Windy'nin endişeli ailesi çoktan Lars'ın çiftliğine gelmişti ve Ben iki çocukla birlikte geldiğinde Owen ve Beru'nun yanında duruyorlardı. Owen tüfeğini sıkı sıkı tutmuştu. Windy hemen annesine koşup sarıldı.

"Bu Bay Kenobi!" dedi Windy. "Bizi krayt ejderinden kurtardı."

Windy'nin annesi Ben'e baktı, "Teşekkürler, Bay Kenobi!" Windy'nin babası da oğlunun sırtına vururken Ben'e bakıp minnettar bir ifadeyle gülümsedi.

Ben de gülümsedikten sonra yüzünü Owen'a döndü. Owen ters ters bakıyordu.

Luke, Owen'ın yanına gidip heyecanla bağırdı, "Bay Kenobi bize Dune Sea ile ilgili hikâyeler anlattı... harika bir şey! Bir süre bizimle kalabilir mi?"

Owen hiç tereddüt etmeden sert bir ifadeyle cevap verdi, "Bay Kenobi'nin derhal gitmesi gerekiyor."

Bir an için kimsenin çıtı çıkmadı. Sonra öfkelendiği açıkça görülen Beru kocasına bakarak bağırdı, "Owen Lars!"

Karısını duymazdan gelen Owen öne bir adım attı ve Ben'in üst kolundan tuttu. "Derhal arazimden gitmeni istiyorum," dedi Owen, "ve sakın geri gelme!" Ben'i kolundan itti.

Ben geriye sendeledi ama hemen dengesini sağladı. Yüzünü Owen'dan çevirip Luke'a baktı. Ben, Owen'ın davranışıyla şaşırıp kalmış olan Luke'la daha fazla konuşabilmeyi umuyordu. Şimdiyse Ben'in tek yapabildiği dönüp gitmeden önce Luke'a bakıp buruk şekilde gülümsemekten ibaretti.

Jundland Wastes'taki evine dönmeden önce.

BÖLÜM ON

Bir gün, Ben Kenobi'nin Tatooine'deki on altıncı yılında, Ben içinde Jundland Wastes'ın kanyonlarında yürüyüş yapmak için dayanılmaz bir istek duydu. Yürüyüş yapmaktan her ne kadar hoşlanıyor olsa da neden bugün yürümek için böylesine yanıp tutuştuğunu bilemiyordu ama içgüdülerini izlemeye karar verdi.

Evinden sadece birkaç kilometre uzaklaşmıştı ki önündeki kanyonda bir tehlikenin varlığını sezdi. Daha doğrusu Luke'un tehlikede olduğunu sezmişti.

Çocuk burada ne yapıyor ki? Ben, Luke'un bir skyhopper'ı olduğunu ve pilot olarak yeteneğiyle nam saldığını biliyordu ama Owen'ın Beggar Canyon'daki tehlikeli bir yarışa katıldığı için Luke'a ceza verdiğinden de haberi vardı. Ben, Luke'un evden neden bu kadar uzakta olduğunu düşünmeye fırsat bulamadan burnuna bir koku geldi. Tusken Yağmacıları! Bu kokuyu başka bir şeyle karıştırması mümkün değildi.

Ben cübbesinin başlığını başına örttü ve adımlarını hızlandırdı. Kanyondaki bir virajdan dönerken üç Tusken'ın büyük bir kayanın yakınına park etmiş bir landspeeder'ı didik didik aradıklarını gördü. Anlaşılan onu bayıltmışlardı.

Kanyonun taşlık zemininde hiç hız kesmeden yoluna devam eden Ben aynı zamanda da krayt ejderinin avlanma çığlığını taklit etti. Uzun ve tiz bir uluma kanyon duvarlarında yankılandı ve bunu duyan Tusken'lar silahlarını kapıp Luke ve lanspeeder'ını arkada bırakarak kaçtılar.

Ben hemen baygın haldeki Luke'un yanına geldi, eğildi ve nabzını kontrol etti. Luke'un bir şeyi olmadığını gördükten sonra sağ tarafından gelen elektronik bir mırıltıyı kısa bir biplemenin takip ettiğini duydu. Ben durdu, sonra başlığını

açtı ve sağına döndüğünde bir kayanın altına saklanmış olan mavi kubbeli bir astromech droid gördü.

Daha neler, diye düşündü Ben. Tıpkı R2-D2'ya benziyor. "Merhaba!" dedi, droide gülümseyerek. Eliyle işaret ederek ona cesaret verdi, "Buraya gel, dostum. Korkma."

Droidden bir seri endişeli bipleme duyuldu.

"Endişelenme," dedi Ben, Luke'u işaret ederek, "iyi durumda."

Luke kendine gelmişti, yavaşça gözlerini açtı ve Ben'e baktı. Ben onun dik oturmasına yardım etti.

"Sakin ol, evlat," dedi Ben. "Yoğun bir gün geçirdin. Neyse ki hâlâ tek parçasın."

Luke başının arkasını ovaladı, sonra da kurtarıcısına baktı. "Ben?" dedi. "Ben Kenobi? Seni gördüğüme çok sevindim."

Astromech droid de saklandığı yerden çıktı ve Luke ve Ben'e doğru yaklaştı.

"Jundland Wastes gezintiye çıkılacak yer değildir," dedi Ben, Luke'u ayağa kaldırırken. "Söyle, genç Luke, seni buralara ne getirdi?"

"Oh, bu küçük droid!" dedi Luke, cevaben bipleyen droidi işaret ederek. Luke devam etti, "Sanırım eski sahibini arıyor, hayatımda hiç bu kadar sadık bir droid görmedim..."

Ben tekrar, kendisine bipleyen droide bakıp gülümsedi. Ben konuşmaya devam eden Luke'a yüzünü döndü. "Obi-Wan Kenobi diye birine ait olduğunu söylüyor. Senin bir akraban mı? Kimden bahsettiğini biliyor musun?"

Ben'in gülümsemesi solup gitti. Gözünü Luke'dan ayırmayıp sesinin tonunu korumaya dikkat etti ama çocuğun sözleri onu sarsmıştı. Nefesini tutan Ben sırtını kayaya

dayadı. "Obi-Wan Kenobi..." dedi. "Obi-Wan mı?" başını önüne eğdi. "Uzun zamandır işitmediğim bir isim... çok uzun zamandır."

"Sanırım amcam onu tanıyor," dedi Luke. "Öldüğünü söyledi..."

"Oh, ölmedi," dedi Ben, gülümseyerek. "Henüz değil."

"Onu tanıyor musun?"

"Tabii ki tanıyorum, çünkü o benim."

Astromech Ben'i yakından incelemek için kafasını döndürürken bipledi.

"Obi-Wan adını kullanmayı bıraktım, sen doğmadan önce," dedi Ben, Luke'a bakarak.

"O zaman droid senin demektir."

"Bir droidim olduğunu hatırladığımı söyleyemem," dedi Ben, mavi astromech'e daha dikkatle bakarak. Ne kadar imkânsız gibi görünse de droid gerçekten de R2-D2'ya benziyordu. R2-D2'nun yoldaşı, hafızası silinmiş olması gereken C-3PO'yu hatırladı, aynı şeyin R2-D2'ya da yapılıp yapılmadığını bilmese de bunca yıl sonra kendisini tanıdığına göre yapılmadığı kesindi. *Anlaşılan R2'dan daha çok yaşlanmışım,* diye geçirdi içinden Ben ama söylediği farklı oldu, "Çok ilginç..."

Ürkütücü bir ses kanyonun duvarlarında yankılandı. "Bir yerlere saklansak iyi olacak. Kum Adamları çabuk korkar ama geri dönmeleri uzun sürmez. Hem de daha fazla sayıda," dedi Ben, çevrelerini kuşatan kayalıklara bakarak.

Ben landspeeder'a doğru yürümeye başladı, Luke da arkasındaydı, fakat R2-D2'nun hüzünlü biplemeri Luke'un aklına bir şey getirdi, "C-3PO!"

Ne! Ben hayret etmişti. *C-3PO da mı burada?*

Protokol droidi yakınlardaki kayaların üzerine serilmişti. C-3PO'nun sol omzundaki açık soketten kablolar sarkıyor ve sol kolu biraz geride yerde yatıyordu. Ben ve Luke droidi oturur konuma getirdiler.

C-3PO şaşkın halde sordu, "Neredeyim ben? Yanlış bir adım atmış olmalıyım..." C-3PO başını iki yana çevirdi ama fotoreseptörleri Ben'i gördüğünde ak saçlı bu adamı tanıyamadı.

"Yürüyebilir misin?" dedi Luke. "Kum Adamları dönmeden seni buradan çıkarmamız gerek."

"Yürüyebileceğimi sanmıyorum," dedi C-3PO. "Siz devam edin, Efendi Luke. Benim için kendinizi tehlikeye atmanın bir anlamı yok. Benim işim bitti."

"Hayır, daha bitmedi," dedi Luke, gülümseyerek. "O nasıl laf öyle?"

"Çabuk... harekete geçtiler," dedi Ben, Tusken Yağmacıları'nı hatırlayarak.

Ben ve Luke, C-3PO'nun ayağa kalkmasına yardım ettiler, sol kolunu aldılar ve hep birlikte landspeeder'a geri döndüler. Droidi araca bindirdikten sonra yola çıkıp kanyondan uzaklaşarak Ben'in evine geldiler.

Ben'in evine dönüş yolunda, Luke bu iki droidi amcasının Jawa tüccarlardan aldığını anlattı. Eve vardıktan sonra içeri girdiler ve Ben, Luke'un alet çantasını kullanarak C-3PO'yu tamir etmesine izin verdi. Luke ve C-3PO, alçak ve yuvarlak bir masanın yanındaki kanepede oturmuşlardı, masanın karşısındaki sandalyede oturan Ben ise Luke'un droidin kolundaki kabloluları bağlayıp kolu tekrar yerine takmasını izliyordu. R2-D2 zemindeki bir sandığın yanında durmuş masanın üzerinden tamirin nasıl sürdüğüne bakıyordu.

Tamircilikte çocuk da babası kadar iyi, diye düşündü Ben. O sırada R2-D2, Luke'un tamir yeteneklerini över şekilde bipledi. *Eğer Anakin'le ilgili bir anın olsaydı sen de aynı şeyi düşünürdün*, diye geçirdi içinden Obi-Wan.

"Anlat, Luke," dedi Obi-Wan. "Babanın Klon Savaşları'ndaki hizmetlerinden haberin var mı?"

"Hayır, benim babam o savaşa katılmadı," dedi Luke, bir kabloyu daha yerine takarken. "Bir baharat yük gemisinde rotacıydı."

"Bu amcanın sana anlattığı şey," dedi Ben. "Babanla aynı idealleri paylaşmıyordu. Onun burada kalması ve hiçbir şeye karışmaması yönünde bir görüş sahibiydi."

Luke yüzünü Ben'e döndü. "Sen Klon Savaşları'na katıldın mı?"

"Evet. Bir zamanlar bir Jedi Şövalyesi'ydim, senin baban gibi," dedi Ben, sandalyede arkasına yaslandı.

Luke başını çevirdi. "Keşke onu tanısaydım."

"Galaksinin en iyi pilotuydu ve kurnaz bir savaşçıydı." Ben durdu ve Luke'a gülümsedi. "Anladığım kadarıyla sen de çok iyi bir pilotsun."

Luke omuz silkti ama gülümsemeyi de ihmal etmedi.

Ben de başını çevirirken gülümsedi. Anakin'i hatırlayarak ekledi, "İyi de bir dosttu. Bana tıpkı..."

Ben ayağa kalktı ve R2-D2'nun yanından geçerek sandığa gelip kapağını kaldırdı. "Burada senin için bir şey var." Mustafar gezegeninden beraberinde getirdiği parlak eşyayı kaldırırken devam etti, "Baban uygun yaşa gelince bunun senin olmasını istemişti ama amcan buna izin vermezdi. Tıpkı babanın yaptığı gibi senin de ihtiyar Obi-Wan'a takılıp macera peşinde koşacağından korkuyor."

Hâlâ kanepede oturan C-3PO başını Luke'a çevirdi, "Efendim, eğer bana ihtiyacınız yoksa kendimi bir süre için kapatacağım."

"Tamam, öyle yap," dedi Luke.

C-3PO oturduğu yerde kendisini kapattı. Fotoreseptörleri söndü ve başı öne düştü. Luke kanepeden kalkıp sandıktan çıkardığı şeyi yakından görmek için Ben'in yanına geldi. "Nedir bu?" diye sordu Luke.

"Babanın ışın kılıcı," dedi Ben, silahı Luke'a uzatarak. "Bu Jedi Şövalyeleri'nin silahıdır. Bir tabanca gibi hantal ya da rastgele değildir."

Luke'un parmakları açma düğmesine dokununca ışın kılıcı hayat buldu. Silahı denerken gerçekten büyülenmiş gibi görünüyordu, onu havada hareket ettirirken çıkardığı uğultuyu dinlendi.

"Daha medeni bir çağa ait zarif bir silah," dedi Ben, sandalyesine geri dönerken. "Bin nesilden daha uzun bir zaman boyunca Jedi Şövalyeleri Eski Cumhuriyet'te barış ve adaletin bekçileri oldular. Karanlık zamandan önce, İmparatorluk'tan önce."

Luke ışın kılıcını kapattı ve gelip kanepenin kıyısına otururken onu da beraberinde getirdi. "Babam nasıl öldü?" diye sordu, Ben'e bakarak.

Ben yüzünü Luke'tan çevirdi. Kelimelerini özenle seçerek tekrar Luke döndü ve ciddi bir tonda konuştu, "Benim öğrencim olan ama kötülüğe sapan Darth Vader adında genç bir Jedi, İmparatorluk'a diğer Jedi'ları bulup yok etmesi için yardım etti. Babana da ihanet edip onu öldürdü."

Luke şok olmuş görünüyordu.

"Artık Jedi'ların tamamı ortadan kalktı," diye devam etti Ben, "Vader da Güç'ün karanlık tarafına geçti."

"Güç mü?" dedi Luke.

"Güç bir Jedi'a sahip olduğu kudreti veren şeydir," dedi Ben. "Tüm canlılar tarafından oluşturulan bir enerji alanıdır. Bizi kuşatır ve içimize işler. Galaksiyi bir arada tutan şeydir."

R2-D2 dikkati kendisine çekmek için yüksek sesle bipledi.

Tekrar ayağa kalkan Ben R2-D2'nun yanına gitti, "Şimdi bakalım, küçük dostum, senin ne olduğunu ve nereden geldiğini anlayabilecek miyiz?"

Ben R2-D2'nun kafasına dokunurken Luke söz aldı, "Mesajın bir bölümünü gördüm..."

"Sanırım onu buldum," diye sözünü kesti Ben, R2-D2'nun hologram yansıtıcısı çalıştı ve genç, beyaz cübbeli bir kadının titreyen görüntüsü Ben'in yuvarlak masasının üzerinde belirdi. Ben tekrar sandalyesine döndü.

"General Kenobi," dedi kadının hologramı, "yıllar önce Klon Savaşları'nda babama hizmet etmiştiniz. Şimdi de sizden İmparatorluk'a karşı sürdürdüğü mücadelede kendisine yardım etmenizi istiyor. Ne yazık ki babamın ricasını size şahsen iletemiyorum, çünkü gemimiz saldırıya uğradı ve sizi Alderaan'a götürme görevim başarısızlıkla sonuçlandı. Asiler için hayati önem taşıyan bilgileri R2 biriminin hafıza sistemine kaydettim. "

Ben önce R2-D2'ya, sonra da tekrar holograma baktı.

"Babam bu bilgiyi nasıl geri alacağını bilir," diye devam etti kadının hologramı, "Bu droidi ona, Alderaan'a ulaştırmalısınız. Hepimiz için kritik bir an bu. Yardım et bana, Obi-Wan. Sen tek umudumsun."

Kadının hologramı sağ omzunun üzerinden baktı, sonra da bir şeyi ayarlıyormuş gibi eğildi. Hologramın hareketini izleyen Ben, kadının R2-D2'nun holokaydedicisini eliyle kapatmadan önce arkasında birini ya da bir şeyi gördüğünü tahmin etti.

Ben sandalyesinde arkasına yaslanıp sakalını sıvazlayarak düşünmeye başladı. Kanyonda yürüyüşe çıkma dürtüsü, Luke ve droidlerle bir araya gelişi ve şimdi de bu mesaj. Obi-Wan tüm bunların tesadüf olduğuna inanmıyordu. *Güç'ün iradesiyle gerçekleşmiş olmalılar.*

"Kimdi o?" dedi Luke.

Ben hologramla ilgili mümkün olduğunca az bilgi vermesinin yerinde olacağının farkındaydı. Açıklamasını olabildiğince yüzeysel tuttu, "Alderaan kraliyet ailesinden Prenses Leia Organa, İmparatorluk Senatörü, İmparatorluk'un gizli düşmanı ve Asi İttifakı'nın bir lideri. Gerçekten de olağanüstü bir genç kadın haline gelmiş." Luke'a dönerek devam etti, "Eğer Alderaan'a benimle geleceksen Güç'ü kullanmayı öğrenmelisin."

"Alderaan mı?" dedi Luke asık bir suratla. Ayağa kalkarken ekledi, "Alderaan'a gidemem." Kapıya yöneldi, gergin şekilde ışın kılıcını diğer eline aktardı. "Eve dönmem gerek. Geç oldu. Benden bu kadar."

"Yardımına ihtiyacım var, Luke," dedi Ben. Başıyla hologramın oynadığı masayı işaret ederek ekledi, "Onun senin yardımına ihtiyacı var. Bu tür şeyler için artık çok yaşlıyım."

"Ben buna karışamam!" diye itiraz etti Luke. "Yapacak işlerim var! İmparatorluk'tan hoşlandığım için değil... Nefret ediyorum! Ama şu anda bu konuda elimden bir şey gelmez. O buradan çok uzaklarda."

"Bunlar amcanın konuşmaları."

Luke iç çekti. "Eyvah, amcam," dedi, sağ elindeki ışın kılıcını daha sıkı kavrarken. "Bunu şimdi nasıl açıklayacağım," dedi Luke, sol elini R2-D2'nun üzerine kaldırırken. Elini aşağı indirip droidin kafasına hafifçe vurdu.

"Güç'ü öğren, Luke."

Luke tekrar gergin halde kapıya yöneldi, sonra durup Ben'e baktı. "Dinle, seni Anchorhead'e kadar götürebilirim," dedi. "Oradan da Mos Eisley ya da her nereye gitmek istiyorsan gidersin."

"Neyin doğru olduğunu hissediyorsan tabii ki onu yapmalısın," dedi Ben, başını Luke'tan çevirerek.

"Doğru olduğunu hissettiğim şey mi?" dedi Luke kızgınlıkla. "Ben, sana ya da o kıza yardım etmek isterdim ama Owen amcamla Beru yengemi terk etmem doğru bir şey mi? Onlar benim tek akrabam ve onlara hiçbir şey olmasına izin vermem! Eğer bu doğru değilse belki de yanılan sensin!"

Ben kafasını salladı. "Evet... tabii ki. Bazen en iyi düşünceler bile çelişkili olabilir. Belki de cevap Güç'te yatıyordur, senin içinde." Sandalyesinden kalkan Ben ekledi, "Pekâlâ, nazik teklifini kabul ediyorum. En kısa sürede Alderaan'a gitsem iyi olacak."

Ben Anchorhead'e gidene kadar, acaba Tatooine'den ayrılmakla ilgili fikrini değiştirir mi, diye merak ediyordu ama geleceğe dair herhangi şey sezemedi. *Olaylar çok hızlı gelişiyor,* diye düşündü. *Bugün Güç'ün iradesi karşı konulamayacak derecede kudretli durumda.*

Luke C-3PO'yu tekrar çalıştırırken Ben de kendi ışın kılıcını kemerine taktı ve kalın cübbesini giydi. Ben bir daha çöldeki bu evine asla dönemeyeceğini biliyordu ve ayrılmadan önce

yapması gereken tek şey kalmıştı. Luke dönerek sordu, "Sanırım ben de babanın ışın kılıcı için fazladan bir kemer kını olacaktı. Uyup uymadığını kontrol etmek için ışın kılıcını alabilir miyim?"

"Tabii ki," dedi Luke ve ışın kılıcını Ben'e uzattı. "Ben de droidleri araca yüklerim bu arada. Dışarıda bekliyorum."

Luke ve droidler kapıdan dışarı çıkarken Ben de ışın kılıcını mahzene indirdi. Silahın üzerindeki Luke'un parmak izleri bozulmasın diye kılıcı dikkatle tutuyordu. Hemen tezgâhına gitti, küçük bir tarayıcı cihazla Luke'un sağ elinin parmak izini kılıcın kabzasından taradı, sonra da bunu günlüğünün üzerindeki düğmeye aktardı. Günlüğü boa ahşabından bir kutunun içine koyduktan sonra kutunun üzerindeki düğmeye de aynı parmak izini aktardı. Tarama cihazını kenara bırakırken düşündü, *bu iş bu kadar*. Luke'a söylediklerini hatırlayarak yanına Luke'un ışın kılıcına uyacağını bildiği fazladan bir kemer kını aldı. İki dakikadan kısa süre içerisinde yukarı çıkmış ve kapının önüne gelmişti.

Droidler ve Luke, Ben'i speeder'ın içinde bekliyorlardı. Luke'un yanındaki ön koltuğa yerleşirken, "İşte, al," dedi ve ışın kılıcıyla kemer kınını ona uzattı.

"Teşekkürler!" dedi Luke, ışın kılıcını ve kınını alırken. Ardından speeder'ı çalıştırdı ve güneydoğu yönünde Ben'in evinden uzaklaştılar.

Ben arkasına dönüp bakmadı.

"Keşke senin için daha fazla şey yapabilseydim, Ben," dedi Luke, Jundland Wastes'ın kıyısı boyunca landspeeder'ını sürerken. "Ama bu droidleri güneydeki buharlaştırıcıların yanına ne kadar çabuk götürürsem Owen amcamdan da o kadar az azar işitirim."

"Luke, korkarım ki droidlerin benimle gelmesi gerekiyor."

"Ne?" dedi Luke, hayretle Ben'e doğru bakarken. "Ama bana ve amcama maliyetleri..."

"Onları geride bırakabileceğimi zannetmiyordun, değil mi?" diye kesti sözünü Ben. "Mesajı duydun. Böyle önemli bir meselede Artoo-Detoo'yu kaybetmeyi göze alamam. Güvenlik gerekçesiyle See-Threepio da benimle gelmeli."

"Ama Owen amcama ne derim ben?"

"Bunu senin vicdanına bırakıyorum, evlat. Ama dikkate alman gereken bir mesele daha var: Mutlaka bu iki droidi arayan İmparatorluk ajanları vardır, görüp görebileceğin en vahşi ve acımasız türde varlıklar. Eğer onları çiftliğe götürürsen aileni büyük tehlikeye atmış olursun."

"Ah," dedi Luke. "Evet, doğru. Sanırım bir şeyler uydurabilirim."

"Güzel," dedi Ben. "Başaracağını biliyorum." Tam o anda Wastes'ın kıyısındaki kayalıklardan yükselen kara bir duman gördüler. Dirseğiyle Luke'u dürterek kayalıkları işaret etti, "Duman!"

"Ne?" Luke da Ben'in baktığı yere baktı. "Nerede? Ben göremi— evet, şimdi gördüm. Gözlerin keskinmiş bir... yani..."

"İhtiyara göre mi?" dedi Ben, sırıtarak. "Gözlem gücünün kaynağı zihindir, Luke, gözler değil. Belki de gidip neler olduğunu bir kontrol etsek iyi olacak."

Luke dumana doğru döndü ve kısa sürede bir Jawa sandcrawler'ından geri kalanın yanına geldiler. Hâlâ için için yanmakta olan eski ve paslı araçtan dumanlar çıkmaya devam ediyordu. Düzinelerce Jawa öldürülmüştü, küçük bedenleri kumların üzerine yayılmıştı.

Ben, Luke'dan aracı durdurmasını istedi, böylece enkazı daha yakından inceleyebileceklerdi. Sandcrawler'ın gövdesi lazer ateşiyle delik deşik olmuştu ve görüldüğü kadarıyla tüm Jawa klanı yok edilmişti.

"Anlaşılan Kum Adamları'nın marifeti," dedi Luke. Yerden bir Tusken silahını alarak ekledi, "Gaffi sopasına benziyor, bunlar da bantha izleri. Ama daha önce böyle bir hedefe saldırdıklarını hiç duymamıştım."

"Onlar yapmadı," dedi Ben. "Ama onlar yapmış süsü verilmiş." Bantha izlerini işaret ederek devam etti, "Bu izler yan yana. Kum Adamları sayıları anlaşılmasın diye hep tek sıra yürürler."

Luke yerde yatan küçük cesetlere yakından baktı. "Bunlar bize Artoo-Detoo ve See-Threepio'yu satan Jawa'lar."

Ben sandcrawler'ın gövdesindeki lazer yanıklarını işaret etti. "Kum Adamları böyle isabetli atış yapamaz. Bunu ancak İmparatorluk stormtrooper'ları yapabilir."

"İyi de İmparatorluk askerleri neden Jawa'ları öldürmek istesin?"

Luke park etmiş speeder'ın yanında duran R2-D2 ve C-3PO'ya bakarken Ben cevap vermedi. "Eğer robotları buraya kadar izledilerse onları kime sattıklarını da öğrenmişlerdir ve bu da onları doğruca bizim eve götürür!" dedi Luke, Ben'e doğru yürüyerek.

Luke speeder'a doğru fırladı.

"Bekle, Luke!" diye bağırdı Ben. "Çok tehlikeli."

Ben'i duymazdan gelen Luke, speeder'a atladı ve çalıştırıp son sürat yanan sandcrawler'dan uzaklaştı.

Speeder gözden uzaklaştıktan sonra Ben iki droide döndü. "Efendi Luke nereye gidiyor, Efendim?" dedi C-3PO.

"Bunu ben de bilmiyorum," dedi Ben. "Şu anda sonucu Güç tarafından takdir edilmiş olan pek çok büyük gelişme belirleyecek."

C-3PO ağırlığını bir o bir bu bacağına aktarırken endişeli görünüyordu. R2-D2'dan kısık, sızlanmaya benzer bir ıslık yükseldi.

Ben öldürülen Jawa'lara baktı. "Zavallı küçük canlılar," dedi. "Böylesine katledilmeden önce de zaten kıtlık içinde ve çetin bir hayatları vardı." Tekrar droidlere döndü. "Yakıt kullanarak bir cenaze ateşi yakalım," dedi.

Luke, sandcrawler'ın enkazına geri döndüğünde güneşler batmaya ve çölde uzun gölgeler oluşmaya başlamıştı. Ben, Luke'un speeder'dan çıkıp droidleri geçip gitmesini izledi. Luke'un yüzündeki acılı ifadeden Ben, Owen ve Beru'nun ölmüş olduğunu anlayabiliyordu.

Ben'in zihninde bir anda Anakin belirdi. Anakin, Tatooine'de annesini kaybettiğinde yirmi yaşındaydı ve onun on dokuz yaşındaki oğlu da aynı rezil gezegende ailesini kaybetmişti. Anakin'in bu kayıpla nasıl değiştiğini hatırlayan Ben, Luke'un da babasının yolundan gidebileceğini düşündüğünde ürperdi.

Gözleri yere bakan Luke gelip Obi-Wan'ın önünde durdu. "Elinden hiçbir şey gelmezdi, Luke. Orada olsan seni de öldürürlerdi ve droidler de İmparatorluk'un eline geçmiş olurdu," dedi Ben.

Luke başını kaldırıp Ben'e baktı. "Seninle Alderaan'a gelmek istiyorum. Artık burada durmamın bir anlamı kalmadı. Güç hakkında bilgi sahibi ve babam gibi bir Jedi olmak istiyorum."

Ben başını sallayarak cevap verdi. Luke'un samimiyetini sezebiliyordu ve onu elinden geldiğince eğitebilmeyi

umuyordu. Ama sonra tekrar aklına Anakin ve Darth Vader geldi. Her ne kadar Luke'un bir Jedi olmasını istiyorsa da onun babası gibi bir Jedi olmaması için de elinden geleni yapmaya kararlıydı.

Son Jawa da cenaze ateşine konulduktan sonra iki adam droidleri landspeeder'a bindirdi ve doğuya doğru yola çıktı. "Korkarım ki Mos Eisley'ye varmadan hava kararacak," dedi Luke.

Ben, Alderaan görevinin ne kadar önemli olduğunu bilse de ikisinin de dinlenmesi gerektiğinin farkındaydı. Hem fiziksel hem de zihinsel olarak son derece yorucu bir gün olmuştu. Tatooine'deki tehlikeler listesine bir de İmparatorluk birlikleri eklendiği için hava karardıktan sonra yolculuk etmek hiç de akıllıca değildi. "Kısa sürede Bestine'de oluruz. Geceyi orada geçiririz," dedi.

BÖLÜM ON BİR

Ben, Luke ve droidler sabahın erken saatlerinde Bespine'den ayrılıp Mos Eisley'ye doğru yola çıktılar. Yol üzerinde, Luke landspeeder'ını geniş bir kanyona tepeden bakan sarp bir uçurumun kıyısında durdurdu. Droidler uçurumun kenarına kadar Luke ve Ben'in peşinden gittiler, oradan da geniş ve tehlikeli pistlere, iniş pistlerine, kratere benzeyen hangarlara ve kanyon zeminine yayılmış olan yarı kubbeli binalara baktılar.

"Mos Eisley uzaylimanı," dedi Ben. "Burası gibi berbat bir serseri yatağı başka bir yerde bulamayız," dedi, Luke'a bakarak ve ekledi, "Dikkatli olmalıyız."

Ben ve Luke droidleri araca bindirdiler ve yolculuklarına kaldıkları yerden devam ettiler.

Şehrin diğer tarafındaki Chalmun's Cantina'ya gitmeye alışık olan Ben, Mos Eisley'nin tozlu ve yoğun sokaklarında Luke'a yolu tarif etti. Trafikte sadece landspeeder ve swoop bike'lar değil büyük quadruped'ler, dewback'ler ve uzun boyunlu ronto'lar da vardı. Ben caddedeki farklı yaşam türleri ve araçlara alışık olsa da Luke'un şaşkınlığını görünce gülümsemeden edemedi.

Kalabalık bir kavşağa geldiklerinde Luke durarak yayaların geçmesine izin verdi. Birden yolun kenarındaki binaların gölgesinden beş stormtrooper çıkageldi. Tamamı lazer tüfekleri taşıyordu. İçlerinden biri –sağ omzunda turuncu bir işaret olan takım komutanı– Luke'a kenara çekmesini işaret etti. Luke aracını İmparatorluk kontrol noktasına doğru sürdü.

Ben, stormtrooper'ların landspeeder'ın arkasında açıkta duran C-3PO ve R2-D2'ya baktıklarını fark etti. Luke'a baktığında onun da gergin şekilde speeder'ın direksiyonunu

sıkıca kavramış olduğunu gördü. Ben çocuğa cesaret vermek için gülümsedi ve ardından da Luke'un bulunduğu taraftan speeder'ın üzerine eğilmiş olan takım komutanına baktı.

"Bu droidler ne zamandır senin?" diye sordu takım komutanı Luke'a.

"Üç ya da dört mevsimdir," dedi Luke.

Gözünü takım komutanından ayırmayan Ben saf saf gülümsedi, "Eğer isterseniz satılıklar."

Luke'un arkasında duran C-3PO titredi.

"Kimliklerinizi göreyim," dedi takım komutanı.

"Kimliklerimizi görmen gerekmiyor," dedi Ben, kontrollü ve sakin bir tonda.

"Kimliklerini görmemiz gerekmiyor," dedi takım komutanı, diğer stormtrooper'lara dönerek.

"Bunlar sizin aradığınız droidler değil," dedi Ben.

"Bunlar bizim aradığımız droidler değil," diye tekrar etti takım komutanı diğerlerine.

Luke kendisine bakıp hafifçe başını sallayan Ben'e baktı. Ben başını takım komutanına çevirip ekledi, "İşinize devam edebilirsiniz."

"İşinize devam edebilirsiniz," dedi takım komutanı, Luke'a bakarak.

"Devam edin," dedi Ben.

"Devam edin," diye tekrarladı takım komutanı, eliyle Luke'a gitmesini işaret ederek, "Devam edin."

Luke, speeder'ını sürerek kontrol noktasından çıktı. Kıvrımlı bir sokaktan geçtiler ve Chalmun's Cantina'nın önünde park

ettiler. Speeder durduğu sırada bir Jawa aceleyle geldi ve elini aracın kaportasına sürdü. "Şu Jawa'lara tahammül edemiyorum. İğrenç yaratıklar," dedi C-3PO.

Ben ve Luke speeder'dan indiler. "Devam edin, devam edin," dedi Luke, Jawa'yı aracından uzaklaştırırken. C-3PO R2-D2'nun araçtan indirilmesine yardım ederken, Luke Ben'e döndü. "O askerleri nasıl geçebildiğimizi anlamadım. İşimiz bitti zannetmiştim."

"Güç'ün zayıf zihinler üzerinde büyük bir etkisi vardır."

Luke barın bakımsız dış duvarına baktı. "Burada bizi Alderaan'a götürecek bir pilot bulacağından emin misin?"

"En iyi yük gemisi pilotlarının çoğu buradadır," dedi Ben. "Yalnız dikkatli ol. Burası biraz sorunlu bir yerdir."

"Ben her şeye hazırım," dedi Luke.

Ben önde olduğu halde Luke ve droidler içeri girdiler. Mos Eisley'deki çoğu bina gibi bu bar da aslında yere açılan bir kovuğun üzerine konmuş bir kubbeden ibaretti. İçi karanlıktı, havası ağırdı ve canlı bir müzik duyuluyordu. Girişin ilerisinde kemerli bir eşikten geçip bir basamakla kalabalık bir salona iniliyordu. Saçı başı karışmış, sert ifadeli orta yaşlı bir adam salonun merkezindeki U şekilli bir barda duruyordu, salonun duvarlarında bir ölçüde de olsa özel konuşmaya izin veren küçük bölmeler vardı. Müşterilerin çoğu yabancıydı, barın sağındaki sahnede çalmakta olan Bith müzisyenler gibi.

Luke girişte droidlerle birlikte hayretle etrafına bakarken, Ben basamaklardan aşağı inip doğruca bara gitti ve orada elinde içkisi olan bir insanın yanına geldi. "Affedersin, dostum," dedi Ben, "Acaba seninle özel bir şeyler konuşabilir miyiz?"

Adam gözlerini kısarak Ben'e baktı, "Konu nedir?"

Adamın üzerindeki uçuş takımını inceleyen Ben devam etti, "Bir Corellian pilotusunuz, öyle değil mi?"

"Öyleyse ne olmuş?"

"Ben hızlı bir yıldız gemisi arıyorum," dedi Ben, "ve bana Corellian gemilerinin en iyilerden olduğu söylendi."

"Doğru duymuşsun," diye cevap verdi adam. "Corellianlar en iyilerden değildir, en iyileridir."

"Ah, harika," dedi Ben, yüzü gülmüştü. "Acaba kiralık bir yıldız gemisinden haberiniz olabilir mi?"

Adam uçuş takımının içine yığılacakmış gibi görüldü. "Dün gelseydin seni ben götürürdüm ama bir iş aldım. Bu gece yola çıkıyorum."

Ben'in yüzü asıldı. "Yazık," dedi. "Belki başka birini tavsiye edebilirsin?"

"Şu anda limanda çok fazla Corellian yok ve diğerleri de işe yaramaz hurdalar." Adam çenesini kaşırken devam etti, "Bakalım, şimdi... işte *Falcon."*

"Falcon mu?"

"Millenium Falcon. Kaptanının adı Han Solo."

"Peki, bu Han Solo şu an için müsait mi?"

"Hah!" adam güldü, az daha içkisini döküyordu. "Meşgulse şaşarım. Az önce buralardaydı. Aslında ikinci kaptanı Chewbacca, o bir..." adam soluna baktı ve devam etti, "İşte şurada."

Ben adamın baktığı yere baktığında yanlarına gelen kürklü bir yabancı gördü. Chewbacca bir erkek Wookiee'ydi, 2.25 m boyundaydı. Wookiee'nin kıllı bedeninde çapraz bir cephane kuşağı asılıydı ve bir kolunda da lazer atan bir bowcaster

duruyordu. *Uzun zamandan beridir bir Wookiee görmemiştim,* diye düşündü Ben ve gülümsedi.

Chewbacca, Ben'e başıyla işaret etti. Adam onları baş başa bırakabilmek için bardan gitti.

O sırada Luke ve C-3PO da merdivenlerden inmeye başladılar. Bir bipleme geldi ve Ben barmenin gürlediğini duydu, "Burada bu türlere servis yok!"

"Ne?" dedi Luke.

"Droidlerin," dedi barmen. "Dışarıda beklemeleri gerek. Onları burada istemiyoruz."

Ben, Luke'un C-3PO ve R2-D2'yu bardan dışarı göndermesini istedi. Bir sorun olmadığından emin olunca tekrar dikkatini Wookiee'ye yöneltti, Luke da gelip barda yanlarında durdu.

"*Millenium Falcon,* geminizin adı bu mu? Bana hızlı olduğu söylendi," dedi Ben, Chewbacca'ya bakarak.

Chewbacca bir seri hırıltı ve homurtuyla cevap verdi. Neyse ki Ben cevap verecek kadar Wookiee lisanı biliyordu, "Bu benim beklediğimden fazlası. Benim derdim konfor değil, Chewbacca, sadece en kısa sürede Alderaan'a..."

Ben sözünü tamamlayamadan Luke sağ omzuna bir darbe yedi. Döndüğünde Luke'un aksi bir Aqualish'le burun buruna olduğunu gördü, patlak kara gözlü hortumlu bir insansı yabancı. "Negola dewaghi wooldugger?!?" dedi bela aradığı her halinden belli olan Aqualish.

Luke, Aqualish'ten yüzünü çevirdi, onu görmezden gelmeye çalışıyordu. Ben Aqualish'in bir adım geri atarak diğer bir serseriye yer açtığını gördü. *Al başına belayı,* diye düşündü Ben.

Aqualish'in arkadaşı soluk yüzlü bir adamdı. Adamın sağ gözü kördü ve çevresi de yara izleriyle kaplıydı. Burnu sanki kıyma makinesinden çıkmış gibi görünüyordu. Luke'un sağ omzuna vurdu. Luke'un baktığı şekli bozuk adam Aqualish'i işaret edip Luke'a doğru eğildi, "Senden hiç hoşlanmadı."

"Üzgünüm," diye mırıldandı Luke.

"Ben de senden hoşlanmadım," dedi adam. "Kendine dikkat etsen iyi edersin. Bizler aranan adamlarız. Bana on iki sistemde idam cezası verildi."

"Dikkatli olurum," dedi Luke.

"Kendini ölmüş bil," dedi adam, Luke'un kolunu tutarak.

Bu kadar yeter, diye düşündü Ben. Chewbacca'dan uzaklaşıp adamla yüzleşmek için Luke'un arkasından geçti. "Bu ufaklık uğraşmaya değmez. Gel de sana bir şey ısmarlayayım," dedi Ben.

Şekli bozuk adam şaşırtıcı bir hız ve güçle hareket ederek Luke'u bardan geri çekti. Luke yakındaki bir masaya çarparken adam ve Aqualish de tabancalarına davrandılar.

"Tabanca yok! Tabanca yok!" diye bağırdı barmen ve kendini hemen barın arkasına attı, grup çalmayı bırakmıştı.

Ben'in eli kemerine uzandı ve ışın kılıcını çekti. Kılıç açıldı ve tabancalı adamları deşip geçti. Şekli bozuk adam göğsünde derin bir yarıkla bara yapıştı. Aqualish ise bileğinden kesilen ve hâlâ tabancasını tutan eli yere düşerken feryat etti.

Barda kimsenin sesi çıkmıyordu. Her şey beş saniyeden kısa sürede olup bitmişti. Tek duyulan ses Ben'in ışın kılıcının uğultusuydu. Işın kılıcı elinde saf dışı olmuş iki rakibine bakarak olduğu yerde durdu. Sonra da etrafına

baktı. Eğer belasını arayan herhangi biri varsa Ben'in gözlerindeki ifade o kişiyi vazgeçirmeye yeterliydi.

Ben ışın kılıcını kapattı, hemen ardından grup tekrar çalmaya başladı, müşteriler de her ne yapıyorlarsa ona geri döndüler. Mos Eisley'deki bir bar için sıra dışı bir olay sayılmazdı.

Chewbacca hâlâ yerde yatan Luke'un yanına giden Ben'i takip etti. "Ben iyiyim," dedi Luke, Ben ayağa kalkmasına yardım ederken.

"Chewbacca bizim işimize yarayabilecek bir geminin ikinci kaptanı," dedi Ben, Chewbacca'yı işaret ederek.

Chewbacca konuşmak için kaptanın yanına gitti, sonra da Ben ve Luke'a işaret ederek onları ortasında silindir şeklinde bir ışık olan yuvarlak bir masanın bulunduğu bir bölmeye davet etti. Bölme müzik grubunun karşısındaki duvara bitişikti, böylece bağırmak zorunda kalmadan konuşabileceklerdi. Ayrıca bu bölmeden barın girişi rahatlıkla görülebiliyordu. Chewbacca girişi görebilmek için sırtını duvara dayayarak oturdu. Ben ve Luke sırtları bara dönük oturmuşlardı ve yüzleri Chewbacca'ya dönüktü. Az sonra uzun boylu, koyu renk saçlı, zayıf bir adam da onlara katıldı. Adam siyah yelek, beyaz gömlek, pantolon ve bot giyiyordu. Adam masanın yanından geçerken Ben adamın belindeki, silahı hızlı çekmeye uygun kınının içindeki tabancasını gördü.

Adam, Chewbacca'nın yanına oturdu ve kendisini işaret ederek söze girdi, "Han Solo. *Millenium Falcon'un* kaptanıyım. Chewie bana sizlerin Alderaan'a gitmek istediğinizi söyledi."

"Evet, öyle," dedi Ben. "Eğer hızlı bir gemiyse."

"Hızlı mı?" dedi Han, sanki hakarete uğramıştı. "Yoksa *Millenium Falcon'u* hiç duymadınız mı?"

"Duymalı mıydım?" diye sordu Ben.

"Kessel'e on iki parsec'ten kısa sürede giden gemidir bu!"

Ben böyle bir palavradan pek etkilenmediğini gösterir bir ifadeyle Han'a baktı.

Han devam etti, "Bırak diğer gemileri İmparatorluk yıldız gemilerini bile arkamda bırakırım ben. Büyük Corellian gemilerinden söz ediyorum sana. Senin için yeterince hızlıdır ihtiyar. Yük nedir?"

"İki yolcu," dedi Ben. "Ben, çocuk ve iki droid, ayrıca soru sormak da yok."

Han sırıttı. "Ne oldu? Başınız belada anlaşılan?"

"İmparatorluk'la vakit kaybetmek istemiyoruz diyelim," dedi Ben.

Han gözlerini kısarak Ben'e baktı, "Asıl derdiniz bu değil mi? Ama bu size fazladan masraf demektir." Gözlerini Luke'a çevirdi. "On bin, peşin."

"On bin mi?" dedi Luke. "Bu parayla kendimize yeni gemi alırız."

Han kaşlarını kaldırdı. "Peki, kim uçuracak o gemiyi, evlat, sen mi?"

"Gerekirse uçururum," dedi Luke, kızarak. "Gayet iyi bir pilotumdur!" Ben'e baktı ve yerinden doğrulmaya başladı. "Burada oturup da bunların..."

Ben, Luke'u kolundan tutup onu tekrar yerine oturttu. Ardından Ben tekrar Solo'ya döndü, "Şimdi iki bin ödeyebiliriz, Alderaan'a vardığımızda da on beş bin daha."

Han hemen hesapladı. "On yedi bin ha?"

Ben başını salladı.

Han birkaç saniye teklifi düşündü, gözlerini Ben'den ayırmıyordu. "Tamam," dedi Han. "Kendinize bir gemi buldunuz, beyler. Siz hazır olur olmaz yola çıkıyoruz. Hangar doksan dört."

"Doksan dört," diye tekrarladı Ben.

"Anlaşılan birisi az önceki marifetine merak salmış," dedi Han, Ben'in yanından geçip bara doğru giderken.

Ben barmene bakmak için dönen Luke'a baktı. Ben barmenin bir şeyler mırıldandığını duydu, sonra da stormtrooper'ın mekanik sesi cevap verdi, "Tamam, kontrol ederiz."

Han Ben'e döndü, "Arka kapıdan kaçmanızı tavsiye ederim. Şurada." Başıyla kapının yönünü işaret etti. Stormtrooper'lar Han ve Chewbacca'nın masasına gelene kadar Ben ve Luke gitmişlerdi. Barın dışında Ben yüzünü örtmek için başlığını kafasına geçirdi ve son sürat landspeeder'ı park ettikleri yere gittiler. C-3PO ve R2-D2 aracın yanında onları bekliyorlardı.

Han'a yapacakları ödemeyi düşünen Ben, Luke'a döndü, "Speeder'ını satman gerekecek."

"Sorun değil," dedi Luke, droidlere doğru yürürken. "Bir daha bu gezegene asla gelmeyeceğim."

ARA SÖZ

"Söyle bakalım, Artoo," dedi Luke, yeni ışın kılıcının parçaları üzerinde çalışırken. "Tatooine'e geri döneceğimiz hiç aklına gelmiş miydi?"

Astromech droidi Ben'in kulübesinin oturma odasının diğer ucunda duruyordu ve Luke'un sorusuna dokunaklı bir biplemeyle cevap verdi. Ardından R2-D2'nun kubbe kafasında bir bölme açıldı ve silindir gövdesinden dışarıya içine kaçmış olan kumları püskürttü.

"Evet, ben de öyle hissediyorum," diye cevap verdi Luke. Geçen üç yıl içinde hayatı büyük ölçüde değişmişti ve Tatooine'e geri dönmesi için geçerli nedeni olsa da yine de bunu kendisi için başarısızlık olarak görüyordu, sanki tüm bu başardığı şeylerin ardından yine başladığı yere geri dönmüş gibiydi. *Millenium Falcon'da,* Ben'le birlikte Tatooine'den ayrıldığı zaman bu kum gezegenine bir daha ayak basmayacağına gerçekten inanmıştı.

Aslında Luke, Ben ve droidlerle birlikte Millenium Falcon'a bindikten sonra başka bir gezegene gidip gidemeyeceğinden de emin değildi. Önce bir stormtrooper birliği Mos Eisley hangarındaki *Falcon'un* havalanmasını engellemeye çalışmış, ardından da *Falcon* Tatooine'den son sürat kaçarken İmparatorluk yıldız destroyerlerinin saldırısına uğramıştı. Neyse ki Han Solo inanılmaz derecede dayanıklı *Falcon'la* hiperuzaya atlayarak İmparatorluk gemilerinden kaçmayı başarmıştı.

Fakat *Falcon* hiperuzaydan çıktıktan sonra, Luke'un grubu gidecekleri yer olan Alderaan'ın artık var olmadığının farkına vardı. Koca gezegenin nasıl ortadan kaybolduğuna akıl erdirmeye çalışırlarken Solo bir TIE avcısının peşine takılmış ve o da onları doğruca ay büyüklüğündeki savaş

istasyonuna getirmişti. Luke, Death Star'ı ilk gördüğünde paniğe kapılmıştı. *Falcon,* Death Star'ın çekici ışını tarafından yakalandığı zaman da her şey buraya kadar diye düşünmüştü.

Fakat Ben sakin kalmayı başararak savaş istasyonuna sızmak için hemen bir plan yapmıştı. Han Solo'ya *Falcon'un* tahliye pod'larından birkaçını atmasını söylemiş ve geminin seyir defterine de tüm mürettebatın gemiyi kalkıştan bir süre sonra terk ettiğini kaydetmişti. Ardından Ben, Luke, Han, Chewbacca ve droidlere, Han'ın kaçakçılık için kullandığı, geminin sensör işlemez gizli bölmelerine saklanmalarını söylemişti.

Çekici ışın *Falcon'u* Death Star'ın hangarına çektikten sonra Han ve Chewbacca bir tarama görevlisi ve iki stormtrooper'ı etkisiz hale getirdi. Luke ve Han stormtrooper'ların zırhlarını giydiler ve bu sayede yakındaki bir kontrol odasına sızmayı başarabildiler. İçeri girdikten sonra R2-D2 bir bilgisayar prizine bağlanarak çekici ışını nasıl kapatacağına dair verileri elde etti ve *Falcon'un* kaçmasına imkân sağladı.

Ben çekici ışının güç kuplajına tek başına gitme konusunda ısrar etmişti.

Luke, acaba Ben'in *Millenium Falcon'la* birlikte Death Star'dan ayrılamayacağına dair bir fikri var mıydı, diye düşündü.

BÖLÜM ON İKİ

Millenium Falcon'un tutulduğu Hangar 327'ye tepeden bakan kontrol odasının içerisinde Ben, R2-D2'nun ekrana aktardığı güç jeneratörü terminalinin şemasını çabucak inceledi. Terminal, küre şeklindeki savaş istasyonunun kuzey yarımküresindeki sektör altı'da bulunuyordu. Mekânı hatırlayan Ben, Luke ve Han'a döndü, "Sizlerin bir yardımı olacağını sanmıyorum. Tek başıma gitmem gerek."

"Sen nasıl istersen," dedi Han, Ben kapıya doğru giderken. "Bu gezide anlaştığımızdan çok daha fazlasını yaptım zaten."

Ben tam kapıya varmıştı ki Luke tarafından durduruldu, "Ben de seninle gelmek istiyorum."

"Sabırlı ol, Luke," dedi Ben. "Burada kal ve droidlere göz kulak ol."

Luke, Han'ı işaret etti, "Ama ben..."

"Onlar güven içinde yerine ulaşmalı, yoksa başka yıldız sistemlerinin akıbeti de Alderaan'la aynı olur," diyerek kesti sözünü Ben. "Seninle benim kaderimiz ayrı yollarda gidiyor." Kapının yanındaki bir düğmeye bastı ve kapı yukarı doğru açıldı. "Güç seninle olacak... her zaman."

Ben kontrol odasından çıktı ve koridordan yürüdü. Az sonra da kapının arkasından kapandığını duydu. Luke'u çok bilmiş Han Solo'yla bırakmaya gönlü razı olmasa da Luke'un olduğu yerde kalırsa güvende olacağına inanıyordu, en azından çekici ışın kapatılana kadar.

Ayrıca Luke'la arasında mesafe olmasını da istiyordu, çünkü onun bilmediği şeyleri bilmekteydi. Savaş istasyonunun hangarına gelmelerinden az sonra, hâlâ

Falcon'un gizli bölmelerinde saklanıyorken, Ben çok özel bir varlığı sezmişti.

Darth Vader.

Ben eğer o Vader'ı sezmişse Vader'ın da büyük ihtimalle onu sezmiş olacağını biliyordu. Ben, Vader'la karşılaşmaktan korkmasa da çekici ışını kapatmayı başaramazsa Luke'un başına neler geleceğini düşünmek bile istemiyordu.

Ben, savaş istasyonunun labirenti andıran koridorlarında ve asansörlerinde görülmemeye çalışarak yoluna devam etti. Yatay bir taşıttan uzun ve boş bir koridora gizlice geçti, varmak istediği yere ulaşana kadar gölgelerden çıkmadı: geniş ve derin bir şaftın üzerindeki dar bir köprüden geçerek çekici ışının güç terminaline ulaştı, otuz beş kilometre uzunluğundaki jeneratör kulesinin tepesinde duran silindir şekilli bir yapı.

Terminalin çevresinde dar bir yol vardı. Ben dikkatlice bu yola çıktı ve jeneratörün kontrollerine erişene kadar güç terminalinin etrafında döndü. Bir düğmeyi kapattı ve sonra da dönmeye devam ederek çekici ışının güç kuplajlarını buldu.

Ayak seslerinin yaklaştığını duydu. Ben şaftın üzerindeki köprüden geçen stormtrooper'lara görünmemek için hemen terminalin etrafında dönerek kendisini gizledi. Diğerleri ilerlerken iki stormtrooper geride kaldı.

Ben jeneratörün kontrollerini ayarlayıp çekici ışını kapattıktan emin olduktan sonra, Güç'ü kullanarak iki stormtrooper'ın bir patlama sesi duyduklarını düşünmesini sağladı. Stormtrooper'ların dikkati dağılmışken Ben köprüye çıktı ve hızla terminalden uzaklaştı. Başka bir koridora daldı ve dostlarına katılmak için kontrol odasına yöneldi.

Ben sonunda savaş istasyonunun ekvator bölgesine ulaştı, sonra da Hangar 327'nin bulunduğu seviyeye geldi. Bir koridordan giderken daha fazla stormtrooper'ın geldiğini duydu ve karanlık bir köşeye saklandı. Stormtrooper'lar saklandığı yerin önünden geçerken bir asker konuşmaya başladı, "Belki de ayrılmışlardır. Beş ya da altıncı katta olabilirler, komutanım."

Ayrılmak mı? Ben emin değildi ama stormtrooper'ların Luke ve diğerlerinden bahsetmiş olabileceğinden şüpheleniyordu. Tek yapabileceği Luke'un iyi olmasını dilemekten ibaretti.

Stormtrooper'lar geçip gittikten sonra Ben saklandığı yerden çıktı ve ışın kılıcını belinden çıkardı. Kılıcı açmamıştı ama elinde hazır tutuyordu. İçinde bu silahın çok geçmeden işe yarayacağına dair bir his vardı ve bunun da muhtemelen Vader'a karşı olacağını hissediyordu.

Vader'ın varlığını savaş istasyonunda hissettiği ilk andan beri, Vader'ın burada olduğundan gittikçe daha emin olmaya başlamıştı. Hatta Vader'ın kendisini tuzağa düşürebilmek için çekici ışını kapatmasına bilerek izin verdiğini bile düşünüyordu. Ben'in Vader'ın kendisi için planladığı şeylerden bir korkusu yoktu, onun tek derdi Luke'un güven içinde kaçıp kurtulabilmesini sağlamaktı.

Eğer Ben bunu başaramazsa Tatooine'de onca yılı boş yere geçirmiş ve sonunda her şeyi kaybetmiş olacaktı.

Koridordan ilerledi ama eskisi kadar temkinli değildi. Vader'la karşılaşmasının kaçınılmaz olduğunun farkına varmıştı ve bu onların son karşılaşması olacaktı.

Ben, Hangar 327'ye giden bir tünele vardığında hâlâ ışın kılıcını elinde tutuyordu. Tünele girdiğinde tünelin diğer ucunda uzun boylu, belli belirsiz birini gördü. Ben, Darth Vader'ın yeni şeklini Tatooine'deki HoloNet yayınlarında hiç

görmemiş olsa da eski çırağının kara zırh içine hapsedilmiş gücünü kolayca sezebiliyordu.

Vader kızıl ışın kılıcını önceden açmıştı. Bir süre heykel gibi kımıldamadan duydu. Sonra da öne doğru yürüdü, tünelin zemininde kayar gibi Obi-Wan'a doğru giderken pelerini de arkasından savruluyordu.

Obi-Wan da ışın kılıcını açtı ve yavaşça yürümeye başladı. Vader'la daha önce de dövüşmüştü, *hatırladığımdan daha uzunmuş,* diye geçirdi içinden Obi-Wan.

"Seni bekliyordum, Obi-Wan," dedi Vader, yaklaşırken. "Sonunda karşılaştık. Döngü tamamlandı. "

Obi-Wan ışın kılıcını saldırı konumuna getirdi.

"Senden ayrıldığımda sadece bir öğrenciydim, şimdi ise Üstat ben oldum," diye devam etti Vader.

"Sadece kötülüğün Üstat'ısın, Darth," dedi Obi-Wan. Vader'ın Sith Lordu unvanını onunla dalga geçer gibi kullanmıştı, sanki kötü isim konmuş bir çocuğa sesleniyordu. Bu hakaretle Vader'ı şaşırtıp gafil avlayabileceğini düşünerek ani bir hamle yaptı ama Vader kendi silahıyla kolayca kesti bu hamleyi. Kılıçların buluşmasıyla güçlü bir elektrik cazırtısı duyuldu.

Obi-Wan tekrar tekrar saldırdı, Vader tamamını savuşturdu.

"Güçlerin zayıflamış, ihtiyar," dedi Vader.

Obi-Wan, Vader'ın maskesinin ardında ne kalmış olduğunu merak etse de onun şu an gülümsemekte olduğundan şüpheleniyordu. "Kazanamazsın, Darth," dedi Obi-Wan. "Eğer beni öldürürsen hayal bile edemeyeceğin kadar güçlü hale gelirim."

"Geri dönmemeliydin."

Işın kılıçları tekrar tekrar buluştu. Onlar dövüşmeye devam ederken *Millenium Falcon'un* bulunduğu hangara giden ana kapıya yaklaştılar.

Obi-Wan hangarın açık kapısından baktığında *Falcon'un* girişinde dört stormtrooper'ın beklediğini gördü. Luke'un da yakınlarda olduğunu sezmişti. Luke'un gemiye binebilmesi için dikkatlerini dağıtabilme umuduyla tüm gücüyle Vader'a saldırdı. Çarpışan ışın kılıçlarının gürültüleri hangarda yankılandı ve stormtrooper'ların dikkatini çekti.

Obi-Wan stormtrooper'ların *Falcon'un* önündeki görev yerlerini terk ederek o ve Vader'a doğru koştuklarını fark etti. Vader'a saldırmayı sürdürdükten ve birkaç hamleden sonra Luke'un hareket ettiğini ve planının işe yaradığını sezdi. Hangara tekrar baktığında birkaç kişinin *Falcon'un* rampasına doğru koştuklarını gördü. Droidler, Chewbacca, Han Solo, Luke ve – Leia!

Obi-Wan, Prenses Leia'nın da savaş istasyonunda olduğunu bilmiyordu ama R2-D2'nun hologramında gördüğü beyaz elbiseli kızı hatırlamıştı. Obi-Wan şans ve tesadüfe inanmazdı ve Luke'un kız kardeşiyle bir araya geldiğini gördüğünde onu buraya getiren şeyin savaş istasyonunun çekici ışını değil de Güç'ün iradesi olduğunu anladı.

Bu bir anlık bakış sırasında Luke'un arkadaşlarının arkasında beklediğini de görmüştü. Luke rampadan biraz uzakta durmuş hayretle ona bakıyordu.

Obi-Wan, Luke, Leia ve diğerlerinin savaş istasyonundan canlı kaçabilmesi için tek şansının olduğunu biliyordu. Başını Luke'tan çevirirken gülümsedi, sonra da gözlerini kapatıp ışın kılıcını önünde dik tuttu.

Darth Vader saldırmakta tereddüt etmedi.

ARA SÖZ

Luke Skywalker, Ben'i sağ olarak gördüğü son anı hatırladı, Death Star'da Darth Vader'la dövüşürken. Ben hangarın diğer ucundan kendisine bakmış, sonra da gözlerini kapatarak Vader'a dönmüştü. Vader'ın ışın kılıcı Ben'in cübbesini kesip geçti, Ben'in vücudu kaybolmuştu...

Ve ardından bana kaçmamı söyledi!

Luke, Güç'ü anlamasının mümkün olup olamayacağını bilmiyordu ama Ben'i bir şekilde sağ olarak tuttuğunu bilmek ona huzur veriyordu. Ben'in sesi -ruhunun- Luke'a Death Star'ı yok ettiği görevde X-kanadını uçurması için yol göstermişti. Luke, Ben'in yardımı olmasa o görevi tamamlayabileceğini hiç zannetmiyordu.

Luke henüz Ben'in günlüğünü okumayı bitirmemişti ve içinde Jedi ruhları konusunda bir şey bulabileceğine dair umudu da yoktu. *Tüm Jedi'lar Ben gibi ruha mı dönüşüyorlar? Yoksa bu Ben'in kendi başına yapmayı öğrendiği bir şey mi?* Luke'un bir fikri yoktu.

Ve bir kez daha kendisini keşke Ben burada olsa da sorulama cevap verse diye düşünürken buldu.

BÖLÜM ON ÜÇ

Qui-Gon Jinn'in öğrettikleri sayesinde Obi-Wan, Güç'le bir olmayı başarmıştı.

Bir zamanlar büyük bir denizde izole bir damlayken şimdi denizin kendisi olmuştu. Yüzeyi ya da akıntısı olmayan ve her an her yerde olan bir denizdi bu. Güç zaman ve mekâna nüfuz etmişti. Medeniyetler kurulur ve yıkılır, güneşler doğar ve ölür ama Güç asla son bulmazdı.

Ruhani bir varlık olarak Obi-Wan fizik kurallarının sınırlarına tabi değildi. Sadece yolculuğu düşünerek galakside bir dünyadan bir dünyaya yolculuk edebiliyordu. Canlılarla iletişime geçmekle kalmıyor, aynı zamanda eski fiziksel görüntüsünün illüzyonunu da sergileyebiliyordu. Eğer onun gibi uygunlarsa diğer ruhlarla da iletişim kurabiliyordu.

Death Star'ın yok edilmesinin ardından Obi-Wan Luke Skywalker'la görüşmesini sınırlandırmıştı. Bunun nedeni Obi-Wan'ın güçlerinin iletişime geçmekle zayıflamasından değildi, o Luke'un pek çok önemli şeyi ancak yaşayanlardan öğrenebileceğini biliyordu – sadece dostlarından değil, düşmanlarından da. Daha da önemlisi Luke'un kendi başına öğrenmesi gereken şeyler vardı. Ben yol gösterirdi, onun işine karışmazdı.

Fakat Obi-Wan'ın ruhu onu gözetlemeye devam etti. Luke, Güç'ü kullanmaya çalışırken kaza sonucu kataleptik olunca, Obi-Wan Luke'un rüyasına girmiş ve ona içindeki Darth Vader korkusunu yenmesinde yol göstermişti. Ve hâlâ hazırlıksız olan Luke ve Leia –hâlâ onun çocukları olduklarından habersiz halde– Mimban'da, Vader'la yüz yüze geldiklerinde Obi-Wan tekrar müdahale etmiş ve Luke'a destek olarak ona Kara Lord'u yenmesinde yardımcı olmuştu.

Vader Mimban'da ölmeliydi, diye düşündü Obi-Wan kederli halde. *Mustafar, Yavin ve daha pek çok yerde ölmüş olması gerektiği gibi.*

Ama Darth Vader yaşamaya devam etti.

Obi-Wan ruh olarak ne kadar güçlü olsa da Sith Lordları üzerinde bir etkisi yoktu. Aslında onların yakınlarında olmak herhangi bir varlık için tüketici bir deneyimdi.

Dikkate alınması gereken başka tehlikeler de vardı. Yoda ona kadim Sith Lordları'nın bir zamanlar Jedi'ları yok edip ruhlarını ele geçirebilmek için "düşünce bombası" adında bir silah geliştirdiklerini söylemişti. Obi-Wan, Palpatine ya da Vader'ın düşünce bombası ya da var olan bir ruhu yok edebilecek bir silah yaratacak kudrete sahip olup olmadıklarını bilmiyordu ama Sith'lerin kurduğu bir tuzağa düşme hatasını yaparsa Luke'a fazla bir faydası olmayacağının farkındaydı.

Yavin Muharebesi'nden üç yıl sonra, Asiler üslerini Hoth gezegenine taşıdıklarında, Ben yine hayal olarak Luke'a görünmüştü. Luke kana susamış bir wampa'nın pençelerinden kendi başına kurtulmayı başarmıştı ama yaralıydı, kaybolmuştu ve Asi üssünden uzaktı.

Hayatta kalma mücadelesi ve dört yandan esen dondurucu rüzgârlar yüzünden bitap düşen Luke karla kaplı yere yığıldı.

Obi-Wan seslendi. "Luke... Luke."

Luke, sanki büyük bir ağırlık asılıyormuş gibi, başını yavaşça kaldırdı. Obi-Wan Luke'un az ilerisinde nurlu ve hayali bir şekil olarak belirdi. Obi-Wan, Luke'un yüzündeki ifadeden onun halüsinasyon görüp görmediğini düşündüğünü anlayabiliyordu. "Ben?" dedi Luke yüksek sesle.

"Dagobah sistemine gideceksin," dedi Ben.

"Dagobah sistemi mi?" diye tekrarladı Luke, hâlâ aklı başında değildi.

"Orada Yoda'dan ders alacaksın," diye devam etti Obi-Wan, "Beni eğiten Jedi Üstadı'ndan."

Luke inledi. "Ben... Ben."

Obi-Wan, Luke'un şokta olduğunu biliyordu. Ama yardımın birkaç saniye içinde geleceğini de biliyordu, tauntaun'a binmiş Han Solo şeklinde. Han Solo, Luke'un yerini tesadüfen bulduğunu zannediyordu ama Han'ın bineğini wampa'nın buz mağarasının kuzeyine yönelten Obi-Wan'dı.

Obi-Wan, Han Luke'un yanına varmadan az önce yok oldu.

Obi-Wan'ın ruhu Luke'un Asi üssünde bulunan bakta tankındaki iyileşme sürecini ve Hoth'daki muazzam savaşı takip etti. Asiler gezegeni tahliye etmek zorunda kaldıklarında, o Luke'un gelişimini izledi. Luke'un Dagobah'a yaptığı sorunlu iniş sırasında müdahalede bulunmadı – Obi-Wan, Luke'un eğitimi tamamlamadan ayrılmasını istemiyordu.

Obi-Wan, Luke'un Jedi usullerini öğrenmeye ne kadar kararlı olduğunu anlamadan ona kendisini tanıtmayan Yoda'yla tanışmasının sessiz tanığıydı. Obi-Wan, Yoda'nın Luke'a kendisini "Jedi Üstadı'yla" tanıştıracağını söylediği halde onu yaşlı bir ağacın kökleri arasındaki kulübesine getirmesini de keyifle izlemişti.

"Neden olmak istiyorsun Jedi? Hm?" diye sordu Yoda Luke'a, tüten bir tencerenin içindeki yemeği karıştırırken.

"Herhalde babam yüzünden," diye cevap verdi Luke.

"Ah, baban," dedi Yoda ilgiyle. "Güçlü bir Jedi'dı, mmm, güçlü Jedi, mmm."

"Yapma, daha neler!" dedi Luke, kızarak. "Sen babamı nereden tanıyacaksın? Benim kim olduğumu bile bilmiyorsun. Ben de burada ne aradığımı bilmiyorum. Zamanımızı boşa harcıyoruz."

Yoda yüzünü Luke'tan çevirdi ve baston olarak kullandığı asasının üzerine yaslandı. Obi-Wan henüz şu cümleyi söylemeden bile yaşlı Jedi Üstadı'nın hayal kırıklığını sezebilmişti, "Onu eğitemem. Bu çocukta hiç sabır yok."

"Sabretmeyi öğrenecek," dedi Obi-Wan yüksek sesle, sesi kulübenin içinde yankılandı.

Bu bedensiz sesi duyunca şaşıran Luke, Obi-Wan'ı görme umuduyla etrafına baktı.

"Hmmm," diye mırıldandı Yoda. Yüzünü yavaşça Luke'a döndü. "Çok öfke var onda, babası gibi," dedi Yoda, Obi-Wan'a hitaben.

"Beni eğitirken ben farklı mıydım?" dedi Obi-Wan cevaben.

"Hah," dedi Yoda. "Hazır değil."

Luke nihayet Obi-Wan'ın görmeye çalışmayı bırakıp ihtiyar ve bilge ev sahibinin gözlerinin içine baktı. "Yoda!" dedi Luke hayretle.

Yoda başını salladı.

"Hazırım," diye itiraz etti Luke. "Ben... ben bir Jedi... olabilirim! Ben, ona hazır olduğumu söyle." Luke ayağa kalkmaya çalışınca kafasını kulübenin tavanına vurdu.

"Sen mi hazırsın?" dedi Yoda, küçümseyerek. "Ne bilirsin sen hazır olmaktan? Eğittim Jedi'ları ben sekiz yüz yıl boyunca. Ben bilirim kim eğitilir kim eğitilmez! Bir Jedi sahip olmalıdır en büyük bağlılık ve en ciddi zekâya." Başını görünmez olan Obi-Wan'a çeviren Yoda devam etti, "Uzun zamandır gözledim ben bunu. Tüm yaşamı boyunca baktı

uzağa... geleceğe, ufuklara. Asla nerede olduğuna etmedi dikkat. Hmm? Ne yapıyordu? Hmph." Bastonunu kaldırıp Luke'u dürttü. "Macera. Heh. Heyecan. Heh! Bir Jedi istemez böyle şeyler." Ardından bastonunu indirip Luke'a baktı, "Pervasızsın sen!"

"Eğer hatırlıyorsan ben de öyleydim," dedi Obi-Wan.

"Çok büyük," dedi Yoda kesin bir tonda. "Eğitilmek için büyük çok."

"Ama pek çok şey öğrendim," dedi Luke çaresizce.

Yoda iç çekti. Tekrar Obi-Wan'ın ruhuna hitaben sordu, "Başladığı şeyi bitirir mi?"

"Sizi hayal kırıklığına uğratmam," dedi Luke, Obi-Wan'ın cevap vermesini beklemeden.

"Korkmuyorum," diye ekledi Luke, Yoda kendisine bakarken.

"Oh," dedi Yoda, gözlerini kısarak. "Korkacaksın, korkacaksın," dedi kısık bir sesle.

Luke'un eğitimi çok ağırdı. Sadece sırtında Yoda olduğu halde sarmaşıklara tırmanıp bataklıkta koşturmakla kalmıyor, kendisini Güç'e açabilmek için meditasyon egzersizlerine de devam ediyordu. Luke, Yoda'nın her talimatına uyuyor ve asla pes etmiyordu.

Obi-Wan'ın ruhu sessizce her türlü zorluğa göğüs geren Luke'un gelişimini izledi. *Her geçen gün daha da güçleniyor,* diye düşündü Obi-Wan.

Fakat Luke hâlâ içinde beslediği şüpheler ve tehlikeyle yüzleşme isteğiyle kendisini sınırlamaya devam ediyordu. Güç'ün karanlık tarafının anormal derecede yoğun olduğu bir mağaraya girmiş ve Darth Vader'ın görüntüsüyle kâbusu andıran bir karşılaşma yaşamıştı. Bataklığa gömülmüş olan

X-kanadının Yoda aksini ispat edene dek Güç kullanılarak çıkarılabileceğini inkâr etmişti. Korkuları ona sekte vuruyordu, özellikle de bir meditasyondan sonra hayalinde bulutlardaki bir şehirde dostları Leia ve Han'ın acı çektiğini gördükten sonra.

"Onları bulmak zorundayım," dedi Luke.

Yoda iç çekti. "Karar ver onlara en iyi şekilde nasıl faydan dokunacağına. Eğer gidersen şimdi edebilirsin onlara yardım. Ama kaybedersin bunca zaman uğruna mücadele edip acı çektiğin her şeyi."

Yine de Luke Dagobah'tan ayrılmaya karar verdi. Karanlık çökerken Luke turuncu uçuş takımını giydi ve R2-D2, X-kanadın astromech soketine yerleşirken o da aracın son kontrollerini yaptı.

"Luke!" dedi Yoda, yakındaki bir tümseğin üzerinden. "Eğitimini tamamlamalısın."

"O görüntüyü aklımdan bir türlü atamıyorum," diye cevap verdi Luke, aracını çabucak incelerken. "Onlar dostlarım. Onlara yardım etmem gerek."

"Gitme sakın!" dedi Yoda çaresizce.

"Eğer gitmezsem Han ve Leia ölecek," dedi Luke, Yoda'ya yüzünü dönerek.

"Bunu bilemezsin," dedi Obi-Wan'ın ruhunun bedensiz sesi. *Eğer Yoda onu kalması için ikna edemediyse belki ben edebilirim.*

Luke, Obi-Wan'ın sesine cevap vermek için Yoda'nın arkasından yaklaşan parıltılı şekli fark etti. "Yoda dahi senin kaderini göremez," dedi parıltılı şekil, Obi-Wan'ın görüntüsüne bürünerek.

"Ama onlara yardım edebilirim!" dedi Luke. "Güç'ü hissedebiliyorum!"

"Ama onu kontrol edemiyorsun," dedi Obi-Wan. "Bu senin için çok kritik bir an ve şu an Güç'ün karanlık tarafı seni kışkırtıyor."

"Evet, evet, kulak ver Obi-Wan'a. Mağara. Başarısızlığını hatırla mağaradaki!"

"Ama o zamandan bu yana çok şey öğrendim, Üstat Yoda," dedi Luke, tekrar X-kanadıyla ilgilenmeye başlarken. "Dönüp başladığım şeyi bitireceğime söz veriyorum. Bundan emin olun."

"İmparator'un istediği sen ve senin yeteneklerin. O yüzden dostlarına acı çektiriyor," dedi Obi-Wan.

"İşte bu yüzden gitmem gerek," dedi Luke.

"Luke," dedi Obi-Wan, "Vader'ı kaptırdığım gibi seni de İmparator'a kaptırmak istemiyorum." *Anakin'i kaptırdığım gibi,* diyerek içinden ekledi Obi-Wan.

"Kaptırmayacaksın," dedi Luke.

"Durdurulmalılar. Bağlı her şey buna. Ancak tam eğitimli ve Güç'le dost bir Jedi, Vader ve İmparator'u yenebilir," dedi Yoda. Luke X-kanatla ilgili hazırlıklarını tamamlarken Yoda devam etti, "Eğer şimdi sona erdirirsen eğitimini, seçmiş olursun kolay ve çabuk yolu Vader gibi, olursun kötülüğün uşağı."

"Sabır," dedi Obi-Wan, vurgulayarak, Luke'un bu sözü aklında tutacağını umuyordu.

"Han ve Leia'yı feda mı edeyim?" diye tersledi Luke. Sabır şu an düşüneceği son şeydi.

"Eğer uğruna savaştıkları şeyi istiyorsan onurlandırmak... evet!" dedi Yoda.

Luke, X-kanadın açılabilir merdiveninin alt basamağını tuttu ve başını Obi-Wan ve Yoda'dan çevirdi. "Eğer Vader'la yüzleşmeyi seçersen bunu tek başına yapacaksın. Ben müdahale edemem," dedi Obi-Wan.

"Anlıyorum," diye mırıldandı Luke. Sonra da merdivenden avcının açık kokpitine çıktı, "Artoo, dönüştürücüleri çalıştır."

X-kanadın motorları çalışırken Obi-Wan devam etti, "Luke, sakın nefretine teslim olma – bu karanlığa giden yoldur."

"Güçlüdür Vader," dedi Yoda. "Düşün öğrendiklerini. Kurtar elinden geleni."

"Tamam," dedi Luke, miğferini takarken. "Ve döneceğim de. Söz veriyorum." Kokpitin kanopisi alçaldı ve X-kanat yerden yükselip gökyüzünde kayboldu.

Yoda başını kaldırıp uzaklaşan X-kanadı izlerken Obi-Wan'ın ışıldayan görüntüsü de gözden kayboldu. Yoda iç çekti, başını öne eğip kederli şekilde önüne baktı. "Demiştim sana," dedi. "Pervasız o. Şimdi daha da kötü her şey."

"Bu çocuk bizim son umudumuz," dedi Obi-Wan'ın bedensiz sesi.

"Hayır. Bir tane daha var," dedi Yoda, kafasını kaldırarak.

Obi-Wan, Yoda'nın Luke'un kız kardeşi Leia'dan bahsettiğini biliyordu. Leia, Luke'la akraba olup güçlü bir iradeye sahipti ve Obi-Wan her zaman Yoda'nın inançlarına saygı duymuştu ama yine de Sith Lordları'nı yenecek birisi varsa onun Luke olduğunu düşünüyordu.

BÖLÜM ON DÖRT

Luke Skywalker yeni ışın kılıcının son ayarlarını da yaptı. Ben Kenobi'nin Tatooine'deki kulübesinin oturma odasındaki masaya oturmuştu. Ben'in günlüğü masanın üzerindeydi, ışın kılıcıyla ilgili bölümün sayfaları açıktı. R2-D2 odanın öbür ucunda durmuş sessizce Luke'u izliyordu.

Keşke Ben burada olsaydı, diye düşündü Luke, sadece Vader hakkında sormak istediği sorular olduğu için değil. Kimi zaman onu özlüyordu.

Ben'in ruhu Dagobah'tan beri onunla iletişime geçmemişti, bu onu pek şaşırtmamıştı. Nihayetinde Luke, Yoda ve Obi-Wan'ın ikazlarına kulak asmayıp doğruca Bespin'e giderek Vader'ın tuzağına düşmüştü.

Ben dediği gibi davranmıştı. Luke, Vader'la karşı karşıya geldiğinde Ben'in ruhu araya girmek için hiçbir şey yapmamıştı. Luke, Ben ve Yoda'nın haklı olduğunu anlamıştı, Dagobah'ta kalmalıydı, çünkü Cloud City'ye giderek çok az şey elde edebilmişti.

Boba Fett'in Han'ı götürmesine engel olamadım. Beni kurtarmak için geri döndüklerinde Leia ve diğerlerinin hayatı tehlikeye girdi. Ben arkadaşlarımı kurtarmadım. Onlar beni kurtardılar.

Peki ne elde ettim? Aklına tek gelen şey Vader'la karşılaşması oluyordu, bu düellodan sağ çıkmayı başardığı gibi bazı bilgiler de elde edebilmişti. Bu yıkıcı bilginin değerine gelince...

Vader gerçekten de benim babam mı?

Luke tekrar bileğindeki hayalet sızıyı hissetti.

R2-D2, Luke'un boş boş baktığını görünce endişeyle bipledi.

"Dert etme, bir şeyim yok," dedi Luke, R2-D2'ya bakarak. Tekrar dikkatini ışın kılıcına vererek ekledi, "Test etsem iyi olacak." Ayağa kalktı, kapıya doğru giderken ışın kılıcı da yanındaydı. Astromech droid de onunla birlikte dışarı çıktı.

Sabahın erken saatleriydi, gökyüzünde sadece birkaç yıldız kalmıştı. Luke ışın kılıcını sağ elinde tuttu. Gergindi. Ben'in talimatlarına harfiyen uymuş ve imalat sırasında ışın kılıcının her parçasını defalarca kontrol etmiş olsa da hâlâ silahın patlama riski taşıdığını düşünüyordu. Bu belirsizlik yüzünden silahı dışarıda kullanmaya karar vermişti. Eğer patlarsa hiç değilse Ben'in evini de beraberinde götürmeyecekti.

Luke'u izleyen R2-D2 endişeyle bipledi, sonra da o yöne doğru manipülatör kolunu uzattı.

"Işın kılıcımı sen mi test etmek istiyorsun?"

R2-D2 bipleyerek onayladı.

"Teşekkürler, Artoo, ama senin ya da başka birinin bunu yapmasına izin verirsem gerçek bir Jedi olamam."

R2-D2 manipülatör kolunu içeri çekti, titreyerek yerden toz kaldırdı.

"İçeri gir," diye emretti Luke.

R2-D2 yüksek bir gürültüyle itiraz etti.

"Yürü," dedi Luke. "Eğer bir terslik olursa Leia'ya anlatmanı istiyorum." *Evet, anlat ona, Luke, galaksinin en büyük salağı, basit bir devre şemasına uygun hareket edemediği için kömür oldu*, diye geçirdi içinden.

R2-D2 eve doğru ilerledi, yol boyunca söylenmeyi de ihmal etmedi.

Luke sakinleşti ve nefes verdi. R2-D2 eve girene kadar bekledi, sonra derin bir nefes aldı, tuttu ve ışın kılıcının düğmesine bastı.

VMMMMM-!

Işın kılıcının parlak yeşil ucu açıldı, bir metreden biraz kısaydı. Luke kılıcı havada hareket ettirerek uğultusunu dinledi.

Luke tuttuğu nefesini bıraktı. Işın kılıcının patlamasını beklemiyordu ama yine de patlamadığını görünce rahatlamıştı. Silahın kullanımı kolaydı, eski ışın kılıcından bile daha dengeliydi.

Acaba kesiyor mu? Luke kurak zemindeki küçük bir kaya çıkıntısına doğru yürüdü. Kılıcıyla yanlamasına kayanın üst ucuna vurdu. Kılıç kayayı kesip giderken hiç direnç hissetmedi ama güçlü bir cazırtıyla kayanın üst kısmı yerinden koparak aşağı kaymış ve geride pürüzsüz bir kesik bırakmıştı.

Işın kılıcını elinde tutan Luke, günlüğünü burada bıraktığı için Ben'e minnettardı. *Ben olmasa asla bu noktaya gelemezdim,* diye düşündü. Ardından ışın kılıcı yapımının Jedi olma sürecindeki bir aşama olduğunu öğrendiğinden şunu düşünmeden de edemedi, *artık bir Jedi oldum mu acaba?*

Luke şu anda bile Obi-Wan'ın ruhunun onun düşüncelerini okuyabildiğini bilmiyordu.

Obi-Wan'ın ruhu Luke'un kendisine Jedi demeden önce son bir görevi yerine getirmek zorunda olduğunun farkındaydı.

Han Solo'yu, Hutt Jabba'dan kurtarmak kolay olmamıştı ama Luke Skywalker ve dostları sonunda bu zorluğun da üstesinden gelmeyi başardılar. Cesur kurtarma planları R2-D2'nun Luke'un yeni ışın kılıcını Jabba'nın sarayına gizlice sokarak işaret verildiğinde kendisine teslim etmesini de içeriyordu. Plan tahmin ettiklerinden bile başarılı olmuştu.

Kurtarma operasyonundan hemen sonra, Luke R2-D2'yla birlikte Dagobah'a döndü. Luke, Yoda'yla eğitimine kaldığı yerden devam edeceğini umuyordu ama bataklık dünyasına vardığında yaşlı Jedi Üstadı'nın ölümünün yakın olduğunu gördü.

Yoda son nefesini verirken Luke onun yanındaydı. Gece çökmüştü ve Yoda küçük yatağında bir battaniyenin altında yatarken hayata gözlerini yummuştu. Saniyeler sonra, Luke Yoda'nın bedeninin ortadan kaybolduğunu gördü. 900 yüz yılın ardından nihayet, Yoda Güç'le bir hale gelmişti.

Fakat ölmeden önceki son anlarında, Yoda Darth Vader'la ilgili bilgiyi onayladı. Vader, Luke'un babasıydı ve ancak tekrar onunla karşılaşarak Luke gerçek bir Jedi olabilirdi. Yoda ayrıca bir Skywalker daha olduğunu söylemişti ona.

Yoda'nın kulübesinden çıkan Luke, Dagobah'tan gitmek için X-kanadını hazırladı. "Yapamam bunu, Artoo. Tek başıma devam edemem," dedi Luke, bir süre sonra R2-D2'ya bakarak.

Obi-Wan konuşmak için o anı beklemişti: "Yoda her zaman seninle olacak."

Luke döndü. "Obi-Wan!"

Obi-Wan'ın parlayan görüntüsü küçük bir korunun yanında ortaya çıkmıştı. Ağaçlardan uzaklaşıp Luke'un yanına geldi.

"Neden bana söylemedin? Vader'ın babama ihanet edip öldürdüğünü söylemiştin," dedi Luke, Obi-Wan'ın ruhuna

doğru giderek.

"Baban Güç'ün karanlık tarafınca yoldan çıkarıldı," diye cevap verdi Obi-Wan. "Anakin Skywalker olmayı bırakıp yerini Darth Vader'a bıraktı. Bu gerçekleştiğinde iyi bir adam olan baban yok oldu. Dolayısıyla bir bakış açısına göre sana söylediklerim doğruydu."

"Bir bakış açısı mı?" dedi Luke. Yüzündeki ifadeden bunun pek de hoşuna gitmediğini anlamak zor değildi.

"Luke, bizim hayatımızı üzerine kurduğumuz pek çok doğrunun aslında büyük ölçüde bakış açılarımıza bağlı olduğunu göreceksin." Obi-Wan'ın ruhu yaklaşarak yosun kaplı bir ağaç kütüğünün üzerine oturdu. "Anakin iyi bir dosttu."

Luke da gelip bu görüntünün yanına oturdu. Obi-Wan devam etti, "Onu ilk tanıdığımda baban çoktan muhteşem bir pilot olmuştu. Ama Güç'ün onda ne kadar yoğun olduğunu gördüğümde de hayrete düşmüştüm. Onu bir Jedi olarak eğitme görevini kendim üstlendim. Onu tıpkı Yoda gibi yetiştirebileceğimi zannetmiştim. Yanılmışım."

"Onun içinde hâlâ iyilik var," dedi Luke.

"Artık bir insandan çok bir makine o. Yoldan çıkmış ve kötü," dedi Obi-Wan, ikna olmamıştı.

Luke başını iki yana salladı. "Yapamam, Ben."

"Kaderinden kaçamazsın. Darth Vader'la yeniden yüzleşmelisin."

"Kendi babamı öldüremem."

Obi-Wan başını çevirdi. "O zaman İmparator şimdiden kazandı demektir," dedi, iç çekerek. "Sen tek umudumuzdun."

"Yoda birinden daha bahsetti."

Obi-Wan tekrar Luke'a baktı. "Diğeri senin ikiz kız kardeşin."

Luke hayretle baktı. "Benim kız kardeşim yok ki!"

"Sizi İmparator'dan korumak için doğduğunuz zaman ikinizi de babanızdan sakladık. Eğer İmparator Anakin'in çocukları olduğunu bilseydi onların kendisine bir tehdit olacağını da bilirdi."

Sonunda idrak edebilen Luke'un gözleri kocaman oldu. "Leia!" dedi. "Leia benim kardeşim."

"Hislerin sana iyi hizmet ediyor," dedi Obi-Wan. Luke'un tüm dikkatiyle dinlemesini sağlamak için devam etti, "Hislerini derinlere göm, Luke. Senin işine yarayacağı gibi İmparator'un da işine yarayabilirler."

Luke başını sallayarak onayladı.

Ardından Obi-Wan'ın görüntüsü kaybolup gitti.

Obi-Wan'ın ruhu, Luke İmparatorluk'un yeni bir Death Star inşa ettiği Endor sistemine geldiğinde de görünmeden ona eşlik ediyordu. Endor orman ayında, Luke Vader'a teslim olduğu zaman onun Vader'ın içinde hâlâ Anakin Skywalker'dan bir parça olduğunu ve kötülük tarafından tümüyle yutulmadığına olan inancını koruduğunu dile getirişini izledi. Luke, babasını içindeki nefretten kurtulması için cesaretlendirdi.

"Benim için çok geç oğlum," dedi Vader. Sonra da iki stormtrooper'a Luke'a onları Death Star'a götürecek mekiğe kadar eşlik etmeleri için işaret etti. Stormtrooper'lar Luke'un arkasından yürürken Vader ekledi, "İmparator sana Güç'ün gerçek doğasını gösterecek. Senin Üstat'ın artık o."

"Demek ki benim babam gerçekten ölmüş," dedi Luke, bir süre Vader'a baktıktan sonra.

Obi-Wan'ın ruhu bu gerçeği Luke'a daha önce anlatabilmiş olmayı diledi.

Vader, Luke'u İmparator'un Death Star'daki taht odasına getirdikten sonra, kara giysili İmparator babasını oğluna karşı sınamak için bir düello başlattı. Obi-Wan'ın, Luke'un böyle bir karşılaşmaya hazır olmadığı görüşü burada daha da kuvvetlendi. *Eğer Vader'ı yenmeyi başaramazsa Leia'nın başına geleceklerden korkuyor,* diye düşündü Obi-Wan. *Vader'ı öldürmek zorunda*.

Fakat Luke sonunda Vader'ı silahsız bırakıp etkisiz hale getirdiğinde İmparator'un sarı gözlerinin Luke'un üzerine dikildiğini gören Obi-Wan'ın ruhu neredeyse korkudan sinmişti. "Güzel! Nefretin seni daha güçlü kılıyor. Şimdi kaderinde yazılı olduğu gibi yanımda babanın yerini al!" dedi İmparator.

Obi-Wan, Anakin'i kaybettiği gibi Luke'u da kaybedeceğinden korkmuştu. Fakat Luke ışın kılıcını kapattı ve yüzünü İmparator'a döndü. "Asla!" Işın kılıcını bir kenara attı. "Asla karanlık tarafa geçmem. Başaramadın, Majesteleri. Ben bir Jedi'ım, babamın da benden önce olduğu gibi."

İmparator'un kaşları çatıldı. "Öyle olsun... Jedi."

Ardından İmparator çarpık parmaklarını uzatıp Luke'un üzerine mavi yıldırımlar yağdırmaya başladı. Acı içinde kıvranan Luke feryat ederken İmparator yıldırım göndermeye devam etti.

Vader, taht odasının asansör boşluğunun hemen yanında duruyordu, Luke'la yaptığı düello'nun sonunda oraya yığılıp kalmıştı. İmparator, Luke'a saldırmaya devam ederken Obi-

Wan'ın ruhu Vader'ın yaralı bedeninin ayağa kalkıp İmparator'un yanına geldiğini gördü.

"Baba, lütfen," diye inledi Luke. "Yardım et."

Vader'ın asla yardım etmeyeceğini bilen Obi-Wan dehşete kapılmıştı. Luke çok geçmeden ölecek ve Vader İmparator'un kuklası olmaya devam edecekti. Aslında, Obi-Wan Vader konusunda o kadar sabit fikirliydi ki az sonra olacakları görünce tek kelimeyle şok olmuştu.

Vader İmparator'u tutup havaya kaldırdı. Öldürücü mavi yıldırımlar Luke'tan uzaklaşırken İmparator'un parmaklarından Sith Lordu'nun üzerine akmaya başladı. Vader, İmparator'u asansör boşluğuna taşıyıp oradan aşağı attı. Az sonra İmparator büyük miktarda kara enerji salarak patladı.

Vader asansör boşluğunun kenarına yıkıldı. Luke hemen yanına koştu ve zırhlı bedenini yavaşça yere uzattı. Vader'ın maskesindeki vantilatörden ince bir hırıltı geliyordu. Nefes cihazı hasar almıştı.

Obi-Wan'ın ruhu bu olanları bizzat görmese asla inanmazdı. Obi-Wan'ın Mustafar'da ölüme terk ettiği canavar olan Vader, oğlunu kurtarabilmek için kendisini feda etmişti. Sonunda Obi-Wan nerede hata yaptığını anladı. Luke'tan farklı olarak Obi-Wan hem Anakin'in karanlık tarafça tümüyle yutulduğuna inanmış hem de Vader'ın içinde herhangi bir iyilik kırıntısı kalmış olabileceğine inanmayı reddetmişti. Bu ihtimalin varlığını reddederek Obi-Wan hem eski bir dostunu hem de kendisinin umut edebilme imkânını tümüyle kaybetmişti.

Neyse ki Luke'un babasının özünde iyi olduğuna dair sarsılmaz inancı, Güç'ün karanlık tarafından daha büyük bir kudrete sahip olduğunu ispatlamıştı.

Obi-Wan, Qui-Gon Jinn'in ruhunun uzun zaman önce ona söylediklerini hatırladı, Obi-Wan'a hazır olmadığını ve onun da bunu kabullenemediği zamanı. Uzun yıllar boyunca, Obi-Wan Qui-Gon'un Anakin'in karanlık tarafa geçmesiyle ilgili detayları anlamaya hazır olmadığını ima ettiğini zannetmişti. Ama Üstat'ının sözlerini ancak şimdi anlayabiliyordu.

Anakin'i affetmeye hazır değildim ve ben bunu yapana kadar o asla tam anlamıyla özgür kalamayacaktı.

Ne yazık ki Obi-Wan, Anakin Skywalker'ın yaşadığının farkına vardığında onun fazla yaşayamayacağının da farkına varmıştı. Luke can çekişen babasını mekiğe doğru çekerken Obi-Wan'ın ruhu neler olacağını bekledi.

Anakin, oğlunun kollarında son nefesini verdikten sonra Obi-Wan boşluktan seslendi, "Anakin."

Az sonra Obi-Wan boşluktan tanıdık bir sesin geldiğini duydu. "Obi-Wan? Üstat, çok üzgünüm, ben çok..."

"Anakin, dikkatle dinle," diye kesti sözünü Obi-Wan. "Güç'ün ölüler diyarındasın ama eğer maddi âlemi ziyaret edebilmeyi istiyorsan hâlâ öğrenmen gereken son bir şey kaldı. Güç'le bir olabilmenin yolu. Eğer ölümsüzlüğe giden bu yolu seçeceksen bilincin silinip gitmeden önce beni dinle."

Obi-Wan, Anakin'in ruhundaki şaşkınlık ve pişmanlığı sezebiliyordu, Anakin sonunda cevap verdi, "Ama, Üstat... neden ben?"

"Çünkü bu dehşeti sen sona erdirdin, Anakin," dedi Obi-Wan. "Kaderinde yazılanı yerine getirdin. Çünkü sen Seçilmiş Kişi'sin."

Ama Obi-Wan tek nedenin bu olmadığını biliyordu. Devam etti, "Çünkü senin hakkında yanıldım ve ben senin

dostunum."

Anakin usulca cevap verdi, "Teşekkürler, Üstat."

Luke Skywalker babasının bedenini mekiğe taşıyıp Asi İttifakı yok etmeden önce Death Star'dan kaçabilmeyi başardı. Orman ayına indikten sonra Anakin'in zırhından geri kalanları yakmak için bir cenaze ateşi hazırladı. Gece vakti gökyüzüne yükselen alevleri izlerken, keşke babama daha önce yardım edebilseydim, diye düşündü.

Cenaze ateşi söndüğünde Luke dostlarına katıldı. Asiler yeni dostları minik ve kürklü Ewok'larla birlikte ağaçların tepesindeki Ewok köyünde zaferlerini kutluyorlardı. Luke yanlarına geldikten az sonra, yüzünü dostlarından çevirerek ormanın karanlığında ve hemen yakınında beliren Obi-Wan ve Yoda'nın görüntülerine baktı. Az sonra üçüncü bir ruh daha diğerlerinin yanında belirdi. Bu Anakin Skywalker'dı.

Jedi dönmüştü.

SON SÖZ

Obi-Wan Kenobi, Luke Skywalker'ın Tatooine'deki Lars çiftliğinin giriş kubbesinin hemen yakınında durduğunu gördü. İkiz güneşler ufukta alçalmış ve çöl gölgelere gömülmeye başlamıştı. Luke'un yüzü batan güneşe, sırtı ise Obi-Wan'a dönüktü. Batıdan sıcak ve hafif bir rüzgâr esiyordu.

Ama aslında ne Luke ne de Obi-Wan Tatooine'de değildi.

Endor Muharebesi'nden beş yıl sonraydı. Luke, Coruscant'taki Eski İmparatorluk Sarayı'nın mütevazı bir odasında bulunuyordu, Asi İttifakı İmparatorluk'u yenip Yeni Cumhuriyet'i kurduğunda istemeden de olsa buraya yerleşmişti. Yatağına uzanmış uyurken rüyasında Tatooine'i görüyordu.

"Luke?" dedi Obi-Wan.

Luke başını güneşlerden çevirdi. "Merhaba, Ben," dedi sıcak bir gülümsemeyle. "Uzun zaman oldu."

"Gerçekten de öyle," dedi Obi-Wan. "Korkarım ki bir dahaki sefere kadar daha da uzun bir süre geçmesi gerekecek. Sana elveda demeye geldim, Luke."

Çöl yüzeyi ve gökyüzü sanki titremeye başlamıştı ve Obi-Wan Luke'un birden rüya gördüğünü anladığının farkına vardı. Luke'un gülümsemesi kayboldu ve Obi-Wan'a ciddi bir ifadeyle baktı.

Luke'un düşüncelerini sezen Obi-Wan söze girdi, "Hayır, ben rüya değilim. Sadece aramızdaki mesafe o kadar arttı ki artık sana başka türlü görünmem mümkün değil." Çevresini işaret ederek devam etti, "Artık bu son yol bile bana kapanıyor."

"Hayır," dedi Luke. "Bizi terk edemezsin, Ben. Sana ihtiyacımız var."

"Bana ihtiyacın yok, Luke," dedi Obi-Wan, gülümserken hafifçe kaşını kaldırarak. "Sen bir Jedi'sın." Sonra gülümsemesi kayboldu. "Zaten bu benim verebileceğim bir karar değil. Gereğinden daha uzun süre oyalandım ve bu yaşamdan onun ötesinde uzanan şeye yapacağım yolculuğun vakti geldi."

Luke'un başını çevirdiği Obi-Wan genç adamın düşüncelerinin Yoda'ya döndüğünü sezdi. Güç'le ilgili öğrendiği onca şeye rağmen dostlarının ölümü yüzünden Luke'un içini büyük bir hüzün kaplamıştı.

"Yaşamın gereği devam etmeyi gerektirir," dedi Obi-Wan. "Sen de günün birinde bu yolculuğa çıkacaksın. Güç sende yoğun, Luke, ve sabır ve disiplinle daha da güçleneceksin." Obi-Wan'ın bakışları ciddileşti, "Ama asla rehavete kapılma. İmparator öldü ama karanlık taraf hâlâ güçlü. Bunu sakın aklından çıkarma."

"Çıkarmam."

"Daha pek çok büyük tehlikeyle karşılaşacaksın, Luke." Obi-Wan'ın yüz ifadesi yumuşadı ve gülümsemesi geri dönerken devam etti, "Ama hiç beklemediğin zaman ve yerlerde kendine yeni dostlar da bulacaksın."

"Yeni dostlar mı?" dedi Luke, merak etmişti. "Kimmiş onlar?"

Her şeyi ona söylemenin akıllıca olmadığını bilen Obi-Wan soruyu duymazdan geldi. Luke'un rüyasından çekip alınmaya başladığını hissederken devam etti, "Elveda, Luke. Seni bir oğul, bir öğrenci ve bir dost gibi sevdim. Tekrar buluşana kadar Güç seninle olsun."

"Ben -!"

Obi-Wan'ın görüntüsü kayboldu ama varlığı Luke'un düşüncelerini sezecek kadar orada kalmaya devam etti. Öyleyse artık yalnızım. Ben Jedi'ların sonuncusuyum.

"Eski Jedi'ların sonuncusu değil, Luke," dedi Obi-Wan, sesi rüyalar aleminde kaybolup gitti. "Yeni Jedi'ların ilkisin."

Ve Obi-Wan sonunda yolculuğuna başladı.

YAZAR HAKKINDA

Ryder Windham'ın Scholastik için yazdığı kitaplardan bazıları: *Star Wars: The Rise and Fall of Darth Vader* ve *Star Wars Trilogy, Indiana Jones and the Raiders of the Lost Ark ve Indiana Jones and Last Crusade'in* roman versiyonları. Ayrıca *Star Wars: The Ultimate Visual Guide* (DK) ve *Star Wars: Jedi vs. Sith: The Essential Guide to the Force'un da* (Del Rey) yazarıdır. Ailesiyle birlikte Providence, Rhode Island'da yaşamaktadır.